Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 43 (247)
Joi 26 octombrie 1967
8 pagini — 1 leu

DEZBATEREA DOCUMENTELOR PLENAREI C. C. AL P. C. R.

din 5-6 octombrie 1967

Posibilități de îmbunătățire a activității economice în S.M.T.

Principala sarcină a stațiunilor de mașini și tractoare este executarea unui volum și sortiment de lucrări cît mai mari, de calitate superioară și la un preț de cost redus, pentru creșterea continuă a producției în cooperativele agricole. Statul nostru face eforturi deosebite pentru continua înzestrare a S.M.T.-urilor cu tractoare și mașini agricole moderne, cu randament sporit, la nivelul tehnicii mondiale. Numai în perioada 1965—1970, pentru mecanizarea agriculturii se cheltuiesc — după cum se știe — aproape 13 miliarde de lei.

Prin Directivele recentei Plenare a C.C. al P.C.R. se stabilesc noi măsuri privitoare și la îmbunătățirea organizării conducerii și planificării activității stațiunilor de mașini și tractoare, unități prin intermediul cărora să se asigure intensificarea mecanizării agriculturii și îmbunătățirea rezultatelor economice obținute de S.M.T. Se preconizează ca S.M.T.-urile să fie organizate pe principiul gestiunii economice proprii.

Și în regiunea noastră s-au făcut pînă acum unele progrese în privința activității S.M.T.-urilor. Parcul de tractoare și mașini agricole a sporit în mod continuu, astfel încît cele 18 stațiuni au în dotare aproape 4 400 de tractoare, peste 3 400 de semănători, circa 1 300 de combine și diverse alte mașini și utilaje. În medie pe un tractor fizic revin 83 ha de teren arabil mecanizabil. Gradul de mecanizare a crescut de la 3,6 hantri pe hectar în 1963, la 5,2 hantri în 1966. Totodată, calitatea lucrărilor a crescut simțitor.

O dată cu creșterea parcului, a sporit și volumul lucrărilor executate. Astfel, dacă în 1963, cu cele 3054 de tractoare s-au executat 1 402 000 de hantri, în anul trecut S.M.T.-urile au realizat un volum global de două milioane de hantri. O analiză mai atentă arată însă că în perioada 1963—1966, deși parcul de tractoare a crescut cu 29 la sută, volumul de lucrări realizat nu a înregistrat decît un spor de 23 la sută, în loc să fi fost mai mare. Aceasta se datorește slabei preocupări atît pentru folosirea din plin a tractoarelor, cît și pentru diversificarea lucrărilor agricole.

În același timp trebuie să spunem că neconcordanța între volumul lucrărilor executate și parcul de tractoare este și urmarea lipsei unei game mai mari și mai variate de mașini agricole. Dacă pentru lucrările de bază ale solului la cultura mare există în sistemă și în dotarea unităților mașinile necesare, pentru lucrările din viticultură, legumicultură, zootehnie și în special pentru terenurile în pantă, putem spune că nu avem încă mașini. **Consider că perioada de stabilire, proiectare, omologare și trecere la fabricația de serie a utilajelor este extrem de mare.** Pentru tractorul U-650, de pildă, care se fabrică în serie din 1962, nu există încă un plug adecvat.

Pentru recoltarea porumbului s-a construit combina

Ing. Constantin PRICOP
vicepreședinte al Consiliului agricol regional Iași

(Continuare în pag. a 2-a)

ASCENSIUNEA SATULUI ROMÂNESC

de Ștefan LUCA

Astăzi circulă pînă în comuna lor o cursă D.R.T.A., și-au plantat pe marginea ulițelor stîlpi pentru lumină electrică, este afișat un program al filmelor ce vor rula în sala cinematografului sătesc, nu sînt nevoiți să bată kilometri la oraș, după un medic, dispun de un magazin universal, acolo la ei în sat, în Sîntioana.

Tot ceea ce am înșirat se poate considera drept un loc comun, fiecare din aceste date asupra așezării de pe Tîrnave fiind frecvent întîlnite în satele din țara noastră.

Recitesc documentele Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 5-6 octombrie 1967, întîrziind asupra capitolelor care sînt nemijlocit legate de satul românesc, a perspectivelor de dezvoltare complexă ce i se conturează fiecărei așezări în anii viitori, întrezărind noile trepte de atins în urcușul lor neîntrerupt spre civilizație, cultură, bunăstare materială și spirituală.

Satul românesc s-a dezvoltat într-un ritm impetuos, au avut loc modificări de mare însemnătate în toate domeniile, a trecut printr-o profundă și în același timp fericită metamorfoză economică și socială, cu ecouri largi în concepțiile sale etice și spirituale. Nu este hazardată afirmația că, în acești ani de prodigioase mutații structurale, în care țăranul apropiindu-și tehnica înaintată, familiarizîndu-se cu date științifice temeinice din domeniul ocupației sale (ea însăși devenind din simplă și străveche ocupație, o profesiune cu multilaterale compartimente), învățîndu-se să se folosească de ceea ce partidul și statul i-au pus la îndemînă, sporindu-și geometric exigențele, construindu-și treptat un interior nou, avem în fața noastră imaginea unui sat deosebit, căruia i se cuvin tipare deosebite.

Alte dimensiuni și alte cerințe se cer satisfăcute în noile condiții create satului; o nouă sistematizare, așa cum o preconizează documentele recentei Plenare, a devenit astfel un imperativ.

Aminteam, la începutul acestor însemnări, de un sat din preajma Tîrnavei. Aș fi putut cita, pentru ilustrare, și alte sate, cum ar fi Măxînenii din vecinătatea Siretului și a Dunării, multe sate din șesul Bărăganului sau din sudul Olteniei. Cunosc, de asemenea, în părțile Bîrladului și Hușilor astfel de așezări cărora li se spunea odinioară „funduri de țară", inaccesibile, depărtate de cea mai anemică licărire de civilizație.

Și Sîntioana a fost odată un astfel de punct geografic în care se ajungea numai iarna — pe îngheț — sau vara pe uscăciune. Abordarea unei astfel de comune semăna cu o adevărată aventură. Noroaie inimaginabile transformau drumurile de țară în mări întunecate, mișcătoare, și nu rareori am contemplat îndelung peretele de lut al școlii primare din Poarta sau Bâla, de care se rezemau cataligele cu care copiii veneau la școală. Se acredita pompos pe atunci ideea că satul românesc e frumos și e pitoresc tocmai prin aceste semne de înapoiere, de conservare a formelor de viață neschimbate, încremenite. Recitiți povestirile lui Sadoveanu sau paginile din „Răscoala" și „Ion". Dezbrăcat de idilism, de falsul patriarhalism, satul apare în adevărata, în crunta lui mizerie. Case împrăștiate haotic pe ulițe aruncate pînă spre ripe, cățărate pe dîlme, bordeie de pămînt cu gemulețe de-o palmă, toropite sub acoperișuri de paie sau stuf. O imagine pe care generațiile de mijloc au cunoscut-o foarte bine, o imagine cu nimic vesel, încurajator într-însa. Ea aparține însă altei epoci, ține de-o pagină depășită a istoriei.

Omul din Sîntioana îți spune acum că la ei se ajunge ușor, pe drum de piatră, cu autobuzul, că au lumină electrică, că s-au croit ulițe principale, trotuare, îți vorbește ca despre un lucru de la sine înțeles despre cinema, de brigada de tractoriști, de medic și de bibliotecă. Poate adăuga firesc, simplu, că în ultimii ani s-au construit foarte multe case noi. Și nu oricum.

Cel puțin cei din Păulești Maramureșului îți pot demonstra că în satul lor nu numai că s-a construit mult, dar dintre casele țărănești vechi a mai rămas doar una singură, una pe care, totuși, ar fi dărîmat-o dacă nu s-ar fi gîndit s-o cruțe și s-o transforme în casă-muzeu, ca mărturie pentru generațiile tinere.

Nu este locul să insistăm asupra diverselor aspecte de acest gen întîlnite în satele noastre. Sînt extrem de numeroase, se întîlnesc la tot pasul.

Evident că în comunele și satele noastre s-a construit foarte mult și se construiește în continuare într-un ritm alert. Se construiesc complexe zootehnice, sedii ale cooperativelor agricole, magazine, complexe meșteșugărești, brutării, se refac drumuri, se extinde rețeaua electrică, apar școli și dispensare, cămine culturale și alte edificii de utilitate publică.

Procesul fiind în plină desfășurare, iar satul nemaifiind același, își caută o nouă haină. S-a construit mult, dar uneori fără o riguroasă examinare a condițiilor locale, fără o preocupare pentru economia spațiului.

În satul Nicolae Bălcescu din regiunea Dobrogea, de exemplu, atelierul mecanic al întreprinderii agricole de stat și unele locuințe pentru muncitorii de aici au fost construite în plin cîmp la 5 km depărtare de comună. Este însă limpede că satului nostru, intrat în zona unor prefaceri de anvergură, nu i se mai potrivesc măsurile vechi. Satul socialist comportă o viziune cu totul nouă din punct de vedere edilitar. Instituțiile nou create, îmbinarea fericită a edificiilor publice, perspectiva apropiată a electrificării tuturor satelor, posibilitatea canalizării, a construirii economice de drumuri, a concentrării clădirilor, simetria necesară pledează împotriva împrăștierii arbitrare, solicită o preocupare pentru folosirea maximă a vetrei satului.

Tuturor acestor întrebări documentele Plenarei le dă un răspuns întemeiat pe o temeinică analiză, pe o viziune exactă a viitoarei dezvoltări a așezărilor noastre din mediul rural.

Preocuparea pentru o sistematizare eficientă, funcțională și în același timp așezată pe linia unei sănătoase tradiții arhitecturale, specifică zonelor noastre geografice, varietății atît de diverse a reliefului nostru, a peisajului românesc, îmbinarea deci a laturii utile, raționale, cu exigențele estetice, este prezentă în fiecare rînd al documentelor recentei Plenare a C.C. al P.C.R.

Se desprinde din aceste rînduri imaginea unui sat românesc întinerit, un sat în neîntreruptă ascensiune, căruia nu-i mai este străin nimic din ceea ce înseamnă nou, civilizat și frumos, un sat care va adăuga pitorescului peisaj al țării noi farmece, noi bucurii ale ochiului și minții, la fiecare întîlnire cu el.

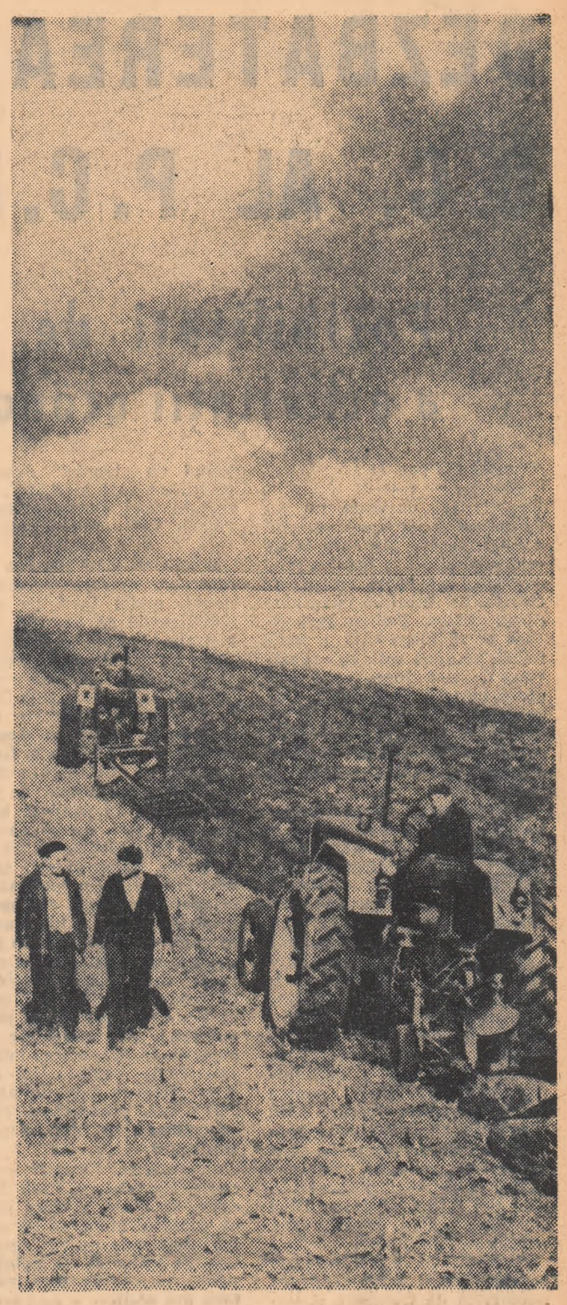

De îndată ce au terminat însămînțarea cerealelor păioase, membrii celor două brigăzi ale S.M.T.-ului Inotești, care deservesc cooperativa agricolă din Albești, regiunea Ploiești, au trecut cu toate forțele la executarea ogoarelor de toamnă. Pînă zilele trecute, ei araseră peste 150 ha din cele 500 ha prevăzute în plan.

Foto : C. DUMITRU

OCTOMBRIE 50 1917 — 1967

EXPOZIȚIA COMERCIAL — INDUSTRIALĂ A U.R.S.S.

15000 de obiecte: OGLINDA UNEI CREAȚII COMPLEXE

Nu oricui îi este dat să călătorească în Cosmos. Această posibilitate este rezervată deocamdată unui număr redus de pămînteni. Cu atît mai mult se cuvine prețuit privilegiul pe care îl au vizitatorii Expoziției comercial-industriale a U.R.S.S., deschisă în aceste zile la București, în întîmpinarea semicentenarului Revoluției din Octombrie, de a vedea, de a se apropia, de a studia — atît cît permite puterea de înțelegere a unui profan în ale zborurilor spre stele — racheta Vostok, cea care l-a propulsat pe luri Gagarin la înălțimi de nimeni atinse pînă la el.

Numita rachetă este cea care întîmpină la intrarea în expoziție pe vizitatori, cu silueta ei în care totul radiază îndrăzneală, iar „sectorul cosmic" ocupă un loc de frunte în expoziție. Acestea ar fi, fără îndoială, de ajuns pentru a ne determina să vorbim despre înfăptuirile cosmice ale poporului sovietic la începutul acestor rînduri. Există însă un temei și mai puternic. Ni se pare că multitudinea de corpuri cerești de producție sovietică — rachete, stații lunare, interplanetare, meteorologice, de telecomunicații, laboratoare zburătoare, creații din seria celui care în urmă cu cîteva zile a stabilit pentru prima oară legătura între Pămînt și o altă planetă — ilustrează cu mai multă forță ceea ce marele romancier francez Romain Rolland scria cu o jumătate de veac în urmă: „Revoluția rusă reprezintă o măreață tendință socială, cea mai puternică și cea mai rodnică".

Tendința s-a transformat într-o realitate palpabilă care s-a dovedit a fi realmente puternică și rodnică.

Ca o replică firească privirilor ațintite spre infinitul Universului, știința sovietică s-a afirmat și în scrutarea infinitului mic, a lumii nucleului atomic, străduindu-se cu succes să pună ceea ce a aflat în această lume în mîna omului. Și, ceea ce a aflat mai de preț în această lume sînt energia nucleară și cea termonucleară, ai cărei exponenți — reactoarele experimentale și de exploatare — se află la loc binemeritat printre cele 15.000 de obiecte prezentate în marele pavilion din Piața Scînteii.

În Expoziția pe care o găzduiește astăzi Capitala României Socialiste realitatea de care aminteam a căpătat chip într-o multitudine de mașini și utilaje moderne reprezentînd, practic, toate ramurile industriale, de la mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor pînă la ambarcațiuni de tipuri teluriteă, de la instalații laser și mașini electronice de calcul la tractoare diverse și utilaj agricol perfecționat, de la echipament poligrafic la machetele coloșilor zburători creați de Tupolev, Iliușin și Antonov. Însăși lărgimea gamei de sortimente — și enumerarea e departe de a fi completă — ilustrează diversitatea, dinamismul și tinerețea industriei sovietice la semicentenarul Revoluției din Octombrie.

Și, dacă, pe lîngă prezența robustă a tehnicii sovietice vom aminti gingășia creației populare multiplicată prin mii de obiecte — o adevărată industrie a frumosului — ilustrînd personalitatea fiecăreia din republicile sovietice, așa cum sînt ele reprezentate în expoziție, vom obține o imagine autentică a sufletului unui popor care a marcat în istoria omenirii un moment de răscruce, a unui popor care creează febril, pătimaș, cu privirile ațintite către viitor.

Adrian COSTA

Producerea și valorificarea legumelor

ANALIZIND TEMEINIC LIPSURILE, BARĂM CALEA PERPETUĂRII LOR

Radu ABAGIU
secretar general în Departamentul pentru valorificarea legumelor și fructelor

Deși preluarea legumelor pentru aprovizionarea de iarnă continuă, iar pînă la închiderea bilanțului mai sînt două luni, se poate deja aprecia că munca organelor de valorificare n-a avut eficiența scontată. Faptul a fost sesizat cu precădere de consumatori, care n-au găsit totdeauna pe piață legume în cantități suficiente și de calitatea dorită. Pînă în prezent s-a preluat numai 67 la sută din recolta contractată, sub acest procent aflîndu-se chiar și legume care și-au încheiat ciclul de producție. Într-o proporție nesatisfăcătoare s-au realizat sarcinile de export.

O recentă analiză ne-a edificat în mare măsură asupra minusurilor și a cauzelor care le-au generat. Neajunsurile au început o dată cu prima operație — contractarea, agravîndu-se pe parcurs. Organele de valorificare n-au izbutit decît în parte să influențeze prin pîrghiile contractului asupra procesului de concentrare a culturilor legumicole și asupra intensificării producției de legume în acele cooperative agricole cu condiții optime. Este drept că, față de 1966, numărul cooperativelor contractante s-a redus de la 3 212 la 2 527, dar suprafața medie de grădină comercială a crescut puțin: de la 17,4 la 21,5 hectare. Între cele aproape 2 000 de cooperative, care au cultivat în vederea valorificării pe bază de contract pînă la 30 de hectare cu legume, se numără și peste 800 de unități al căror sector legumicol nu ocupă nici măcar 10 hectare.

Punctul cel mai nevralgic al contractării l-a constituit însă neputința de a respecta sortimentele prevăzute. S-a ajuns astfel ca, într-un plan de contractare îndeplinit pe ansamblu în proporție de 107 la sută, să existe legume ca varză roșie, rădăcinoase albe, țelină, conopidă, usturoi uscat etc., contractate în cantități mai mult decît insuficiente. Nerealizarea a afectat îndeosebi regiunile Argeș, Bacău, Brașov, Crișana, Cluj, Galați, Oltenia, unde organele de valorificare au depus eforturi reduse pentru contractarea sortimentelor mai greu acceptate de cooperativele agricole. S-a mizat cu neîngăduită ușurință pe posibilitatea, nemotivată tehnic, a obținerii unor recolte superioare celor planificate, pe preluarea unui surplus de legume prin achiziții și pe acoperirea nevoilor, în ultimă instanță, prin mutații de legume din alte regiuni.

Pe piață s-a resimțit și lipsa unor legume, ca roșii, ardei gogoșari, castraveți de murat și vinete, care au fost contractate în cantități mai mari decît cele prevăzute. Cauza principală a acestei stări de lucruri trebuie pusă, în principal, pe seama sistemului de cultură. Au fost irigate doar circa 60 la sută din culturile contractate, sub media pe țară aflîndu-se regiuni ca București, Argeș, Dobrogea, Crișana și Banat, situate parțial în zone pedoclimatice, care le permiteau să obțină în cîmp recolte mari și timpurii. Tocmai datorită acestui fapt s-a preconizat ca din Crișana și Banat să fie aprovizionate cu legume și orașe din alte regiuni. Irigînd însă

(Continuare în pag. a 4-a)

Buletinul lucrărilor agricole

Dispunînd de vreme prielnică, lucrările agricole de toamnă s-au desfășurat în ritm viu în aproape toate regiunile țării. Pînă sîmbătă orezul fusese recoltat în proporție de 92 la sută, cartoful de 88 la sută, porumbul de 81 la sută, iar sfecla de zahăr de 67 la sută. Suprafețe încă mari ocupate cu sfeclă se mai găsesc în regiunile Oltenia, Ploiești, Iași, Bacău și Brașov. Dar, dacă recoltarea se desfășoară în general mulțumitor, nu același lucru poate fi spus despre transport. Cantitatea de sfeclă rămasă în cîmp și mai cu seamă pe rampele gărilor continuă să crească, ajungînd la 69 000 de tone în regiunea Suceava și la circa 65 000 de tone în Mureș-Autonomă Maghiară.

Unele rămîneri în urmă se constată și la culesul porumbului strîns doar în proporție de 54 la sută în cooperative și de 66 la sută în întreprinderile agricole de stat din regiunea Dobrogea, unde și recoltatul orezului bate pasul pe loc.

Pe măsura eliberării tractoarelor de la lucrările de însămînțări, au fost intensificate arăturile de toamnă. Ele s-au efectuat pînă în prezent în proporție de circa 50 la sută pe întreaga țară. Mult sub acest procent se află cooperativele agricole din regiunile Galați, Ploiești și București.

O atenție deosebită trebuie acordată în zilele ce urmează însămînțării legumelor, lucrare realizată într-o proporție mult prea mică în regiuni ca Banat, Iași și Oltenia, ale căror consilii agricole și uniuni cooperatiste nu dau dovadă să fi învățat prea mult din neajunsurile anului precedent.

Să folosim la maximum fiecare oră din această frumoasă toamnă, pentru a efectua la timp toate lucrările aflate pe agenda agricolă! Să nu lăsăm să se piardă nici un bob din recolta anului în curs, nici o posibilitate nevalorificată pentru a spori producția anului următor!

(Publicăm în pagina a patra un raid-anchetă pe tema lucrărilor agricole de toamnă, raid realizat de către colaboratorii noștri din regiunile Cluj și Bacău).

DEZBATEREA DOCUMENTELOR PLENAREI C.C. AL P.C.R. DIN 5-6 OCTOMBRIE 1967

Posibilități de îmbunătățire a activității economice în S.M.T.

(Urmare din pag. 1)

CT-2R, dar unitățile nu au în dotare și remorca potrivită acestei lucrări, din care cauză exploatarea nu se face cu randamentul prevăzut, costul lucrărilor de recoltare menținîndu-se ridicat. **Pentru agricultură ar fi binevenită o platformă pe două roți, cu capacitatea de 3—4 tone, care s-ar putea încărca cu ușurință, s-ar deplasa lesne pe tarlale și pe drumurile mai puțin corespunzătoare și, bineînțeles, ar costa mult mai puțin decît o remorcă auto.**

Neajunsurilor privind înzestrarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole adecvate li se mai adaugă exploatarea nerațională a celor existente. Este cazul dispozitivelor de recoltarea florii-soarelui, dizlocatoarelor de sfeclă, combinelor de siloz, cositorilor purtate și chiar a mașinilor de recoltat cartofi. Aceste utilaje nu sînt folosite decît în mică măsură ,pe de o parte, datorită faptului că tarifele de plată a muncilor S.M.T. și retribuirea mecanizatorilor pentru anumite lucrări speciale nu corespund cheltuielilor și, respectiv, eforturilor reale, iar, pe de altă parte, ca urmare a slabei preocupări a specialiștilor din S.M.T. și cooperative agricole pentru introducerea acestora în producție.

Datorită, în bună măsură, neconcordanței între creșterea numărului de tractoare și volumul de lucrări executat, prețul de cost în S.M.T.-urile regiunii Iași a crescut în perioada 1963—1966 cu 21,2 la sută.

Care sînt, după părerea mea, rezervele cu care trebuie acționat, astfel încît pe viitor S.M.T.-urile să nu mai înregistreze pierderi, să se organizeze pe principiul gestiunii economice proprii, așa cum se prevede în proiectul de Directive? **Pentru reducerea cheltuielilor de salarii și reparații cred că ar fi bine ca la fiecare brigadă să fie menținute în exploatare un număr de tractoare, care, în general, au de lucru în tot cursul anului. Restul tractoarelor să fie stocate, iar mecanizatorii să fie angajați sezonier (pe bază de contract), utilajul respectiv urmînd a fi pus în lucru numai în perioadele de vîrf din campaniile agricole. Pentru reducerea cheltuielilor ocazionate de repararea utilajului, considerăm că S.M.T.-urile pot fi autorizate să execute reparații capitale la tractoare, întrucît au create condiții în acest scop (ateliere mari, dotate cu S.D.V.-uri, organizarea corespunzătoare, în flux, mecanici prieenuți).**

În proiectul Directivelor recentei Plenare a C.C. al partidului se arată, printre altele, că numărul muncitorilor auxiliari depășește nevoile producției. **Pe viitor se va putea ca, prin însușirea de către muncitorii din ateliere a mai multor meserii (sudură, lăcătușerie, motoare etc.), schema atelierelor să poată fi mult redusă. De asemenea, șoferii de pe atelierele mobile vor putea deveni mecanici în adevăratul sens al cuvîntului.**

Costurile în S.M.T. pot și trebuie să fie reduse și prin raționalizarea muncii tehnico-administrative. În această privință, ar trebui început cu reducerea evidenței și situațiilor statistice. Aș da ca exemplu „fișa de evidență a lucrărilor", care conține nu mai puțin de 57 de rubrici.

Consider anormală actuala situație cînd, pentru lucrările de foarte bună calitate și pentru depășirea producției planificate la hectar, premiile respective se plătesc de către S.M.T. Sporul de producție revine în întregime cooperativelor agricole, care plătesc „munci S.M.T." doar în funcție de cantitatea lucrărilor efectuate și nimic în plus pentru depășirea producției. De altfel, acesta este și motivul pentru care, în unele cazuri, se atribuie cu multă ușurință calificativul de „foarte bună calitate" pentru lucrări care nu întrunesc atributele respective.

Înlăturînd deficiențele amintite, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, vor putea efectua un volum sporit de lucrări mecanizate, cu indici calitativi superiori, își vor putea raționaliza strict cheltuielile de producție, devenind unități rentabile.

La nivelul cerințelor vieții moderne

Și la noi în comună a fost primit cu deosebită satisfacție proiectul cuprinzînd principiile de bază adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie a.c. cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale. Îmbunătățirile privind sistematizarea comunelor, a satelor care alcătuiesc comunele, vor crea premise pentru mobilizarea în condiții mai bune a populației sătești la soluționarea pe plan local a treburilor obștești și de stat, la întărirea economică a cooperativelor agricole de producție, la ridicarea nivelului edilitar gospodăresc al localităților rurale.

În anii puterii populare și îndeosebi după încheierea cooperativizării agriculturii, așezările din Țara Bîrsei, ca și alte localități rurale din întreaga țară, au cunoscut o puternică dezvoltare și înflorire. La Sînpetru, de exemplu, unde lucrez, țăranii cooperatori și-au construit în ultimii ani peste 120 de case noi, spațioase, au modernizat școala generală, căminul cultural ; în comună au luat ființă noi magazine ale cooperației de consum, un dispensar medical, o bibliotecă publică cu cinematograf. Întreaga comună a fost electrificată, s-a început asfaltarea trotuarelor și a șoselei care leagă comuna de orașul Brașov.

Cu toate că localitățile rurale din Țara Bîrsei se dezvoltă continuu densitatea pe locuitor în vatra satului a rămas încă mică. Aceasta, datorită faptului că satele s-au mărit nu prin construirea de noi case în vatra existentă, ci prin afectarea de terenuri agricole în acest scop. De aceea, consider binevenite măsurile preconizate în proiect și anume determinarea și parcelarea terenurilor libere din vatra satelor, precum și regruparea terenurilor date în folosință de cooperativele agricole de producție, în vederea unei cît mai raționale și eficiente concentrări a construcțiilor de locuințe și a dotării lor.

Se ridică încă o problemă de care e bine să se țină seama în acțiunea de sistematizare. E vorba de tendința unor cooperatori de a-și ridica clădiri cu mai multe etaje. Îndrumarea și sprijinirea sătenilor să-și ridice, prin cooperare, locuințe cu mai multe nivele va duce la dezvoltarea localităților în spațiu, economisindu-se astfel importante suprafețe de teren agricol. Chiar și unele construcții gospodărești ale cooperativelor agricole se pot dezvolta pe verticală. De exemplu, grajdurile existente la noi pot fi înălțate cu circa doi metri, adăpostind sub același acoperămînt, o cantitate însemnată de fîn. De asemenea, activitățile anexe pot fi concentrate în clădiri cu mai multe nivele : la parter — atelierele de fierărie și rotărie, iar la etaj — ateliere de confecționat saci, reparat hamuri etc.

Avînd în vedere puterea economică crescîndă a localităților rurale din Țara Bîrsei, cred că pot fi luate măsuri ca în viitorii 5—6 ani toate arterele de legătură dintre ele să fie asfaltate. De asemenea, se pot asfalta sau pava toate străzile din comune.

Dezvoltarea în perspectivă a satelor și comunelor noastre implică și extinderea construirii de locuințe pentru salariați din mediul rural. În această direcție, recenta Hotărîre a Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea construcției de locuințe, îmbunătățirea administrării și întreținerii fondului locativ și noul regim al chiriilor, prevede măsuri de o deosebită importanță : acordarea de credite, în condiții avantajoase, sporirea cantităților de materiale de construcții etc. Toate acestea sînt menite să asigure și oamenilor muncii de la sate condiții de viață din ce în ce mai civilizate.

Ing. Alexandru BĂNULESCU
de la cooperativa agricolă din comuna Sînpetru, regiunea Brașov

RĂSPUNDEM LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Ce înseamnă optimizarea corelației dintre acumulare și consum

La întrebarea de mai sus, pusă de mai mulți țărani cooperatori din regiunea Crișana, răspunde tov. Traian LAZĂR, cercetător principal la Institutul de cercetări economice al Academiei.

În proiectul Directivelor C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale se subliniază că optimizarea corelației dintre acumulare și consum este problema cardinală a reproducției lărgite, condiție esențială a armonizării țelurilor imediate și de perspectivă ale societății.

Optimizarea proporției dintre fondul de acumulare și fondul de consum, în cooperativele agricole, ca de altfel și la nivelul întregii economii, înseamnă a împărți astfel producția netă obținută la sfîrșitul unei perioade de activitate, de regulă un an, între cele două fonduri, încît să se asigure atît dezvoltarea în continuare a producției (reproducția lărgită), cît și creșterea veniturilor cooperatorilor.

Orice proporție între fondul de acumulare și cel de consum in afara celei optime se reflectă negativ asupra economiei cooperativei agricole. Astfel, alocarea unei părți prea mari din producția netă pentru fondul de acumulare are drept consecință diminuarea fondului de consum și, implicit, a nivelului veniturilor cooperatorilor. Și, invers, repartizarea unei cote prea mari pentru fondul de consum micșorează acumularea, ceea ce nu poate să nu aibă ca rezultat un ritm mai scăzut de dezvoltare a cooperativei agricole, perspective mai mici ale creșterii ei economice.

Operațiunea de împărțire judicioasă a producției nete în cele două fonduri presupune o adîncă și multilaterală analiză științifică. Plecînd de la rezultatele obținute, de la producția netă realizată în perioada dată, fiecare cooperativă trebuie să cîntărească și să armonizeze nevoile de acumulare cu cele de consum. Statutul cooperativei agricole de producție stabilește limitele proporțiilor dintre fondul de acumulare și fondul de consum la 18—25 la sută, și respectiv, 75—82 la sută. Aceasta nu scutește însă conducerile unităților de analiză și calcul economic. La determinarea mărimii fondului de consum, în cazul unei anumite producții nete, de pildă, se ține seama de nevoile cooperatorilor (volumul și structura produselor, veniturile bănești etc), iar la stabilirea mărimii acumulării — de nevoile de investiții capitale pentru lărgirea producției (construcții gospodărești, unelte și mașini agricole, animale de producție, plantații și amenajări tehnice).

Pentru determinarea mărimii fondului de consum este important să se coreleze retribuirea cu productivitatea muncii, iar pentru determinarea fondului de acumulare — să se stabilească mărimea venitului net, unica sursă a acumulării. Deci, limita optimă a consumului este determinată de nivelul productivității muncii, iar a acumulării — de venitul net.

Esențial este și respectarea corelației între retribuire și productivitatea muncii, ținîndu-se seama ca productivitatea muncii să crească mai repede decît retribuirea muncii.

Optimizarea corelației, a proporției dintre acumulare și consum, necesită o adîncă analiză economică, precum și efectuarea unui calcul economic adecvat privind productivitatea muncii, costul producției, eficiența și rentabilitatea.

Planul de producție prilej de manifestare a competenței și inițiativei specialistului agricol

Unul din obiectivele principale prevăzute în proiectul Directivelor C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale corespunzător condițiilor noii etape de dezvoltare socialistă a României îl constituie activitatea de planificare, ca o condiție esențială a dezvoltării armonioase a întregii economii naționale. Pe această temă, redactorul revistei noastre, A. Cumpănașu, a organizat la I.A.S. Robănești, regiunea Oltenia, o discuție în jurul mesei rotunde, la care au participat : ing. Aurel TUDOR, director, ing. Grigore MAZILU, tehnolog șef, ing. Ilie POPA, ing. Iulian IOANA și ing. Pavel AMĂRĂȘTEANU — șefi de fermă, Ion POPESCU, economist.

REDACȚIA : Am dori, pentru început, să ne relatați, în lumina recentelor documente elaborate de partid, care sînt direcțiile principale de dezvoltare ale întreprinderii dv.

A. TUDOR : Întreprinderea noastră dispune de 6 600 ha teren arabil și 2 200 de taurine, din care 1 600 de vaci și juninci. Obiectivul principal pe care l-am urmărit la elaborarea propunerilor de îmbunătățire a indicatorilor de plan pe anul 1968 este stabilirea unor nivele de producție și rezultate financiare care să reflecte potențialul real al unității. Trebuie să amintesc, totodată, că cele două foste gospodării, Robănești și Leu, care au alcătuit întreprinderea noastră, și-au încheiat an de an activitatea cu pierderi. În acest context de împrejurări, am avut în vedere și studiile de rentabilizare efectuate de către comisia specială, în cele două unități, alegînd acele culturi și specii de animale care, în condițiile noastre, să dea cele mai bune rezultate. Prin îmbunătățirea structurii culturilor, am majorat suprafețele cu grîu, ovăz și in. În sectorul zootehnic, avînd în vedere apropierea de marele centru industrial Craiova, creștem, în special pentru o primă etapă, vaci de lapte. Ne gîndim ca, în viitor, pentru valorificarea unor produse secundare din sectorul vegetal, să ne ocupăm și de creșterea ovinelor.

Un alt aspect de care am ținut seama la stabilirea ramurilor de activitate este cel al continuării și adîncirii procesului de concentrare și specializare a producției.

REDACȚIA : Elementul esențial, determinant în această acțiune, îl constituie, desigur, faptul că propunerile de întocmire a planurilor au fost făcute de șefii de fermă, deci de acei care răspund, în final, de soarta producției și de îndeplinirea indicatorilor economici prevăzuți.

I. IOANA : Măsurile adoptate de partid privind îmbunătățirea conducerii, planificării, finanțării și organizării gospodăriilor agricole de stat au început să se resimtă și în întreprinderea noastră, înființată de curînd. Înainte de a fi numit șeful fermei nr. 1 Coșoveni, am lucrat ca inginer șef al unei gospodării agricole de stat. În vechea formă de organizare eram obișnuiți să primim planul de la centru. Și nu numai atît. Cifrele erau însoțite de o serie de indicații, ca : soiurile ce trebuie să le cultivăm, adîncimea arăturii, epoca de însămînțare, cantitatea de sămînță la ha, modul de organizare și multe altele. Aceste instrucțiuni erau, de regulă, șablon pentru toate unitățile, indiferent de condițiile reale, concrete, în care se găseau. În asemenea situații, noi, specialiștii, devenisem, în bună parte, simpli executanți ai unor instrucțiuni primite.

În condițiile noi create, **șeful de fermă este acela care, cunoscînd cel mai bine terenul și posibilitățile materiale de care dispune, își stabilește culturile, nivelul producției și al cheltuielilor, precum și măsurile ce trebuie să le ia pentru îndeplinirea sarcinilor asumate.**

Ne-am propus astfel ca, în 1968, să cultivăm 800 ha cu grîu, 200 ha cu mazăre, 250 ha cu floarea-soarelui, 100 ha cu ovăz și 400 ha cu porumb. Față de anii anteriori, culturile se mențin aceleași, diferă doar structura și modul de amplasare a acestora. A crescut suprafața ocupată cu prășitoare, date fiind posibilitățile de extindere a mecanizării și chimizării, în special a erbicidării. Cheltuielile vor scădea cu peste 350 000 de lei față de sumele care se planificau în anii anteriori, în condiții aproximativ asemănătoare.

I. POPA : Ferma nr. 5 vegetală pe care o conduc dispune de 1 477 ha de teren arabil. În planul pe 1968 am propus să cultivăm 1 000 ha cu grîu, 400 ha cu porumb și 77 ha cu mazăre. Am ales aceste trei culturi deoarece ele asigură, în primul rînd producții mari, eficiente și, totodată, dau posibilitatea realizării unei rotații anuale corespunzătoare. În acest fel, în fiecare an, 50 la sută din suprafața cu grîu va putea fi amplasată după porumb și mazăre și 50 la sută după grîu în anul întîi de cultură. Vom avea posibilitatea, totodată, ca cel puțin jumătate din terenul pe care îl vom cultiva cu grîu să fie arat și fertilizat imediat după recoltare. În ceea ce privește soiurile, ne-am stabilit la trei : Bezostaia (300 ha), Triumph (350 ha) și San Pastore (150 ha). Sînt soiuri care în ultimii ani au dat — pe solurile noastre, în diferite grade de podzolire — cele mai mari și constante producții.

S. AMĂRĂȘTEANU : Ferma noastră, cu profil zootehnic, are un efectiv de 1 150 de taurine, din care 1 000 de vaci pentru lapte. Producția totală de lapte planificată de la acest efectiv, pentru anul 1967, este de 28 000 hl, din care 6 300 hl în trimestrul al IV-lea. Prin aplicarea imediată a unor măsuri de îmbunătățire a furajării și întreținerii animalelor scontăm pe o depășire a producției, pînă la sfîrșitul anului, de circa 900 hl de lapte. Pentru anul 1968 ne-am propus să realizăm o producție medie, de la fiecare vacă furajată, de 3 000 litri de lapte, cu 200 de litri mai mult decît prevede planul pe anul în curs.

Pentru a avea certitudinea îndeplinirii acestor producții, am prevăzut și un amplu plan de măsuri. Este vorba, în primul rînd, de lotizarea animalelor pe grajduri, în funcție de capacitatea de producție și starea lor fiziologică, de specializarea lucrătorilor pe anumite operații, ca mulsul, îngrijirea animalelor și pregătirea furajelor.

Doresc să menționez că muncitorii fermei noastre au primit cu entuziasm Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare și majorarea salariilor. Măsurile stabilite cu privire la micșorarea decalajului actual între salariul tarifar și salariul total va stimula dorința muncitorilor de a se califica, în vederea obținerii unui salariu mai mare prin promovarea de la o categorie de încadrare la alta.

I. POPESCU: Planul economic și financiar al fermei zootehnice prevede pe perioada 1 septembrie — 31 decembrie 1967, la produsul cu ponderea cea mai mare — respectiv la laptele de vacă — un beneficiu de 52 000 de lei. O dată cu întocmirea planului pe 1968 am efectuat și o analiză amănunțită a factorilor care ar putea contribui la reducerea cheltuielilor, începînd chiar cu perioada amintită mai sus. Am ajuns, astfel, la concluzia că vom putea reduce costurile cu 63 000 de lei la furaje, cu 8 000 de lei la capitolul „transport și prepararea furajelor", cu 17 000 lei la cel al „materialelor diverse" etc., în total cu aproape 100 000 de lei.

REDACȚIA : Abordînd problemele legate de perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, proiectul de Directive al C.C. al P.C.R. se oprește și asupra necesității principiului conducerii și muncii colective. În ce măsură aceste prevederi își găsesc corespondent în activitatea de întocmire a planului pe 1968 și de perspectivă.

Gr. MAZILU : Prin natura împrejurărilor, la conducerea unor ferme din cadrul întreprinderii noastre au fost numiți ca șefi de fermă specialiști, priceputi. Dar, **așa cum bine se arată în proiectul de Directive, oricît ar fi de bun un conducător, el are nevoie de experiența întregului colectiv cu care lucrează.** Proiectele de plan întocmite de ferme au fost analizate în amănunțime în consiliul de administrație al întreprinderii și aceasta a dus la îmbunătățirea lor. La ferma 2 Bojoiu — șef de fermă inginerul Petre Popa — se propusese inițial să se obțină 1 800 kg de grîu la hectar. La înscrierea acestei cifre însă, șeful de fermă nu avusese în vedere absolut toți factorii care ar putea concura la obținerea unor producții superioare. Ferma luase ca bază de calcul media producției realizate în ultimii ani, dar omisese faptul că, în acest an, se vor amenda încă 230 ha și se vor încorpora cantități mai mari de îngrășăminte chimice, îndeosebi de azotoase. Anumite corective, mai mari sau mai mici, s-au impus și în planurile fermelor zootehnice.

A. TUDOR : S-a mai sesizat, cu ocazia analizării proiectelor de plan întocmite în cadrul fermelor, că, în unele privințe, șefii de fermă au privit lucrurile independent, fiecare în sfera lui. Studiind însă problemele sub toate aspectele, am întrevăzut posibilități largi de întrajutorare între ferme. Aceasta impune îmbinarea unor elemente specifice, găsirea unor noi soluții, și deci înscrierea în planurile de producție a unor măsuri comune de lucru, care în final să conducă la creșterea productivității muncii, la rentabilizarea întreprinderii noastre. În afara cooperării în ceea ce privește folosirea mijloacelor mecanice s-a ivit chiar în această toamnă, necesitatea întrajutorării fermelor în efectuarea unor lucrări agricole. Fermele zootehnice, de exemplu, au ajutat pe cele vegetale la recoltarea și transportarea cocenilor de porumb și au efectuat acestora lucrări de arături. Urmează ca, în primăvară, lucrătorii din fermele vegetale să sprijine la rîndul lor, fermele cu profil zootehnic la efectuarea lucrărilor pentru asigurarea bazei furajere.

I. IOANA : Evident, au existat și unele greutăți, inerente oricărui început. **Pentru continua îmbunătățire a planificării în fermele agricole de stat propunem ca întocmirea și definitivarea planurilor de producție să se facă cel mai tîrziu pînă la 1 iulie al anului premergător. Vom putea astfel stabili, chiar de la recoltarea cerealelor, ce culturi vom însămînța și, în funcție de acestea, să arăm terenul, să-l fertilizăm, să pregătim din timp necesarul de sămînță ș.a.m.d.** De altă parte, creșterea producției agricole este strîns legată și de existența unui parc de mașini și tractoare corespunzător. În această privință consider că sînt încă multe de făcut. Am să mă refer, de exemplu, la combina C-3. Această mașină — îmbunătățită față de C-1 — prezintă încă o serie de defecțiuni de fabricație. Multe greități am întîmpinat și în exploatarea preselor mecanice de balotat paie, la care, unele piese, datorită calității lor slabe, s-au uzat prematur.

Așteptăm, de asemenea, sprijinul mai susținut al Departamentului gostat în ce privește acordarea de investiții pentru anul 1968, pentru producție sau gospodărești.

Evident, spațiul nu ne-a permis să abordăm în întregime problemele discutate în jurul mesei rotunde. Un lucru este însă cert : noul cadru organizatoric al agriculturii de stat a creat premisele valorificării superioare a tuturor resurselor și rezervelor de sporire și ieftinire a producției agricole.

Din discuțiile purtate cu specialiștii I.A.S. Robănești a reieșit faptul că toți lucrătorii acestei unități trebuie să depună eforturi susținute pentru creșterea producției agricole, animale și vegetale, acționînd în primul rînd în direcția îmbunătățirii solurilor. În vechile gospodării de stat s-au întreprins unele măsuri de ameliorare a solurilor, dar cle au fost sporadice și, am adăuga noi, fără sprijinul competent al cercetării sau al unor specialiști cu experiență în acest domeniu. Tovarășul Gr. Mazilu, de exemplu, arăta că Stațiunea experimentală Șimnic trebuie să urgenteze înființarea la I.A.S. Robănești a unui punct de cercetare, cu scopul găsirii celor mai adecvate metode de îmbunătățire a solurilor.

Este bine că, în proiectele pe 1968, s-au prevăzut măsuri de lotizare a animalelor pe specii, categorii, producție, stare fiziologică etc. La îndeplinirea acestor prevederi, însă, ar trebui să se treacă începînd chiar din acest an.

Aplicarea operativă a măsurilor menite să ducă la organizarea științifică a producției și a muncii va constitui temelia obținerii de către I.A.S. Robănești a unor indici economici superiori — sarcină de seamă trasată de partid.

Aparatul fotografic a surprins doar o secvență din ansamblul lucrărilor de hidroameliorații ce se desfășoară în Balta Greaca : amenajarea noii orezării, de 460 ha, ce aparține întreprinderii agricole de stat Chirnogi, din raionul Oltenița. Această suprafață, cu termen de predare la sfîrșitul celui de-al patrulea trimestru al anului în curs, vine să se alăture altor 1 105 ha de orezării ale unității, aflate în producție.

Foto : AGERPRES

ACTIVITĂȚILE ANEXE

izvoare de importante venituri

REZERVE INSUFICIENT FOLOSITE

Dezvoltarea ramurilor anexe în cooperativele agricole de producție este urmarea firească a preocupării pentru punerea în valoare a numeroaselor resurse materiale existente în unitățile cooperatiste, a continuării și valorificării tradițiilor privind producerea unor bunuri de consum cu o largă folosință atît în gospodăriile țărănești, cît și în cele de la oraș.

În regiunea Maramureș, în multe cooperative agricole ramurile anexe și prestările de servicii constituie capitole care se bucură de atenția cuvenită. Faptul că, la aceste capitole, bilanțul primului semestru al anului curent a înregistrat o depășire a prevederilor în valoare de aproape 3 000 000 de lei pledează pentru lărgirea continuă a cîmpului de activitate a ramurilor anexe. În raionul Carei, de pildă, unde acțiunea de dezvoltare a acestor ramuri a fost privită cu seriozitate, cooperativele au realizat, din aceste sectoare, în primele șase luni ale anului, venituri nete în valoare de 3 694 000 de lei. În cooperativele din Sanislău, Tiream, Căpleni, Cămin, Craidorolt, Pir și altele, se confecționează cărămizi, mături de sorg, împletituri din nuiele, produse solicitate pe toate piețele orașelor regiunii Maramureș. În raionul Carei există, de asemenea, preocupare pentru extinderea prestărilor de servicii, organizîndu-se în acest scop brigăzi de construcții care ridică case noi pentru cooperatori, execută reparații. S-au înființat ateliere pentru confecționarea mobilei țărănești și de lux, a binalelor pentru tot felul de construcții. Asemenea brigăzi și ateliere există în cooperativele din Urziceni, Petrești, Berveni, Foieni și altele.

Dar și în alte părți ale regiunii există posibilități pentru organizarea și extinderea activităților anexe, a prestărilor de servicii, deoarece peste tot se găsește piatră de var și de construcții, argilă bună pentru ceramică și cărămidărie, răchită, lemn pentru cioplit și multe asemenea materiale care în fapt, nu sînt pe deplin valorificate.

Un studiu amănunțit făcut de uniunea regională a cooperativelor agricole arată că cele 8 cărămidării, majoritatea lor aflate în raionul Carei, sînt insuficiente față de cerințele crescînde de materiale de construcții. Oameni pricepuți în această meserie și materie primă din abundență există și în cooperativele din Botiz, Someș, Culciu Mic, Orașu Nou, Mireșul Mare și altele, unde în trecut se confecționa cărămidă. De asemenea, cooperativele din Remetea și Valea Chioarului, raionul Șomcuta, dispun de însemnate cantități de piatră de var, care, exploatată, ar acoperi cererile pentru toate unitățile din regiune și astfel acest material nu va mai trebui procurat de la cooperativele din regiunea Suceava.

La cooperativa agricolă Drăghia din raionul Lăpuș, sînt amenajate 43 de cuptoare de var, de cîte o tonă fiecare, dar ele nu sînt folosite la întreaga lor capacitate. Proprietarii acestor cuptoare se plîng de lipsa mijloacelor de transport și a combustibilului. De fapt, aici este vorba de o insuficientă organizare a muncii și de lipsa de sprijin pe care uniunea cooperatistă raională trebuie să-l acorde.

Studiul făcut a scos în evidență posibilitățile pe care le au multe cooperative din raioanele Satu Mare și Sighet pentru confecționarea spalierelor din beton și lemn și a împletiturilor din nuiele (coșuri, mese, scaune, fotolii etc), în special cooperativele situate pe văile Someșului și ale Tisei, Turului, Izei și Cosăului.

În ceea ce privește ceramica ornamentală, în regiunea Maramureș există o tradiție bogată, de înaltă ținută artistică. Este cunoscută în acest sens ceramica de Vama, pe care cooperatorii din această comună au încetat s-o mai producă în ultimul timp. Oameni pricepuți în această îndeletnicire sînt și acum prin aceste locuri, materia primă există, iar obiectele produse pe această cale sînt solicitate atît pe piața internă, cît și la export. Dar ele nu se mai produc.

Pentru cooperativele agricole din regiunea Maramureș, care și-au prevăzut în planul de perspectivă o creștere a valorii prestărilor pentru populație, în valoare de 8 milioane de lei, realizările de pînă acum în acest domeniu sînt încă mici. În majoritatea cooperativelor se află meseriași pricepuți care, organizați în echipe și brigăzi, ar putea deservi în mai mare măsură populația din mediul rural pentru satisfacerea nevoilor de construcții, de reparare de unelte și obiecte de uz gospodăresc, reparații de clădiri, garduri, magazii etc.

Este de datoria uniunii regionale și a uniunilor raionale de a ajuta mai mult cooperativele agricole ca, alături de dezvoltarea ramurilor de bază ale agriculturii, să se ocupe mai mult și de descoperirea și folosirea rezervelor existente, în scopul lărgirii ramurilor anexe și a prestărilor de servicii. În felul acesta vor putea fi valorificate mai deplin resursele de materii prime și forță de muncă existente, vor crește continuu veniturile cooperativelor agricole și nivelul de trai al membrilor lor. Măsurile preconizate de Plenara C.C. al P.C.R., din octombrie anul curent, cu privire la sistematizarea localităților rurale deschid largi perspective pentru dezvoltarea unei activități economice variate, pentru continua înflorire a satelor și comunelor noastre.

V. MUNTEANU
de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

VALORIFICAREA UNOR VECHI TRADIȚII

Potrivit vechilor tradiții, în unele comune și sate din cuprinsul raionului Sibiu locuitorii se ocupă cu producerea de obiecte de uz casnic sau de materiale de construcții și unelte agricole. Pentru a vedea în ce măsură asemenea activități au fost sau pot fi dezvoltate în cooperativele agricole, am avut, pe această temă, o convorbire cu tovarășul Ioan JOANDREA, președintele uniunii raionale Sibiu a cooperativelor agricole de producție.

— În cooperativele agricole din raionul Sibiu, — ne-a spus interlocutorul nostru — principalele sectoare de producție sînt cel vegetal și îndeosebi zootehnia. Există însă unități care pot dezvolta, pe lîngă aceste sectoare, și ramuri anexe, prin care sînt puse în valoare atît forța de muncă, cît și resursele materiale existente în împrejurimi, realizîndu-se astfel venituri suplimentare. O treime din cooperativele din raion se bucură de asemenea posibilități. Anul trecut, cooperativa agricolă din Cisnădioara, de exemplu, a realizat din vînzarea pălăriilor de pai, a măturilor și a coșurilor de nuiele, un venit net de aproape 60 000 de lei. La Cristian, din valorificarea a 318 000 de bucăți de țiglă și 100 000 de cărămizi s-a obținut un venit net de 106 000 lei.

La capitolul venituri au mai înregistrat sume importante, din activitățile anexe, și cooperativele agricole din Avrig, Orlat, Porumbacu de Sus, Racovița și Roșia.

— Cum este organizată producția în cadrul ramurilor anexe, în cooperativele amintite ?

— În cooperativele Avrig, Cristian și Orlat, unde se produc țigle și cărămizi, s-au format echipe de cîte 10—13 persoane. Cea mai bună organizare a procesului de producție o are cooperativa din Cristian. Aici cărămidăria a fost amplasată la locul unde se găsește materia primă, ceea ce a exclus necesitatea mijloacelor de transport. Se folosește un sistem semimecanizat de frămîntare a pămîntului. Au fost, de asemenea, amenajate spații de uscare acoperite ; cuptoarele pot produce, începînd din acest an, în sezonul de vară, 400 000 de țigle și 200 000 de cărămizi.

La cooperativa din Cisnădioara, producerea de pălării, mături și coșuri este organizată în cadrul unei secții mixte, unde lucrează pentru fiecare produs cîte 3—5 persoane, iar la Porumbacu de Sus confecționarea cozilor de unelte se face, deocamdată, în cadrul gospodăriei personale a fiecărui membru cooperator. În curînd și aici se vor organiza spații de prelucrare în incinta cooperativei, unde se vor instala și utilaje mecanice.

Aprovizionarea cu materii prime și materiale se realizează de către toate cooperativele pe plan local. În cadrul dezvoltării ce o va lua producerea împletiturilor din nuiele la cooperativa din Cisnădioara s-a prevăzut plantarea intensivă a răchitei pe terenuri impracticabile pentru alte culturi.

Cîteva cuvinte despre desfacerea produselor obținute. Pînă acum nivelul producției realizate în cadrul ramurilor anexe a dat posibilitatea cooperativelor agricole să valorifice direct către populație sau alți beneficiari toate produsele. În cazul dezvoltării activității de producere a împletiturilor și a cozilor de unelte — și acest lucru va avea loc în anul viitor — se va organiza desfacerea acestor produse prin intermediul bazei de aprovizionare. Aș adăuga că valorificarea nu constituie o problemă grea. Cooperativele nu se pot plînge de lipsa clienților. Dimpotrivă, cererea depășește oferta. Această situație ne încurajează și, totodată, ne obligă la dezvoltarea activității ramurilor anexe în cooperativele agricole.

— Există, se pare, unele greutăți privind retribuirea muncii în cadrul ramurilor anexe. Despre ce este vorba ?

— Într-adevăr, retribuirea muncii în acest sector este o problemă care ne preocupă de o bună bucată de timp. Marea majoritate a cooperatorilor angajați în activitățile anexe confecționau în cadrul gospodăriei lor produsele respective. Le valorificau direct pe piață și încasau sumele cuvenite.

Din aceste motive ei solicită și în prezent cooperativelor retribuția integrală în bani pentru producția efectuată, după normele stabilite în prealabil pe baza unui înscris. Dar aceasta contravine instrucțiunilor și normelor în vigoare date de Banca Națională.

În urma analizei pe care biroul executiv al uniunii raionale a făcut-o pe această temă, am ajuns la concluzia că este potrivit ca retribuția în ramurile anexe să se facă în bani. În acest sens am făcut propuneri în care am arătat că veniturile realizate de cooperative din produsele ramurilor anexe să aibă un regim aparte de folosire. Am propus să se deschidă un cont special la bancă în care să se depună sumele încasate din vînzările de produse către populație precum și sumele realizate din vînzarea produselor către întreprinderi, plăți ce se fac prin virament. Din acest cont să se facă apoi plăți pentru procurarea materiei prime și pentru retribuirea muncii. Sumele rămase disponibile, care constituie venitul net, să se vireze în conturile de producție ale cooperativelor.

În această situație își are justificarea și întocmirea unui plan de producție și financiar separat pentru activitățile anexe. Am propus să se alcătuiască un îndrumar orientativ cu prețurile pentru produsele din activitățile anexe, precum și tarife pentru prestările de servicii pe care le efectuează cooperativele agricole.

Din discuția consemnată aici se desprind posibilitățile largi pe care le au cooperativele de a dezvolta și mai mult activitatea în ramurile anexe. Propunerile menționate corespund și cu părerile altor factori de răspundere din cadrul uniunilor cooperatiste din țară. În măsura în care vor interveni în acest sens și alte păreri sau o rezolvare a celor propuse, revista noastră va informa la timp pe cititorii săi.

Convorbire consemnată
de Nicolae RUSU

Dezbaterea inițiată de revista noastră privind îmbunătățirea evidenței contabile în cooperativele agricole continuă să suscite interes în rîndul cititorilor noștri. În pagina de față publicăm scrisorile unor cadre contabile din regiunile București și Ploiești. Reamintim cititorilor că paginile revistei sînt deschise tuturor propunerilor menite să contribuie la perfecționarea actualului sistem de evidență în cooperativele agricole.

PERFECȚIONAREA SISTEMULUI DE EVIDENȚĂ CONTABILĂ ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Prea multe documente în contabilitate

Am citit cu atenție cele publicate pînă în prezent de revista „Agricultura socialistă" cu privire la găsirea unor căi de îmbunătățire a evidenței contabile în cooperativele agricole. În această ordine de idei doresc să fac și eu cîteva propuneri. După actualul sistem de lucru, la contabilitate sosesc un mare număr de documente, asemănătoare prin conținutul lor, care răpesc foarte mult timp contabililor pentru așezarea lor pe categorii de conturi, pe sectoare de activitate și înregistrarea lor în documentele cumulative (jurnale, fișe).

Socotesc că instrucțiunile privind organizarea evidenței tehnice-operativă și contabilă, ar trebui

să cuprindă indicația ca piesele de evidență primară să fie clasificate și înscrise în documente cumulative de către responsabili sau gestionari. Documentele astfel prelucrate să fie predate la contabilitate. Casierul să prelucreze dispozițiile de plată și chitanțele, magazinerul, bonurile de intrare și ieșire, avizele de expediție, bonurile de transfer etc.

Sînt de părere să se studieze posibilitatea ca

anumite sectoare, în special brigăzile zootehnice și cele legumicole, să țină o evidență contabilă proprie, iar serviciul de contabilitate al cooperativei să primească, la termene bine precizate, de la aceste sectoare, situații centralizatoare asupra activității lor economice.

Actualele instrucțiuni neglijează complet organizarea și ținerea evidenței pentru sectorul de căraușie în cooperative. Mă refer în special, pentru cazurile cînd se fac transporturi de către cooperative pentru terți. Propun, de asemenea, ca

planul de conturi să cuprindă și un simbol pentru evidențierea unor operațiuni neclare ;

aceasta deoarece sumele neclare, înregistrate, potrivit practicii actuale, prin contul „sume aparținînd producției virate greșit", la contul „investiții și reparații capitale", nu pot fi întotdeauna evidențiate în mod just.

Gh. POPESCU
instructor contabil la Uniunea raională Cislău a cooperativelor agricole de producție

Propuneri pentru îmbunătățirea planului de conturi

Actualul plan de conturi elaborat de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și introdus în acest an în unități este mult îmbunătățit față de cel din trecut și cuprinde într-o mai mare măsură, în mod organizat, procesele economice ce au loc în fiecare cooperativă. Cu toate acestea, există unele conturi care ar putea fi restrînse, avînd în vedere că evidența analitică, în anumite cazuri, se repetă. Astfel, cu toate că în conturile din activ sînt înregistrate produsele și animalele tinere și la îngrășat, detaliat pe fiecare produs și pe fiecare categorie și specie de animal, precum și pe moduri de valorificare, aceeași evidență se ține și în contul din pasiv, în care sînt înregistrate veniturile în natură. Pentru simplificare, propun ca

în contul 3 „produse" și în contul 2 „animale tinere și la îngrășat", evidența contabilă analitică să fie organizată pe fiecare produs și pe fiecare categorie de animale tinere și la îngrășat. În coloane separate să se țină evidența cantitativă a acestora, pe surse de valorificare. Această evidență va fi folosită și în procesul repartiției producției de la finele anului. În contul 11 „venituri în natură" evidența analitică a producției obținute să fie organizată pe ramuri de activitate : vegetală, animală, industrială, urmărindu-se în acest mod producția globală numai pe ramuri de activitate.

Procedîndu-se în acest fel, s-ar exclude evidența paralelă care se ține, în prezent, în aceste conturi.

Pentru perfecționarea evidenței consumului de muncă din cooperative fac următoarele propuneri :

să fie îmbunătățită fișa centralizatoare de evidență a zilelor-muncă pe culturi și grupe de animale, în așa fel încît ea să conțină zilele-muncă efectuate de fiecare cooperator, din 15 în 15 zile, total, pe lună și cumulat. De asemenea, coloanele fișei să fie folosite numai pentru culturile la care se aplică plata suplimentară, urmînd ca volumul total de zile-muncă consumate pe culturi, să se înregistreze în centralizatoare separate.

Decontările în bani și în natură, să evidențieze permanent mișcările privitoare la drepturile și obligațiile materiale pe care le are fiecare cooperator, urmînd ca pentru aceasta să se folosească coloane pentru debit, credit și sold. În scopul arătat, propun să se

renunțe la borderourile decont în bani și în natură, în prezent ele constituind o formă greoaie de lucru.

În altă ordine de idei, aș dori să arăt cîteva aspecte și să fac unele propuneri în legătură cu organizarea activității economice-financiare a cooperativelor agricole.

Organizarea științifică a producției trebuie asigurată de organele tehnice ale cooperativei din care face parte și brigadierul. În prezent acesta are multiple sarcini administrative.

Pentru a avea o evidență corectă și la zi și a crea brigadierului posibilitatea de a acționa efectiv și operativ în organizarea rațională a procesului de producție și aplicarea regulilor agrotehnice, consider că

este necesară înființarea funcțiilor de contabili de brigadă, existînd eventual un contabil la două sau trei brigăzi.

În prezent contabilul-șef al cooperativei agricole, în atribuțiile ce-i revin prin actele normative în vigoare, este obligat să se îngrijească de întreaga activitate economico-financiară a unității, activitate care privește probleme de urmărire a realizării planului financiar în cele mai bune condiții și de organizarea evidenței contabile, operative, statistice etc.

Datorită faptului că în cooperativă nu există un post care să coordoneze exclusiv activitatea de evidență, contabilul-șef neglijează celelalte probleme, ocupîndu-se de aceasta. În cazul în care contabilul-șef ar fi degrevat de efectuarea operațiunilor curente de evidență și s-ar dedica într-o măsură mai mare celorlalte activități privind latura economico-financiară, valorificarea mai bună a producției, aprovizionarea și consumul rațional de materiale, el și-ar aduce un aport mai eficient în creșterea veniturilor unității. Pentru aceasta propun

înființarea unui post de contabil principal, care să aibă ca atribuție coordonarea activității curente a biroului de contabilitate și care să înlocuiască, atunci cînd este nevoie, pe contabilul-șef.

Acestea sînt cîteva probleme cu privire la posibilitatea simplificării sistemului de evidență și la organizarea activității în cooperativele agricole.

Gheorghe CULEA
contabil-șef la cooperativa agricolă din Călărași (Mircea-Vodă)

Operații care pot fi simplificate

Pentru a se cunoaște consumul de zile-muncă pe echipă, brigadă și cooperativă, se întocmesc centralizatoare ale fișelor individuale, pe culturi și specii de animale. Aceste documente de evidență primară se alcătuiesc de către brigadieri, pe baza altor cinci formulare, fiind necesar ca aceștia să consume mai mult de jumătate din timp pentru completarea documentelor respective.

Un calcul sumar arată că pentru evidența zilelor-muncă la o brigadă de 200 de cooperatori, se folosesc anual 2 400 de fișe individuale, 100 de procese verbale de recepția lucrărilor agricole, 4 caiete cu file detașabile, 200 de fișe centralizatoare, peste 200 de file de documente cumulative pentru centralizarea consumului de zile-muncă.

Numai verificarea exactității acestora, la o asemenea brigadă, cere din partea unui revizor-contabil cel puțin 2—3 zile. Pentru simplificare, propun

să se renunțe la actualul formular de proces-verbal pentru recepția lucrărilor, la caietele ce se întocmesc de șefii de echipă și la fișa de evidență a zilelor-muncă întocmită de brigadier. Toate datele oglindite în acest document pot fi evidențiate — după părerea mea — într-un singur formular, care să cuprindă două părți. În prima parte, persoanele care efectuează recepția să înscrie lucrările prestate de o echipă pe o perioadă de 15 zile, cultura, suprafața și zilele-muncă cuvenite. În partea a doua, (pe verso), să se treacă numele cooperatorilor din echipă, zilele lunii, cultura și lucrarea, pentru fiecare în parte. Zilele-muncă cuvenite fiecărui cooperator vor fi însumate pe orizontală, pe verticală totalizîndu-se volumul lucrărilor și zilele-muncă consumate.

Astfel, pe o perioadă de 15 zile se vor întocmi circa două asemenea documente (procese-verbal), în loc de 30 de fișe individuale și două procese verbale de recepție a lucrărilor.

Propun ca acest nou document să fie tipizat, confecționat sub formă de caiet și completat în dublu exemplar. Unul (primul) să fie decupat chenzinal și depus la contabilitate, iar al doilea să rămînă la brigadă.

Ilie RĂDULESCU
contabil-șef la cooperativa agricolă de producție Vitănești, raionul Alexandria

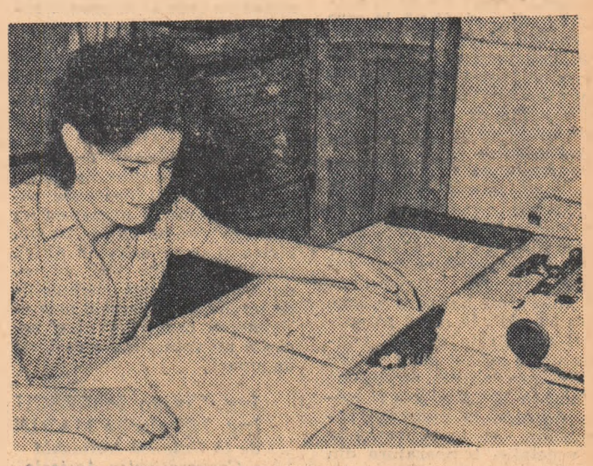

O imagine obișnuită — în biroul de contabilitate al cooperativei agricole din Urechești, regiunea Bacău.

Foto : C. DUMITRU

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Pensionarea cooperatorilor care au fost salariați de stat

Mai mulți țărani cooperatori, între care Dumitru FRĂȚILĂ și Macău NĂSTASE din Ghergheasa, raionul Rm. Sărat, foști salariați la diferite instituții și întreprinderi de stat, ne-au adresat următoarele întrebări :

— De unde vom primi pensie de bătrînețe ?

— Ca membri ai cooperativei agricole de producție, la împlinirea vîrstei de 65 de ani aveți dreptul la pensie de bătrînețe (Statutul C.A.P., art. 10, alin. d) prin sistemul unitar al cooperativelor agricole, în condițiile stabilite de statutul Casei de pensii a membrilor cooperatori.

Ne scrieți că ați lucrat o perioadă de timp și ca salariați la diferite instituții și întreprinderi de stat. În acest caz, dacă perioada cît ați avut calitatea de angajat nu este mai mică de 10 ani, aveți dreptul la pensie pentru limită de vîrstă (62 ani) în cadrul asigurărilor sociale de stat (art. 48 din legea pensiilor).

Precizăm că în conformitate cu art. 64, alin. 2, din legea pensiilor nu aveți dreptul să primiți decît o singură pensie, la alegere, indiferent de fondul din care urmează să fie plătită sau de legea prin care este reglementată. Așadar, puteți opta oricînd pentru una din pensiile la care aveți dreptul. (art. 13 din statutul Casei de pensii a membrilor cooperatori).

— La stabilirea vechimii în muncă ni se va cumula timpul lucrat în cooperativa agricolă, retribuit cu zile-muncă, cu timpul lucrat ca salariați de stat ?

— Dacă veți opta pentru pensionare prin sistemul unitar al cooperativelor agricole de producție, la stabilirea vechimii în muncă, alături de anii munciți în cooperativa agricolă, vi se va lua în calcul, așa cum se prevede în art. 16 din regulamentul de aplicare a statutului Casei de pensii a membrilor cooperatori, și timpul cît ați lucrat în alte sectoare de activitate cu case proprii de asigurări și pensii.

— În cazul în care veți opta pentru pensie de la asigurările sociale de stat, la stabilirea vechimii în muncă, alături de anii lucrați ca salariat, se va lua în calcul și perioada pe care ați lucrat-o în cooperativa agricolă, pe bază de zile-muncă, dacă această perioadă este recunoscută ca vechime în muncă pentru acordarea pensiei în sistemul unitar al cooperativelor agricole de producție (art. 48, alin. 1 din legea pensiilor).

— Ce salariu ni se va lua de bază la stabilirea pensiei, în cazul în care vom opta pentru pensie de la asigurările sociale de stat ?

— În conformitate cu art. 43, alin. 1 din legea pensiilor, „salariul tarifar care se ia ca bază de calcul la stabilirea pensiei este media salariilor tarifare lunare din 5 ani lucrați consecutiv, la alegerea angajatului, din ultimii 10 ani premergători încetării activității salariate" sau din ultimii 15 ani dacă ați lucrat cel puțin 10 ani în locuri de muncă ce se încadrează în grupele I și II de salarizare.

Dacă în ultimii 10 ani, respectiv 15 ani, ați lucrat mai puțin de 5 ani ca salariat, baza de calcul a pensiei este media salariilor tarifare lunare din perioada în care ați lucrat ca angajat.

În sprijinul unităților cooperatiste

VÎNZĂRI ◤ CUMPĂRĂRI ◤ SCHIMBURI

■ **Cooperativa agricolă de producție din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Lehliu, CUMPĂRĂ 40 de metri cubi de bile manele și 15 metri cubi de cherestea.**

■ **— 500 000 bucăți araci pentru legume, de 1,50—1,75 m, a 0,50 lei bucata ;**
— 30 000 bucăți cozi de lopeți și hîrlețe, lucrate pe fibră, semifinisate, a 5,25 lei bucata ;
— 50 000 bucăți mături din nuiele cu coadă, a 3,80 lei bucata ;
— diferite piese pentru căruțe (oiști, inimi, butuci roată etc) are în stoc și VINDE la cerere cooperativa agricolă din comuna Șercăița, raionul Făgăraș.
Cei interesați pot adresa comenzi ferme pentru confecționarea pieselor de mai sus pentru întreg anul 1968.

■ **Cooperativa agricolă de producție din comuna Nou Român, raionul Făgăraș, are în stoc și VINDE la cerere, 15 000 bucăți cozi finisate de ciocane și 30 000 bucăți araci pentru legume. De asemenea, produce și LIVREAZĂ, pe bază de comenzi, lăzi pentru transportul piinii și legumelor și cozi pentru tot felul de unelte.**

■ **Papură recoltată, pentru împletituri, CUMPĂRA cooperativele agricole din comunele Puchenii Mari, Puchenii Moșneni, Olarii Vechi, Buda Palanga și Gherghița, raionul Ploiești.**

■ **Cooperativa agricolă de producție din comuna Streza-Cîrțișoara, raionul Făgăraș, VINDE din stoc 25 000 bucăți cozi de diferite unelte (lopeți, sape, ciocane) lucrate pe fibră, excelent finisate, a 5,25 lei bucata. Unitatea mai confecționează la cerere și VINDE lopeți pentru brutării, a 48 lei bucata, lăzi pentru transportul piinii, legumelor și fructelor. Se primesc comenzi pentru anul 1968.**

■ **Cooperativa agricolă de producție din comuna Radu Vodă, raionul Lehliu, ACHIZIȚIONEAZĂ imediat din surplusuri 20 de metri cubi cherestea și 30 de metri cubi bile manele de calitate superioară.**

■ **Cozi pentru diferite unelte (sape, tîrnăcoape, ciocane, hîrlețe) fasonate mecanic și trainice, precum și lăzi pentru transportul piinii și legumelor confecționează și VINDE, la cerere, cooperativa agricolă de producție din comuna Cîrța, raionul Făgăraș. Adresați comenzi ferme pentru anul 1968.**

■ **Cooperativa agricolă de producție din comuna Lupșanu, raionul Lehliu, CUMPĂRĂ urgent 60 de metri cubi de bile manele. Plata pe loc.**

■ **Cooperativele agricole din raionul Tg. Neamț DESFAC prin magazinul lor din orașul Tg. Neamț o gamă variată de articole de uz casnic și gospodăresc, între care, butoaie din lemn de stejar de diferite capacități, putinele, vane, ciubere, precum și un sortiment variat de legume și fructe proaspete, brînzeturi, păsări, ouă, miere de albine.**

■ **Lemn esență tare : ulm, salcîm, frasin, pentru confecționarea roților, butucilor și a altor piese pentru căruțe, CUMPĂRĂ urgent cooperativa agricolă din Gorgota, raionul Ploiești.**

ANUNȚURILE SE PRIMESC LA URMĂTOAREA ADRESĂ : AGENȚIA DE PUBLICITATE EDITURA „SCÎNTEIA", BUCUREȘTI, OFICIUL POȘTAL NR. 45, STR. 13 DECEMBRIE NR. 26, BLOCUL 8, TELEFON 14.15.16.

CULTURA CASTRAVEȚILOR PE BALOȚI DE PAIE

Pentru a cultiva un hectar de castraveți în seră neprevăzută cu instalații speciale sînt necesare aproximativ 800—1 000 tone de gunoi de grajd, a cărui transportare și manipulare pînă la introducerea în șanțuri impune un mare volum de muncă. Pentru reducerea acestui volum de muncă și, implicit, a prețului de cost al produsului, am experimentat înlocuirea gunoiului de grajd proaspăt cu baloți de paie. Sistemul a fost încercat, în acest an, pe o suprafață de 96 m.p. la cooperativa agricolă de producție Otopeni din raza orașului București.

În ce constă această metodă? Pe fiecare travee din interiorul serei se sapă, în lungime, două șanțuri la distanța de circa 0,50 m de stîlpii de susținere ai serei. Adîncimea și lățimea șanțurilor sînt de 0.50 m, dimensiuni ce corespund celor pe care le au baloții de paie. Înainte cu 48 de ore de a fi introduși baloții în șanțuri, se începe udarea lor, operație ce totalizează circa 6—8 ore. Udarea nu se execută neîntrerupt, ci în mai multe etape, astfel ca întreaga cantitate de paie să fie bine îmbibată cu apă. Se consideră că baloții sînt bine udați, atunci cînd paiele se afinează și se poate introduce mîna în interiorul lor.

Baloții umeziți se așează în șanțuri unul lîngă altul, se tasează bine, rămînînd circa 5 cm deasupra solului. Se scot apoi sîrmele cu care au fost legați.

După așezarea baloților în șanțuri, se continuă udatul, folosindu-se soluții de îngrășăminte chimice în proporție de 0.350 kg de azotat de amoniu, 0,200 kg de superfosfat și 0,050 kg de sare potasică la 10 litri de apă, cantitate ce se folosește la 1 m liniar de balot. Baloții de paie se acoperă apoi cu un strat de pămînt de 0.15 m grosime, format din 80 la sută pămînt din săpătură, la care se adaugă 20 la sută mraniță bine descompusă. Restul pămîntului rămas din săpătura șanțurilor se împrăștie în jurul baloților de paie și pe intervalul dintre șanțuri, respectiv pe potecă.

Pentru a se putea stabili momentul începerii plantării, se face zilnic controlul temperaturii din interiorul baloților. Timp de 9—10 zile cît se produce descompunerea mai intensă a paielor, temperatura din interiorul baloților atinge circa 50—60°. În cazul experienței organizate de noi, temperatura a scăzut după 10 zile la 23°, iar cea din stratul de pămînt la 22°, cînd s-a și trecut, de fapt, la plantatul răsadurilor. Pe toată perioada de vegetație, temperatura din baloți s-a menținut constantă, iar în stratul de pămînt au fost mici oscilații în funcție de gradul de încălzire a serelor și de intensitatea soarelui.

Deoarece răsadul de castraveți s-a obținut cu întîrziere față de perioada optimă — aceasta ca urmare a organizării tardive a experienței — semănatul s-a făcut la 4 ianuarie, repicatul în ghivece la 20 ianuarie, iar plantatul la 11 februarie. S-a plantat pe fiecare șanț cu baloți la distanța de 0,40 m pe rînd și de 1,50 m între rînduri. Concomitent cu plantarea s-a aplicat o udare și un kg de gunoi de grajd proaspăt la 5 litri de apă. Fiecare cuib a primit cîte 2 litri. După plantare, s-au executat zilnic lucrările de îngrijire specifice culturii de castraveți (stropiri contra bolilor și dăunătorilor, ciupit, palisat, udat etc).

Întrucît paiele au o slabă capacitate de reținere a apei, udatul culturii trebuie efectuat mult mai des și cu cantități de apă mai mari: 5.6—6 litri în medie pe zi, față de 3.6 litri, cît se dă în sistemul de cultură obișnuit. Pentru ca să se asigure pe întreaga suprafață o umiditate corespunzătoare, pe intervalul dintre șanțuri, pe potecă, a fost pus un strat de paie de 10—15 cm. Acestea se udau o dată cu cultura respectivă.

Regimul de udare a culturii de castraveți pe baloți de paie a fost dirijat în raport cu dezvoltarea plantelor. De la plantare pînă la apariția primelor fructe, adică aproximativ 37 de zile, s-a udat zilnic cu cîte 3 litri apă pe m.p. Pe măsură ce fructele de castraveți au început să crească și plantele să se dezvolte, cantitatea de apă s-a mărit, astfel încît pe cei 96 m.p. s-au consumat, în perioada de vegetație, circa 82 000 litri de apă.

În ceea ce privește orele de udare, am constatat că în lunile februarie-martie, udarea trebuie să se efectueze după ora 15, în lunile aprilie-mai după ora 18, iar în lunile iunie-iulie numai după ora 19.

În cultura experimentală s-au administrat, pe întreaga perioadă de vegetație, cîte 0,5 kg azotat de amoniu, 0,2 kg superfosfat și 0,05 kg sare potasică la 1 m.p. de cultură. În plus am utilizat, concomitent cu udatul, și gunoi de grajd proaspăt, diluat în apă, folosind pentru fiecare m.p. de cultură cîte 0,6 kg.

O importanță deosebită o au tratamentele împotriva diferitelor boli și dăunători. După patru zile de la plantare, am aplicat o stropire cu soluție de zeamă bordeleză 0,5 la sută, iar după 15 zile s-a stropit, împotriva făinării, cu preparatul Karatan, în concentrație de 0,1 la sută, lucrarea repetîndu-se din 8 în 8 zile. Musca albă de seră a fost combătută printr-un tratament cu Folidol 0,08 la sută.

Plantele au avut o creștere viguroasă, menținîndu-se în plină vegetație pînă în luna iulie, cînd cultura s-a desființat pentru pregătirea celui de-al doilea ciclu de producție din sere. La 10 iulie, cînd a fost desființată cultura, frunzele erau de culoare verde închis, iar plantele în plină fructificare. De asemenea, rădăcinile au avut o creștere puternică, împînzind în întregime baloții de paie.

Recoltatul castraveților a început pe data de 18 martie și a durat pînă la 10 iulie, obținîndu-se o producție totală, pe cei 96 m.p. cultivați, de 2 260 kg, adică 23.5 kg/m.p., ceea ce reprezintă, valoric, 229 lei/m.p. Prețul mediu de vînzare al unui kg de castraveți a fost de 9.74 lei, iar cheltuielile de producție (materiale, zile-muncă, cota de amortizare a serei, îngrășăminte, cheltuieli de transport etc.) reprezintă 2,77 lei/kg. Pentru producția obținută s-au încasat, în total, 22 012 lei. Scăzîndu-se cei 6 276 de lei ce reprezintă cheltuielile, revine un beneficiu net de 15 736 de lei. Rezultatele sînt satisfăcătoare, mai ales dacă se are în vedere și întîrzierea cu care s-au produs răsadurile, cît și plantarea.

Rezultatele experienței pun în evidență faptul că sistemul de cultură a castraveților pe baloți de paie prezintă avantaje ce nu pot fi contestate. Pentru anul viitor vom experimenta și sistemul de cultivare a castraveților pe baloți de paie așezați deasupra solului și acoperiți numai cu un strat de pămînt de 15—20 cm. Sistemul, care este, de altfel, practicat în alte țări, va reduce și mai mult cheltuielile de producție, îndeosebi prin eliminarea șanțurilor care necesită un volum mare de forță de muncă.

Ing. Traian POPESCU
ing. Mihalache MARIN
de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

RAID-ANCHETĂ

Timpul nu mai îngăduie să fie irosit!

CLUJ:

Pe terenul destinat grîului, mai foșnește porumbul

O cerință esențială a lucrărilor agricole, în general, o constituie alegerea momentului optim de desfășurare. Cîștigă numai cine ară, seamănă și culege la timp. Deși faptul în sine nu mai iscă discuții, în practica de fiecare zi sînt frecvente cazurile cînd tocmai efectuarea lucrărilor la timp este problema cea mai neluată în seamă. Că lucrurile stau așa ne-o demonstrează la tot pasul regiunea Cluj, care semănase pînă luni, cînd își semnalase prezența prima lapoviță, doar 79 la sută din suprafața destinată culturii grîului. Aceasta înseamnă că grîul se va semăna pe mai mult de o cincime din suprafață în afara epocii optime.

Faptul e cu atît mai grav, cu cît cele 79 de procente realizate pînă acum nu se repartizează egal pe raioane și unități. În vreme ce în raionul Aiud semănatul s-a efectuat în proporție de 90 la sută, în raionul Turda suprafața însămînțată este cu 20 la sută mai mică. Aici, ca și în alte raioane ale regiunii, există cooperative agricole care mai au de semănat sute de hectare. În această situație se află, de pildă, cooperativa agricolă din Ceanu Mare care n-a semănat nici jumătate din cele 1050 de hectare prevăzute.

Nu stau mai bine nici cooperativele agricole din Plăiești, Frata și Ploscoș, care mai aveau luni ocupat cu culturii tîrzii terenul destinat însămînțării grîului. Cînd vor izbuti acestea să le recolteze, să elibereze terenul, să-l are și să-l pregătească pentru semănat, e greu de răspuns. Probabil că se va executa totul în mare pripă, cînd timpul se va înrăutăți și nu va mai fi nici o cale de zăbavă. Sămînța va fi aruncată cum se va nimeri în teren neașezat.

Trebuie spus că în Cluj nu au existat în această toamnă condiții de lucru mai dificile decît în celelalte regiuni care s-au încadrat cu însămînțările în epoca stabilită. Cauzele rămînerii în urmă țin de felul cum au fost organizate și conduse lucrările, de modul cum funcționează mașinile. Pe multe din terenurile destinate culturii grîului, mai foșnește încă porumbul. Se desfășoară cu incetineală și recoltarea celorlalte culturi. La brigada din satul Pruni a cooperativei agricole din Bobîlna au fost găsiți zilele trecute la recoltatul cartofilor doar doi cooperatori. Nu-i chemase nimeni la lucru. Veniseră la cîmp din proprie inițiativă, dornici să nu piardă degeaba încă o zi bună de muncă, așa cum irosiseră nenumărate zile pînă atunci. De altfel dezinteresul consiliului de conducere și al brigadierilor cooperativei de aici pentru soarta producției este atît de mare, încît pur și simplu indignează. Nici nu se mai știe de cîtă vreme așteaptă în grămezi, pe tarla, supuși degradării, cartofii recoltați de pe 19 hectare. Nimeni nu se gîndește să-i transporte la unitate.

Transportul produselor este punctul slab din activitatea majorității cooperativelor din regiune. La Urca, bunăoară, jumătate din sfecla recoltată mai este încă în cîmp și după ritmul în care decurge transportul este greu de crezut că operația aceasta va lua sfîrșit mai degrabă de două săptămîni.

Lucrările de recoltări, însămînțări și arături sînt rămase în urmă și din pricina activității slabe a stațiunilor de mașini și tractoare. La cooperativa din Lunca Mureșului, unde există sute de hectare de teren eliberat, tractoarele stau în majoritatea lor defecte la sediul brigăzii. De aceleași necazuri au parte și cooperativele agricole din Aiton, Vilcele, Bolduț și Uriu de Cîmpie.

N. PANĂ

BACĂU:

Sfecla de zahăr și strugurii își pierd dulceața adăstînd în cîmp

Dacă la strînsul porumbului și cartofului și la însămînțarea grîului, regiunea Bacău și-a realizat sarcinile de plan încă din cursul săptămînii trecute, la recoltarea sfeclei de zahăr și a strugurilor, precum și la transportul și livrarea acestor produse, treburile nu stau bine. Într-o serie de cooperative agricole, sfecla de zahăr se mai află încă în pămînt. De altfel, pe regiune, s-a recoltat numai 60.2 la sută din suprafața cultivată, iar circa 50 000 de tone de sfeclă se găsesc în cîmp. Printre raioanele rămase în urmă se află și Adjudul, unde mai sînt de recoltat peste 1000 de hectare.

Ceea ce trebuie relevat aici e faptul că, pe lîngă cooperative ca cele din Boghești, Blaga și Prisecani, care au încheiat de vreo săptămînă lucrarea, sînt altele care nici măcar n-au început-o sau au recoltat cantități neînsemnate. Astfel, cooperativa din Orbeni a strîns producția doar de pe 64 din cele 165 de hectare cultivate cu sfeclă de zahăr, iar cea din Adjudul Vechi a efectuat recoltarea în proporție de numai 15 la sută. Unitatea n-a izbutit însă să transporte nici sfecla recoltată pînă acum, fapt ce pune sub semnul întrebării posibilitatea de a face față transportului de aici înainte, cînd recoltarea trebuie neapărat intensificată.

Ce cauze generează astfel de ritmuri de lucru reduse? În cooperativa din Filipești, raionul Roman, pricina o constituie folosirea incompletă a timpului de muncă. Autocamioanele care duc la cîmp pe cooperatorii din brigăzile conduse de Gh. Tapălagă și Gh. Filip pleacă de la sediul unității abia către ora 9 și se reîntorc după numai cîteva ceasuri. Cam la fel decurg lucrurile și la cooperativa din Glăvănești, unde sfecla de zahăr este recoltată într-un asemenea ritm, încît, dacă acesta s-ar perpetua, lucrarea ar putea lua sfîrșit abia în seara de Revelion. Cu viteze zilnice asemănătoare de unul-două hectare pe zi se lucrează și în alte cooperative agricole.

O categorie aparte o formează cooperativele agricole care pînă deunăzi nici nu începuseră recoltatul sfeclei. Ele își motivează atitudinea prin aceea că ar fi acordat prioritate unor culturi mai pretențioase față de momentul recoltării. Confruntată cu faptele, motivarea nu rezistă. Aceasta este situația cooperativei din Ruginești care n-a început, zice-se, recoltatul celor 95 de hectare cu sfeclă pentru ca să culeagă mai întîi via. Că treburile nu stau așa cum susține conducerea unității ne-o demonstrează faptul că au fost predate centrului de vinificare numai 73.4 vagoane de struguri din cele 143 prevăzute în grafic. Între 14 și 20 octombrie, cooperativa fie că n-a livrat în unele zile nici un bob, fie că a predat cantități neînsemnate. Adevărul este că la Ruginești recoltatul strugurilor este de asemenea tărăgănat, existînd pericolul real al înregistrării de pierderi.

Cît privește transportul, se cere remarcat faptul că mașinile repartizate fac un număr redus de curse zilnic, ca urmare a organizării defectuoase a descărcării la bazele de preluare. În plus de aceasta, în unele cooperative ca cele din Onișcani și Secuieni, raionul Roman, sfecla este numai cu numele strînsă în grămezi. În realitate, prin grămezi se înțeleg cinci-șase sfecle aruncate laolaltă, fapt ce îngreunează mult încărcarea și provoacă pierderi.

La unele baze de preluare a sfeclei, dependente de fabrica de zahăr Roman, se manifestă și tendința de înșelare a cooperativelor agricole. Astfel a procedat în ziua de 20 octombrie Ștefan Perianu, locțiitor al șefului bazei din Secuieni, care a sporit cu un procent peste cel stabilit la luarea tarei, gradul de impuritate a sfeclei predate de cooperativa din Onișcani.

P. CIOBĂNIȚĂ

Faptele relatate ne arată că în regiunile Cluj și Bacău lucrările agricole de toamnă mai ridică încă probleme. Intrăm în curînd în luna noiembrie și vremea, îngăduitoare cu cei rămași în urmă pînă acum, poate deveni de pe o zi pe alta extrem de nefavorabilă. Iată de ce se cer depuse toate eforturile pentru ca lucrările agricole de toamnă, inclusiv arăturile, să fie încheiate în cel mai scurt timp.

AROME TÎRZII

Am revăzut deunăzi viile și livezile Argeșului în vreme ce, spre silozuri și crame, coborau încet, parcă obosite după un drum lung, ultimele poveri de struguri și fructe. Mi-am amintit atunci că Ion Pillat, stihuitor al locurilor, izvodise aici un calendar, firește poetic, care însemna scurgerea timpului prin metamorfoze viei și ale ocupației podgoreanului. Pentru perioada în care ne aflăm, poetul nota în „Calendarul viei" nostalgicele versuri: „Pe umeri iei sumanul și fluieri după ciini. / Poteca suie dealul prin via din bătrini. / S-au înroșit cireșii, îngălbeniră nucii. / Ce strălucie cu bruma de pe Brumar butucii / Acolo unde chiot și cîntec fură-n toi, / Răsună-n guri de pivniți ciocanul pe butoi. / Dar soarele săgalnic acoperă cu-aramă / Sindrila putrezită și mușchiul de pe cramă / Și raza lui de aur prin corzile de vii / La strugurii luminii te-ndeamnă să mai vii..."

Și acum, cînd viile și livezile se desfășoară amplu pe largi amfiteatre săpate în dealurile țării, iar natura cedează mîncii omului din prerogativele sale ce păreau inalienabile, sfîrșitul toamnei ne picură în suflete aceleași duioase nostalgii. Numai că în timp ce reținem în inimi strugurii luminii, așa cum ne îndeamnă poetul, în încăpătoare depozite din raioane ca Mizil, Găești și Muscel păstrăm rodul aromat al plantațiilor. Pe rafturi încă mirosind a lemn de fag, proaspăt tras la rindea, în depozite ce au laolaltă capacitatea de 1 500 de tone de fructe, țăranii cooperatori din comunele Boțești, Negrești și Bogați, regiunea Argeș, au așezat jumătate din recolta de mere a acestui an.

Martor al muncii lor, mi-am amintit că și „Cămara de fructe" a fost cîntată de argeșanul Ion Pillat: „Deschid cu teamă ușa cămării de-altădată / Cu cheia ruginie a raiului oprit / Trezind în taina mare a poamelor, smerit, / Mireasma, și răcoarea, și umbra lor uitată." **Mireasma merelor de la Bogați se va difuza din rafturile magazinelor abia spre apusul iernii și în primăvară, cînd alte fructe se vor înroși și parfuma în ramuri.** În fotografia din stînga: **la Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație, ultimii struguri din această toamnă pornesc pe itinerariul la capătul cărora își vor conserva aromele tîrzii în băutura adevărului, vinul de viață lungă.** Imaginea din dreapta: **un crîmpei de livadă și tehnicienii Dumitru Ciovică și Daniela Teodoroiu luîndu-și bun rămas de la recolta de mere 1967; în condiții climatice grele, planul de producție de 1 000 de tone a fost realizat integral.**

Text: M. CALIANU

ANALIZÎND TEMEINIC LIPSURILE, BARĂM CALEA PERPETUĂRII LOR

(Urmare din pag. 1)

numai 48 și, respectiv, 45 la sută din culturi, regiunile Crișana și Banat n-au fost în stare să acopere din producție proprie nici consumul local.

Pe specii, doar tomatele și varza dețin un procent mai mare de irigare. Ceapa a fost irigată numai în proporție de 19 la sută, cu norme de apă pe alocuri insuficiente, iar consecințele neirigării sînt cît se poate de evidente. Cu toate că s-a contractat o suprafață superioară celei din plan și s-a insistat în permanență pentru preluarea unor cantități cît mai mari prin achiziții, numai 60 la sută din necesarul de ceapă uscată a intrat pînă astăzi în fondul de stat. Din același motiv al neirigării, preluările de castraveți reprezintă abia 72 la sută din cantitatea contractată, sub procentul pe țară situîndu-se regiuni ca Banat, Crișana, Ploiești și Suceava, care au o tradiție recunoscută în această cultură.

În sfera producției s-au manifestat și alte neajunsuri extrem de păgubitoare **Între altele, n-a fost asigurată integral sămînța din soiurile preferate pe piață, rezistente la boli sau capabile să dea producții mari. Lucrările de întreținere și tratamentele fitosanitare s-au aplicat într-o serie de cooperative cu întîrziere, fapt ce a diminuat atît volumul, cît și calitatea produselor. Recoltarea n-a „prins" totdeauna momentul maturității comerciale, iar la punctul de contact al producției cu valorificarea, sortarea a continuat să rămînă vulnerabilul călcîi al lui Ahile.** Aceasta mai cu seamă în acele cooperative care, fie că nu au introdus criterii limpezi de retribuire a sortatorilor, fie că nu le-au aplicat cu destulă consecvență.

Nu-i mai puțin adevărat că, exceptînd unele oficii, nici organele noastre nu au întreprins tot ce depindea de ele pentru a determina cooperativele să se preocupe mai mult de sporirea producției de legume, recoltarea lor la timp, sortarea și ambalarea potrivit normelor tehnice. Se poate afirma chiar că n-au fost rare nici cazurile cînd, folosind nerațional ambalajele și mijloacele de transport, organele de valorificare au preluat cu mari întîrzieri însemnate cantități de legume, contribuind la deprecierea lor.

Sensibilul seismograf care este piața a înregistrat cu acuitate toate aceste minusuri și mai ales golurile de produse ce s-au creat în anumite perioade. S-a ajuns la această situație și datorită valorificatorilor care n-au reușit să determine eșalonarea producției în funcție de permanența consumului. Nu au fost folosite soiuri cu perioade diferite de vegetație, nu s-au eșalonat semănatul și plantările, culturile n-au fost amplasate în zone pedoclimatice variate, mutațiile de legume între regiuni nu s-au făcut cu destulă operativitate.

La apariția golurilor a dus și modul defectuos în care au fost privite graficele săptămînale de către multi producători. Neconsiderîndu-le drept un instrument de lucru de care nu se pot dispensa, producătorii le-au respectat rareori. Așa se face că graficele ori se realizau în proporții infime, ori erau depășite de două-trei ori. În aceeași săptămînă de iulie, de exemplu, oficiile din regiunea Crișana au preluat numai 730 de tone de tomate din cele 2 300 înscrise în grafice, iar în regiunea Iași cantitatea de roșii preluată a fost de peste cinci ori mai mică decît cea stabilită. Deosebite greutăți sub raportul nerespectării ritmicității livrărilor ne-a provocat regiunea București, care este principala regiune producătoare de legume din țară. Acest lucru s-a resimțit puternic pe piețele Capitalei, ale altor mari orașe și la export.

De toate aceste deficiențe și cauzele lor ținem seama în activitatea noastră de viitor. Cum anume? **Pentru a avea certitudinea asigurării întregului fond de marfă, contractăm în această toamnă cu 10—15 la sută mai multe legume decît sarcina de desfacere. Aceasta pune în fața noastră obligația de înaltă răspundere de a întreprinde totul pentru a prelua integral, atît surplusul pe care-l prevedem prin contract, cît și producția pe care cooperativele o vor realiza, eventual, peste plan, pe suprafața contractată.** În noul contract sînt formulate mai precis obligațiile contractuale ale părților în vederea disciplinării lor și a evitării lezării unei părți prin munca nesatisfăcătoare a celeilalte.

În ciuda lipsurilor care au existat în 1967 avem convingerea că anul 1968 va însemna un important pas înainte pe linia îmbunătățirii producerii și valorificării legumelor, reușind să satisfacem cererile în continuă creștere ale exigenților noștri consumatori și să dispunem de cantități mari de produse pentru export.

ÎN OBIECTIV

O inițiativă și reversul ei

Mărioara Jucsor, responsabila magazinului nr. 6 din Lugoj, avea ardei lung, ardei gras, castraveți, vinete și roșii — într-o zi cînd celelalte unități ale O.R.V.L.F. nu puteau oferi ultimele trei produse. De precizat că legumele erau de o calitate ireproșabilă. Care este explicația acestei situații? Văzînd că-i slabă speranță ca oficiul să o aprovizioneze, gestionara a luat singură legătura cu cooperativa agricolă din Lugojel, care susținea că s-a achitat de sarcinile contractuale și că, de fapt, nici nu mai are produse în grădină. La insistențele ei, brigadierul s-a învoit să mai caute. Pînă la urmă s-au găsit din fiecare produs zeci și chiar sute de kilograme.

Succesul inițiativei gestionarei este o dovadă în plus a muncii nesatisfăcătoare a oficiului. I. Mateucă, directorul O.R.V.L.F., ne vorbea cu admirație despre colaboratorii săi că știu să facă acte. Păcat că nu se pricep la fel de bine și la valorificarea legumelor. Că dacă s-ar fi priceput, nu s-ar fi ajuns ca gestionarii să fie puși în situația de a încerca să se aprovizioneze prin propriile puteri cînd toate legumele lipsă din magazine — roșii, vinete, castraveți etc — erau gata culese și sortate într-un șopron al cooperativei agricole din Țipari, aflată la cîțiva kilometri de Lugoj. Despre existența acestor legume a trebuit să-i informăm noi. Dînșii ne-au mulțumit și au continuat să întocmească acte. Dacă am fi avut curiozitatea să le citim, am fi aflat poate, din unele din ele, că de slaba aprovizionare cu legume a orașului alții sînt de vină.

Invitație la drumeție

Invitația aparține corespondentului nostru C. Dolniceanu din raionul Istria, care ne roagă să nu-i facem reproșuri dacă pe parcursul călătoriei nu vom avea motive să fim veseli. Ce, parcă nu pot să existe și drumeți triști! Pot. Ca dovadă această călătorie la Zebil, unde sîntem invitați.

Oricît vom colinda cîmpul n-o să-i întîlnim pe Gh. Naidin, președintele cooperativei și nici pe C. David, inginerul unității. O să dăm însă peste tractoare și mașini agricole defecte, peste cîteva vagoane de floarea-soarelui rămasă în cîmp, neacoperită. Iar dacă o să avem chef de vorbă o să putem tăifăsui ziua întreagă cu cooperatorii care drumetesc și ei în căutarea celor care trebuie să-i repartizeze la lucru.

Cine are poftă de struguri poate să meargă în vie. Vi s-a spus că-i culeasă? Ei, asta-i și cu dumneavoastră! Prea credeți tot ce se spune! S-a cules via, nu-i vorbă, dar pe sărite: un butuc da, unul — nu. Așa așa, ca să meargă mai repede.

Cum, nu vreți orice fel de struguri, ci doar din aceia de export? Nimic mai simplu, aceștia sînt gata culeși. Poftiți sub șopron! Nu vă plac? Faceți un efort și mîncați-i, nu supărați șoferul! Da, ați auzit bine, șoferul, am zis. El, șoferul care-i transportă, apreciază la Zebil calitatea strugurilor de export.

Nu-i normal cum se procedează? Dar cine zice că e!

Promisiuni în loc de autocamioane

Toamnă bogată și pe ogoarele raionului Mizil. La sfecla de zahăr — cultură cu tradiție prin partea locului — se prevede în cooperative o recoltă medie bună: peste 3 vagoane la hectar.

Bucuria unor cooperative agricole din raion este umbrită însă de necazurile pricinuite de fabrica de zahăr Chitila cu care au încheiat contract. Potrivit acestuia, s-au întocmit grafice de recoltare, corelate cu un plan de transporturi. Fabrica s-a angajat, conform obligațiilor contractuale, să asigure, la vreme, o parte din mijloacele necesare transportului sfeclei de la locul de recoltare pînă la bazele de recepție.

Pînă aici, toate bune. Cînd a început recoltatul însă, unele cooperative au văzut că în loc de autocamioane primesc promisiuni. Cîteva cazuri concrete. Recent, la cooperativele agricole din Glodeanu și Silistea, sfecla recoltată a stat pe cîmp, supusă degradării, trei zile în așteptarea mijloacelor de transport care trebuiau asigurate de către fabrica de zahăr Chitila. La fel au pățit cooperatorii din Limpezi. Înștiințată de această stare de lucruri, conducerea fabricii s-a mulțumit doar să promită că deficientele vor fi înlăturate.

Ceva mai mult. Fabrica a găsit de cuviință să desființeze tocmai în această perioadă baza de preluare de la Mihăilești, pe motive de „modernizare". Din această cauză, unele cooperative din sudul raionului, situate la numai 9—10 km de baza sus-amintită, sînt nevoite acum să ducă sfecla la distanțe de patru ori mai mari.

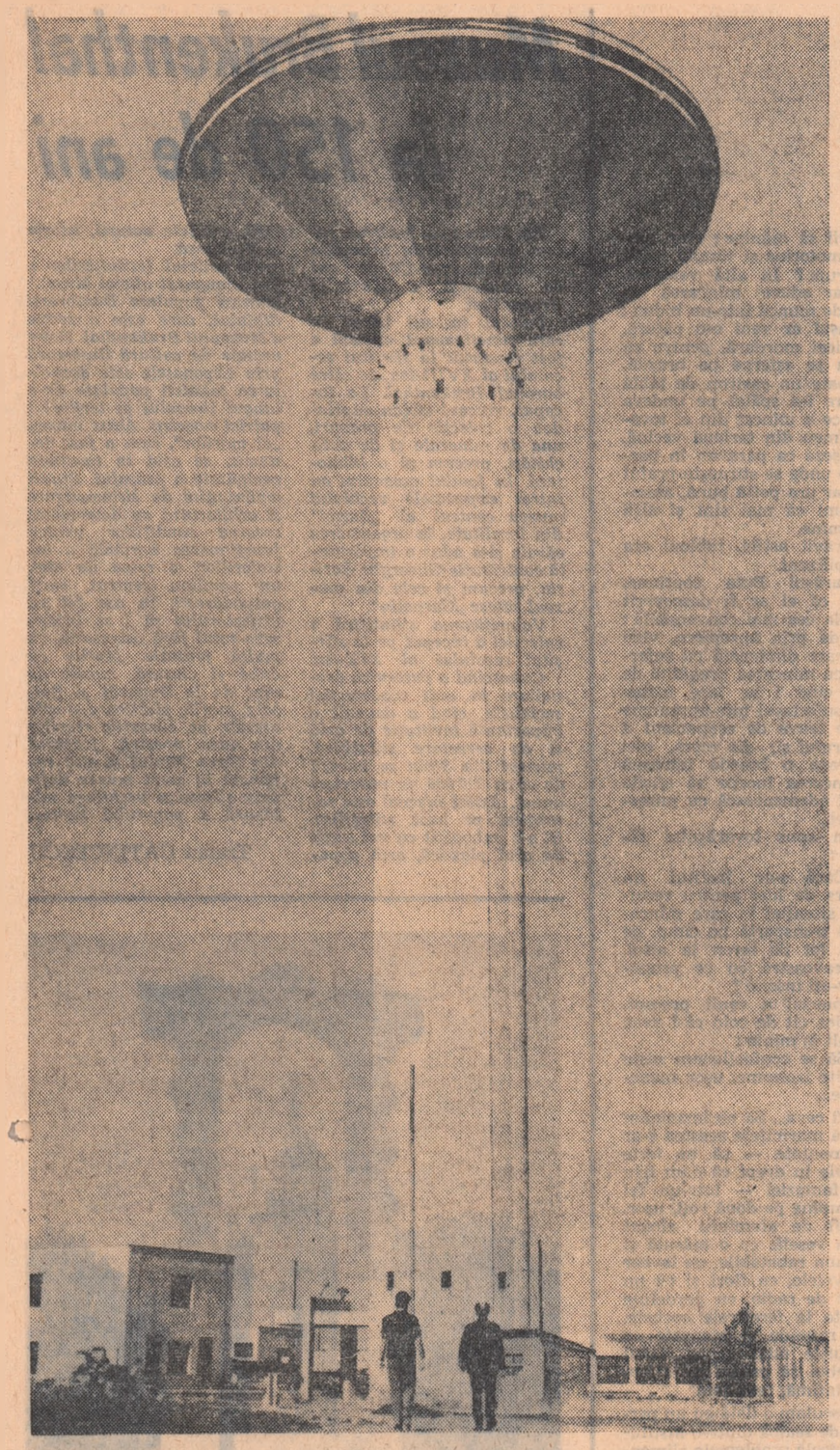

23 — 29 octombrie

SĂPTĂMÎNA INTERNAŢIONALĂ A APICULTORULUI

Aşadar, un nou eveniment apicol. Potrivit tradiţiei, în săptămîna aceasta crescătorii de albine din întreaga lume îşi sărbătoresc izbînzile.

Apicultura este una din cele mai îndrăgite şi preţuite îndeletniciri omeneşti. Contopindu-şi începuturile cu cele ale omenirii, dulcea artă a albinăritului a găsit de-a lungul veacurilor numeroşi şi pasionaţi adepţi şi pe plaiurile ţării noastre. Vechi hrisoave şi însemnări de călătorie ale unor străini atestă preocuparea oamenilor de aici pentru creşterea albinelor, preocupare care, după cum scria Dimitrie Cantemir, „nu era neplăcută locuitorilor şi le aducea mari foloase". Semnificativ în această privinţă este faptul că, în cadrul schimburilor economice pe care Moldova şi Muntenia le întreţineau cu celelalte ţări, ocalele cu miere şi ceară erau întotdeauna menţionate pe locul al treilea, după pungile cu galbeni şi cirezile de vite.

Astăzi, ca urmare a sprijinului susţinut primit din partea statului, apicultura ţării noastre cunoaşte, alături de celelalte ramuri ale agriculturii, o tot mai puternică înflorire. Numai în decurs de un deceniu, bunăoară, numărul familiilor de albine a sporit de la 600 000 la peste 1 100 000, revenind 47 de familii la mia de locuitori. Bogata floră meliferă existentă în toate zonele ţării, începînd cu plantaţiile de salcîmi şi lanurile de floarea-soarelui din regiunile de şes şi sfîrşind cu pajiştile smălţuite de flori ori pădurile de conifere din zona alpină, însuşirile superioare ale albinei autohtone — apis mellifica carpatica — ca şi tehnologia modernă pe care apicultorii noştri o folosesc au permis sporirea necontenită a producţiei de miere şi ceară.

Succesele remarcabile dobîndite au adus crescătorilor de albine din patria noastră aprecierea unanimă a apicultorilor de pretutindeni. Relevabil din acest punct de vedere este faptul că România a găzduit în ultima vreme importante manifestări apicole internaţionale şi că, nu de mult, la cel de al XXI-lea Congres al Apimondiei, ţinut la Maryland, în S.U.A., funcţia de preşedinte al acestei federaţii internaţionale, care reuneşte 50 de asociaţii de apicultură din 43 de ţări ale lumii, a fost din nou încredinţată unui reprezentat al apiculturii româneşti, profesorul V. Harnaj.

Sînt bine cunoscute, de asemenea, iniţiativele apicultorilor din tara noastră privind cooperarea internaţională şi dezvoltarea apiculturii pe plan mondial. Elaborarea pe baza propunerilor formulate de crescătorii de albine români a statutului Apimondiei, a codexului alimentar pentru miere, editarea la Bucureşti a primei reviste a Federaţiei internaţionale a asociaţiilor de apicultură, acordarea de asistenţă tehnică ţărilor în curs de dezvoltare sînt numai cîteva dintre aceste iniţiative.

Nici că se poate un mai nimerit prilej de trecere în revistă a realizărilor crescătorilor de albine ca „Săptămîna internaţională a apicultorului" După cum sîntem informaţi. Asociaţia crescătorilor de albine din ţara noastră şi filialele sale regionale şi raionale au iniţiat în zilele acestei săptămîni numeroase manifestări. Printre altele, au fost organizate în Capitală şi în alte oraşe expoziţii cu vînzare de produse apicole, conferinţe şi gale de filme cu caracter apicol, întîlniri cu apicultori fruntaşi etc. Toate acestea, în scopul cinstirii şi al unei mai largi popularizări a străvechii îndeletniciri pe care poetul Virgiliu a cîntat-o în nepieritoarele sale Georgice.

Cu ocazia sărbătorii lor, revista „Agricultura socialistă" adresează tuturor apicultorilor călduroase urări de bine şi le doreşte noi succese în muncă.

În fermele de animale ale cooperativelor agricole argeşene

NEGLIJENŢA — bacilul cel mai periculos

Abundentele păşuni alpine, întinsele suprafeţe cu finete din zona submontană, ca şi produsele vegetale ce se obţin în zona de cîmpie oferă cooperativelor agricole din regiunea Argeş condiţii deosebit de prielnice pentru dezvoltarea zootehniei. Dar, cu rezultatele obţinute pînă acum, crescătorii de animale de aici rămîn încă datori faţă de condiţiile naturale, de tradiţie, de investiţiile făcute. Alături de producţiile scăzute, unul din neajunsurile mari ale zootehniei argeşene îl constituie mortalităţile care, de la an la an, înregistrează la toate speciile valori tot mai ridicate. De ce oare?

Sub scutul fatalităţii

Preşedintele cooperativei agricole din Găneasa, raionul Slatina, ridică din umeri: „Boala e constatată că e boală. ce să-i faci?" Aici au murit de „boală curată" mai mult de jumătate din numărul de păsări şi 23 de animale mari, pentru care sînt întocmite acte în regulă. „Molima e molimă, se apără şi brigadierii din Bălăneşti. Mor şi păsările noastre de acasă. E cîmpul plin de găini moarte". Asemenea idei empirice le-am întîlnit, din păcate, şi la unii specialişti, la cadre din conducerile consiliilor agricole sau uniunilor cooperatiste.

La consiliul agricol raional Drăgăneşti-Olt, de pildă, ni s-a făcut o întreagă teorie asupra faptului că holera păsărilor n-are tratament, că diareea albă poate să fie adusă de pui direct din găoace. La Piatra-Sat, din raionul Slatina, turma de oi este în lichidare — din 568 la începutul anului, mai rămăseseră pînă de curînd doar 203 — din cauza unei ciroze hepatice, în faţa căreia se afirmă că medicina e neputincioasă. La Şerbăneşti, Bucşa, Doba, Mihăeşti, Călineşti, Valea Mare, Brebeni unii viţei mor de colibacilozâ. În raionul Curtea de Argeş, 417 oi au pierit în 3 luni, întocmindu-se, pentru justificare procese-verbale de accidente şi răpiri de către animalele de pradă. Alte sute de oi au pierit din cauza condiţiilor nefavorabile de temperatură din zona montană. Situaţia este identică în raioanele Muscel, Rm. Vîlcea, Horezu.

Dar, să închidem puţin dosarele, să lăsăm la o parte procesele-verbale privind pierile predate la D.C.A. Nu trebuie să fii expert ca să-ţi poţi da seama că nu este vorba de o fatalitate implacabilă, ci de neglijenţe care pot fi evitate. Desigur că boli cum sînt cele enumerate mai sus nu se pot trata întotdeauna cu randament. **Dar se ştie că bolile pot fi prevenite. Au fost luate toate măsurile în acest scop? S-au făcut la timp vaccinările?**

Faptele dovedesc că nu. Numai în raionul Drăgăneşti-Olt, bunăoară, se cheltuiesc peste 700 000 de lei anual pentru sănătatea animalelor. Rezultatele însă... La cooperativa agricolă Bălăneşti, din acest raion, vaccinul antipestos a fost administrat pe pui debili şi, în loc de imunitate, s-a ajuns la o îmbolnăvire în masă, care a concurat la pierderea întregului lot de 2 000 de păsări. Tot aici, păsările moarte, în loc să fie arse sau îngropate, sînt lăsate să putrezească la voia întîmplării, întreţinînd în permanenţă focarul bolii. O situaţie similară există la Mărgineni, unde gunoiul nu se ridică din saivan cu anii, constituind o neîntreruptă sursă de infecţii şi reinfecţii. La Şerbăneşti şi în alte cooperative, viţeii sînt hrăniţi necontrolat, bidoanele sînt nespălate, laptele ce li se dă este neigienic, boxele sînt murdare. Din cele 12 ferme zootehnice vizitate, la nici una n-am văzut un dezinfector pus la punct.

Carenţe alimentare şi... alte carenţe

Alimentaţia unilaterală şi insuficientă creează terenul pentru dezvoltarea celorlalte cauze care decimează şeptelul. Raţiile alimentare care să ţină seama de valoarea calorică şi de principii nutritivi necesari rămîn mereu teoretice. Nu se folosesc amestecurile de nutreţ, vitele nu sînt lotizate ca să fie hrănite diferenţiat, în funcţie de greutate şi producţie; **atenţia acordată animalelor gestante lasă şi ea serios de dorit.** De aici, numeroase avorturi, produşi neviabili sau debili, mai cu seamă în sectoarele porcin şi ovin. Din hrana animalelor lipsesc adesea sărurile minerale, vitaminele. creta furajeră. Să nu mai vorbim de valoarea proteică a raţiilor, veşnic deficitară. Hrăniţi aproape în exclusivitate cu gozuri, puii de găină de la cooperativa agricolă din Găneasa, de exemplu, la 4 luni, au rămas cît pumnul, nişte pămătufuri cu pene, în letargie. În schimb, la cooperativele Drăgăneşti şi Stoicăneşti, unde se aplică o alimentaţie raţională, la 6 luni puii ating greutatea de peste două kilograme fiecare.

Starea adăposturilor îşi pune şi ea pecetea pe dezvoltarea sectorului zootehnic. Cum să nu moară mieii la Dăneasa şi la Mărgineni, dacă în saivane plouă şi se produc curenti de aer? La Sprincenata întîlnim o situaţie şi mai curioasă. Aici **s-a construit un saivan modern, din cărămidă, pe temelie de beton, în care s-au investit mulţi bani. Dar ce folos! El a fost amplasat pe un teren mocirlos. în fosta orezărie, unde băltеşte apa, mai ales primăvara, în timpul fătărilor. În majoritatea saivanelor nu sînt amenajate încăperi speciale pentru fătări, mieii sînt fătaţi în turmă, unde nu rareori au fost găsiţi călcaţi, striviţi sau înghеţaţi.**

Cînd santinela doarme în post

Toate circumscripţiile sanitar-veterinare sînt încadrate cu medici, ajutaţi de tehnicieni şi agenţi veterinari. În afară de aceştia, mai fiecare cooperativă agricolă are veterinarul său şi chiar inginer zootehnist. Acolo unde acest personal veghează cu străşnicie sănătatea animalelor, mortalitatea este mică. Aşa se întîmplă în raza circumscripţiilor de care răspund medicii veterinari Andrei Ursan şi Stelian Sima. Rezultate bune în apărarea sănătăţii animalelor se înregistrează, de asemenea, la Dragodana, Picior de Munte şi Ioneşti, din raionul Găeşti. Nu aceleaşi cuvinte de laudă ne-a fost dat să auzim despre medicii veterinari A. Rizoiu şi M. Iordache, ambii din raionul Slatina. Nepăsarea primului, activitatea sporadică a celuilalt se răsfring nefavorabil asupra situaţiei sanitare în fermele de animale ale unităţilor de care răspund. Firеşte că **de competenţa şi simţul de răspundere al cadrelor din zootehnie depind în bună măsură starea de sănătate şi de producţie a animalelor. Dar ce se poate pretinde, la Seaca, Balta Sărată, Mărunţei şi în alte unităţi, inginerilor horticoli sau agronomi încadraţi pe posturi de ingineri zootehnişti?** Şi cum să nu se tocească simţul de răspundere atunci cînd mortalităţile sînt trecute întotdeauna la capitolul pierderi! Cîteva amenzi, aplicate mai mult simbolic de consiliul agricol raional Drăgăneşti-Olt, au fost anulate din generozitatea consiliului agricol regional. Or, ar trebui ca atunci cînd pierderile au loc din vina unor persoane, ele să fie recuperate din punga celor vinovaţi. Nici uniunile cooperatiste nu se ocupă cu răspundere de înlăturarea deficienţelor existente în sectorul zootehnic. În biroul executiv nu s-a analizat această problemă, justifica lipsa unor măsuri eficiente ing. Gh. Pănescu, vicepreşedinte al uniunii raionale Slatina a cooperativelor agricole. **Nesancţionarea abaterilor de la normele veterinare, acoperirea neregulilor, încurajarea indolenţei duc, în schimb, aşa cum s-a văzut, la pagube de sute de mii de lei.**

M. LUNCAN

Turnuri în cîmpie. Castelul de apă al Întreprinderii agricole de stat Tecuci, din regiunea Galaţi.

Foto: P. COZIA

Virtuţile şi minusurile unei iniţiative

PRODUCEREA FURAJELOR COMBINATE ÎN COOPERATIVA AGRICOLĂ JEBEL

Dacă s-ar întocmi un bilanţ al iniţiativelor, ar rezulta că, în zootehnie cel puţin, locul întîi este deţinut de cooperativele agricole din raionul Deta. De aici, şi anume din comuna Denta, a pornit iniţiativa producerii de furaje verzi în soluţie hidroponică, la Liebling s-a experimentat, prima oară metoda preparării pastei furajere, cooperativele din Gătaia, Banloc, Giera au preluat, de îndată ce a fost elaborat, sistemul de evidenţă denumit calendarul reproducţiei, pe care l-au perfecţionat. Şi tot în raionul Deta, de astă dată la Jebel, s-a amenajat prima întreprindere cooperatistă de producere a furajelor combinate, iniţiativă care, întrunind aprecierile unanime ale specialiştilor, a fost recomandată spre generalizare, ca şi precedentele născute în raion. În legătură cu realizarea cooperativei agricole din Jebel, publicăm relatările inginerei Doina Goia şi ale lui Gheorghe Lifa, preşedintele unităţii. Ultimul are cuvîntul.

— Ideea de a produce furaje combinate ne-a fost dată de existenţa clădirii unei foste mori rămase fără utilizare. Ne-am gîndit să o reutilăm, adăugînd utilajului de măcinat instalaţii care să combine, să amestece şi să omogenizeze furajele supuse măcinării. Am comunicat dorinţa consiliului agricol regional şi Uzinei de reparaţii Arad, care s-au angajat să ne sprijine — primul cu indicaţii tehnice, a doua cu producerea utilajului.

Ambii ne-au ajutat, nu-i vorbă, dar nu atît cît ar fi trebuit. De la aducerea primelor utilaje şi pînă la punerea în funcţiune a fabricii au trecut doi ani fără două luni. Şi poate că nefuncţionarea din pricina lipsei unor piese şi a instalaţiei electrice corespunzătoare s-ar mai fi prelungit, dacă uniunile cooperatiste raională şi regională, înfiinţate între timp, nu ne-ar fi acordat un sprijin energic şi eficace. Datorită lor, fabrica a putut intra în funcţiune. Nu de mult a avut loc vizita unor cadre de conducere din cooperative şi uniuni cooperatiste din ţară care au studiat, în scopul preluării ei, experienţa dobîndită de noi.

Despre cîteva elemente de ordin tehnic ne-a vorbit inginera unităţii.

— Lucrăm pentru toate cooperativele din raion, producînd numai furaje combinate destinate animalelor tinere: porcine sub 30 kg, taurine sub 6 luni, tineret avicol.

Furajele combinate şi-au dovedit de la bun început superioritatea. În comparaţie cu perioada cînd nu se administrau astfel de nutreţuri, producţiile obţinute acum sînt mult mai mari. La porcinele sub 30 kg, sporul mediu zilnic de creştere în greutate e mai mare, în medie, cu 110 g, iar consumul specific la kilogramul de spor a scăzut cu 1,2 U.N. La taurinele tinere s-au dobîndit în trecut sporuri zilnice de cel mult 600 g, iar astăzi sînt frecvente creşteri de 1500 g, media pe zi fiind de 1100 g. Administrînd furaje combinate pregătite pentru tineretul avicol, am realizat, în medie, pe lună, de la fiecare găină cîte 20 de ouă. Am putut astfel să obţinem în mai puţin de şase luni o producţie medie de ouă mai mare decît producţia anuală din perioada cînd nu foloseam furaje combinate.

Asemenea inginerei Doina Goia, şi alţi specialişti au putut demonstra cu date similare cîştigul pe care-l dobîndesc unităţile lor prin folosirea furajelor combinate. Fabrica din Jebel lucrează, după cum am spus, pentru toate cooperativele agricole din raion. Funcţionînd normal, ea ar putea produce, lucrînd cîte zece ore zilnic, circa 750 de tone de furaje pe lună. Pînă în prezent însă ea n-a produs în nici o lună peste 200 de tone. Cauza a constituit-o, într-o vreme, lipsa unor concentrate industriale, tărîţele, de pildă. Acum lipseşte porumbul, produs ce trebuie adus de fiecare cooperativă în parte proporţional cu furajele combinate pe care le solicită. Cînd am vizitat fabrica, doar treipatru cooperative aveau porumb în stoc. În asemenea situaţie este lesne de înţeles că graficul întocmit de consiliul agricol şi uniunea cooperatistă raională împreună cu cooperativa din Jebel şi cu unităţile beneficiare nu poate fi respectat.

Desigur că această deficienţă nu este de neînlăturat. Fiecare cooperativă şi-a reţinut porumb în contul bazei furajere, dar îi este mult mai comod să-l administreze în hrana animalelor simplu sau în amestecuri făcute pe loc, nefondate ştiinţific, decît să-l ducă la Jebel pentru a fi transformat în nutreţ combinat. O astfel de practică păgubitoare ar trebui înlăturată. Graficul — pînă acum nu prea luat în seamă — trebuie să fie însoţit de angajamente ferme de respectare a lui, eventual de contracte sau alte acte care încumbă obligaţii şi penalizări în cazul nerespectării. O atare măsură este cu atît mai necesară, cu cît se preconizează ca, integral sau în parte, orzul, ovăzul, făina de lucernă şi soia, date pînă acum de cooperativa din Jebel, să fie aduse, ca şi porumbul, de către beneficiarii de furaje.

Pentru a se putea aplica aceste măsuri este necesar să se creeze condiţii pentru a se trece de la actualul regim de moară (se aduce porumb şi se pleacă, imediat, cu furaje concentrate) la regimul de fabrică. E nevoie în primul rînd de mărirea spaţiului de depozitare pentru materia primă şi pentru produsele finite, de îmbunătăţit sistemul de evidenţă şi eliberare a produselor pentru a se ajunge, eventual, ca o cooperativă să poată primi furaje combinate chiar dacă fabrica nu deţine momentan furaje concentrate de la unitatea respectivă.

Unele probleme importante se ridică şi în legătură cu sortimentul. Deocamdată nu se fabrică nici un sortiment pentru animale adulte, fiind folosite la această categorie furajele combinate produse pentru cele tinere. Or, se înţelege, nu pot fi utilizate cu tot atîta eficacitate la găinile ouătoare furajele produse pentru puii aflaţi în plină creştere.

Se pune apoi şi chestiunea cantităţii de furaje combinate ce trebuie administrate zilnic la diferite specii şi categorii de animale. La Jebel se dau zilnic, atunci cînd există, pînă la 1000 g de furaje combinate unui viţel de patru-şase luni şi pînă la 1500 g unui porc sub 30 kg. Este economică introducerea în raţie a unei atît de mari cantităţi de furaje combinate? Ne îndoim. Ponderea acestor furaje în raţia întocmită pentru fiecare specie şi categorie trebuie precis calculată pentru a se obţine maximum de randament nu numai sub raportul producţiei, ci şi al costului acesteia. Necesitatea calculului izvorăşte îndeosebi din faptul că iniţiativa din raionul Deta a fost preluată de numeroase uniuni cooperatiste raionale şi în curînd în tot mai multe cooperative agricole din întreaga ţară se vor folosi furaje combinate.

M. MOTREANU

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE ■ NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

Folosirea eritromicinei în combaterea locei europene

Din rezultatele experimentale şi practice de pînă acum rezultă că eritromicina, un antibiotic nou produs de „Intreprinderea de antibiotice" din Iaşi dă în tratamentul bolii loca europeană rezultate echivalente cu cele ale streptomicinei şi teramicinei. Fiind mai puţin toxică, eritromicina este însă de preferat. În forme uşoare de îmbolnăvire, doza de 250 000 U.I. ‰ este suficientă; în forme grave însă, eritromicina acţionează curativ numai în concentraţii de 500 000 U.I. ‰. Adăugarea unui extract de plante medicinale permite reducerea cu 50 la sută a dozei terapeutice de antibiotic.

Folosirea antibioticului în alte scopuri (de stimulare) decît cel al combaterii acestei boli creează o rezistenţă a organismului la tratament şi îi reduce mult eficacitatea.

Amendamentele şi ritmul lor de solubilizare

Cercetările întreprinse în ţara noastră cu privire la eficacitatea unor materiale de amendare (calcare din diferite cariere, frecvent utilizate în practica agricolă) au arătat că factorul determinant care condiţionează viteza de reacţie a acestora cu solul este gradul de mărunţire realizat prin măcinare. Un rol important revine şi condiţiilor specifice de sol. Astfel, într-un sol cu aciditate mai pronunţată şi cu o capacitate de schimb cationic ridicat viteza de reacţie a amendamentelor calcaroase va fi mai rapidă decît într-un sol cu reacţie moderat acidă, cu capacitate de schimb cationic scăzută. Rezultă de aici că în practica de amendare trebuie luate în considerare, ca elemente importante, compoziţia granulometrică a materialului de amendare şi proprietăţile solului.

Instalaţie de frînare pneumatică

Avînd în vedere faptul că tractoarele U—650 şi U—651 au viteze sporite, la uzina „Tractorul" din Braşov a fost realizată o instalaţie pneumatică pentru frînarea remorcilor, îndeosebi la circulaţia acestora pe drumurile publice. Noul sistem de frînare este mult superior vechiului tip cu care erau dotate remorcile, el prezentînd o siguranţă mai mare în exploatare. Instalaţia se compune dintr-un compresor de aer, un regulator de presiune, valvă, rezervor şi o serie de conducte. Ea a fost omologată şi a intrat în fabricaţia de serie. Pînă în prezent au fost dotate cu astfel de instalaţii peste 700 de tractoare.

Borul şi manganul sporesc recolta de porumb

Un colectiv de cadre didactice de la Institutul agronomic din Iaşi, condus de prof. C. Pintea, a efectuat o serie de experimentări privind stabilirea eficacităţii borului, manganului şi a altor microelemente asupra producţiei de porumb. Cu bor aplicat extraradicular s-a obţinut un spor de recoltă de 8—21 la sută, datorat în exclusivitate acestui element. Producţia a fost, totodată, şi de calitate superioară, boabele avînd un conţinut mai ridicat de amidon şi glucide.

Tot pe porumb s-a urmărit şi influenţa stropirilor extraradiculare cu soluţie diluată de sulfat de mangan, realizîndu-se în acest fel o recoltă superioară cu pînă la 26 la sută celei dobîndite la cultura martor.

Folosirea razelor infraroşii în sericicultură

Specialiştii Staţiunii centrale de apicultură şi sericicultură au întreprins o seamă de experienţe privind creşterea viermilor de mătase sub lămpi cu raze infraroşii. Datele obţinute atestă că razele infraroşii au o influenţă favorabilă atît asupra însuşirilor biologice ale larvelor, cît şi a caracterelor tehnice ale gogoşilor. Cele mai bune rezultate s-au dobîndit atunci cînd tratamentul a fost aplicat asupra larvelor aflate pînă la cea de a cincea vîrstă. În acest caz, s-a înregistrat o reducere cu 3 zile a stadiului larvar, o creştere cu 6,4 la sută a greutăţii larvei, cu 5 la sută a greutăţii gogoşii şi cu 1,4 la sută a învelişului acesteia, precum şi o sporire a producţiei de gogoşi la gramul de sămînţă cu 15,7 la sută. Cînd iradierea s-a efectuat asupra sămînţei, efectul acesteia a constat în scurtarea cu 1-3 zile a perioadei de incubaţie şi creşterea cu pînă la 6 la sută, în raport de rasa sau hibridul folosit, a procentului de ecloziune.

ANUNŢ

Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea Agriculturii anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi de specialişti, în ziua de 11 XII 1967, orele 7 a.m. la sediul institutului din bd. Agronomilor nr. 6 Bucureşti-Băneasa, raionul 30 Decembrie:

— două posturi de şef laborator din cadrul secţiei Întocmirea Documentaţiei Tehnice şi a Tehnologiilor de Prelucrat (specialitatea ingineri mecanici-proiectanţi);

— un post de şef laborator din cadrul laboratorului Stabilirea Tehnologiilor noi de Mecanizare şi Relaţii Externe (specialitatea inginer mecanic-agricol).

Actele necesare pentru înscriere la concurs:

a) Copie legalizată de pe diploma de examen de stat sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor Instituţii de Învăţămînt Superior din ţară, precum şi diplomă din străinătate echivalentă.
b) Copie de pe certificatul de naştere.
c) Certificatul de sănătate.
d) Dovada situaţiei militare.
e) Dovada staţiului.
f) Autobiografia.

De asemenea, cererea de înscriere la concurs va fi însoţită în afara actelor de mai sus şi de următoarele:

— copie de pe diploma de Doctor în ştiinţe (dacă este cazul).
— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul).
— un exemplar al celor mai importante lucrări ştiinţifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puţin 15 zile înainte de data ţinerii concursului.

Pentru informaţii suplimentare, cei interesaţi se pot adresa Secretariatului Ştiinţific din cadrul institutului, telefon 33 03 62.

ANCHETĂ SOCIALĂ

Cum îngrijim acest fond de aur — OMUL

Sub titlul de mai sus, revista noastră a publicat, cu cîtva timp în urmă, o anchetă socială privind condițiile de cazare ce sînt oferite mecanizatorilor. În numărul de față, înserăm constatările făcute cu prilejul unei noi incursiuni în lumea celor ce muncesc neobosit pe ogoarele țării, înfăptuind una din cerințele agriculturii noastre intensive, moderne : mecanizarea.

Bănuiam că avea să zîmbească discret, îngăduitor, aflînd că străbătuserăm trei sute de kilometri, pînă la **S.M.T. Zorleni,** lîngă **Bîrlad,** să consemnăm unele aspecte ale alimentației specifice a mecanizatorilor. Îl și vedeam pe ing. **Ion FLORESCU,** directorul stațiunii, privindu-ne cu aerul că nu ne-a înțeles prea bine : cui îi arde de așa ceva, în toiul unei campanii agricole neobișnuit de grele ?

Totuși, am pus chestiunea franc, fără s-o voalăm, plecînd de la banala siestă de după dejun și încheind cu organizarea cantinelor permanente, a bucătăriilor sezoniere.

A reieșit însă că problema care ne interesa îi era arhicunoscută, că interlocutorul nostru se gîndise insistent la ea de-a lungul anilor și făcuse încercări s-o soluționeze.

— Hrana tractoriștilor — spunea — este, ca și cazarea, culturalizarea, viața de familie, un factor social de importanță maximă, capabil să influențeze concret și direct procesul de producție. Așa stînd lucrurile, ne-am străduit și am izbutit să creăm, la majoritatea brigăzilor, condiții bune de muncă și de trai. Cum însă nu există niște norme cu caracter general, organizarea bucătăriilor depinzînd de prea mult subiectivism, ne mai găsim încă în faza tratativelor cu unele cooperative agricole care ar trebui să contribuie la îndulcirea vieții aspre a celor ce execută pentru ele, pe arșiță, pe ploaie și pe frig, ziua și noaptea, peste 70 la sută din lucrările agricole. Alimentația tractoriștilor atîrnă — o să vă mire — de istețimea șefilor de brigăzi, a pontatorilor, de abilitatea mea și, pe de altă parte, de bunăvoința consiliului de conducere al cooperativei agricole. Este, cred, singurul domeniu de activitate umană care a rămas pînă acum vag reglementat.

— Totuși, în contractul de lucrări ce se încheie între S.M.T. și cooperativele agricole, la pct. 13, se stipulează obligativitatea unității deservite de a furniza alimente la prețurile pieței, de a asigura pregătirea și transportul hranei tractoriștilor, pe timpul cît lucrează pe terenurile cooperativei agricole contractante.

— Este adevărat, însă cel mai adesea se reține doar partea a doua a prevederilor la care v-ați referit și asta generează alt soi de inconveniente. Noi dispunem de brigăzi permanente, înzestrate cu utilajul esențial pentru efectuarea reparațiilor la mașinile din dotare. În toate anotimpurile, activitatea este neîntreruptă, dar pe ogoare propriuzis se lucrează numai în perioadele știute. Cît timp tractoarele sînt în brazdă, bucătăriile sezoniere funcționează, dar de la 15 mai la 1 iulie, de la 1 la 15 septembrie și de la 15 decembrie la 20 martie ele se desființează. Doar la Unțești există o cantină permanentă.

Am pornit pe cîmp, pe drumurile dintre tarlale, cu o mașină ce părea că nu-și cruță arcurile. Tractoarele cu care ne încrucișam în cale săreau peste bolovani ca niște lăcuste; cei de la volan se întorceau de la masă, grăbiți să prindă în plin și ceasurile bune de lucru ale după-amiezii. Stomacurile lor n-aveau decît să protesteze ; ne gîndeam că jumătatea de oră de repaus pentru digerarea parțială a alimentelor îngurgitate, la care face aluzie medicina (admițînd că băieții ar fi avut prilejul să afle de semnificația digestiei) se topea în zelul care-i antrena la treabă. Toamna, vremea bună nu așteaptă. Am scos din buzunar o statistică semnată de medicul șef al raionului Bîrlad, **Dumitru Drăghici,** a cărei concluzie era un avertisment : în semestrul I al anului curent s-au plătit concedii medicale pentru afecțiuni digestive (gastrite, ulcer gastric și duodenal) la zece unități agricole, pentru 527 de zile. Fără îndoială că îmbolnăvirile nu se explică decît în mică măsură prin nerespectarea pauzei de prînz; în balanță cu morbiditatea mai trebuie puse : **echilibrul dintre calitatea și cantitatea alimentelor consumate și efortul fizic, numărul și repartizarea meselor pe parcursul orelor de lucru, modul de preparare a mîncării, locul (ambianța) în care se servește masa, starea de curățenie a vaselor de gătit, a tacîmurilor și igiena personală etc.** Examinate cu atenția cu care ne obligă conștiința civilizării continue a satului contemporan, toate aceste elemente ne-au apărut în lumina obscură a dezinteresului și a uitării, ca un anacronism ce trebuie înlăturat.

Directorul avea dreptate : se cere intervenția Consiliului Superior al Agriculturii și a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție pentru a studia posibilitățile de modernizare sub raport social a condițiilor de viață ale mecanizatorilor.

La brigada din comuna Banca, tractoriștii — modești în pretenții și mai ales călîți în greutăți — erau mulțumiți că aveau masa asigurată. Consiliul de conducere al cooperativei agricole a aprobat o bucătăreasă, un conductor de atelaj, o căruță cu cai și, contra cost, alimentele necesare pregătirii a trei mese pe zi.

— Ați făcut vreun curs de calificare ?, am întrebat-o pe femeia corpolentă care mînuia un polonic uriaș.

— Ce crezi mata ? Am învățat să gătesc la mama.

Pereții încăperii erau murdari, fiindcă nu se putuse procura o găleată de var, un roi de muște pusese stăpînire pe toate farfuriile, pentru că „dom'doctor a fost pe-aice și-a plecat", iar meniul zilei era lapte cu mămăliguță caldă — dimineața, la prînz — ciorbă de varză cu carne, seara — mîncare de cartofi.

— Cu pîine ?

— Pîine am avut la o sărbătoare ; cine crezi că se umerește cu ea s-o aducă tocmai de la S.M.T. ?

Lipsa unor instrucțiuni unitare a condus la diferențieri între unități. La Sîrbi, bucătăreasa coace uneori cîte un cuptor de pîine cu făină de la cooperativa agricolă ; acolo însă nu există căruță pentru transportul mîncării pe cîmp, treabă pentru care au fost găsiți tocmai buni elevii școlii profesionale, aflați la practică. În unele locuri, tractoriștii mai gospodari au crescut porci, au cultivat legume în perimetrul sediului brigăzii, cu scopul ca produsele respective să revină la un preț scăzut. Dar peste tot micul dejun, prînzul și cina se compun, invariabil, dintr-un singur fel de mîncare.

La Unțești, șeful brigăzii, **Cornel Bădărău,** ne-a asigurat că așa vor oamenii, că două feluri de mîncare ar costa prea mult, cam 10—11 lei.

— Acum cît plătiți ?

— În medie, 7 lei.

— Astăzi aveți ciorbă de fasole ; e de ajuns ?

— Sigur, dacă mîncăm pe săturate...

— Adică două porții ?

— Și trei, tovarășe, le dau, a sărit bucătăreasa.

Într-adevăr, conținutul a două oale mari clocotea pe foc, învăluindu-ne în aburi cu miros atițător. Din aceleași cantități de alimente s-ar fi putut pregăti și al doilea fel de mîncare, dar pentru asta bucătăreasa ar fi avut nevoie de un minimum de cunoștințe culinare — care s-ar fi dovedit deosebit de utile și în ceea ce privește folosirea neabuzivă a condimentelor, în special a ardeiului iute. Femeia a fost de acord cu noi, însă a ținut să știe dacă sîntem doctori. I-am răspuns că nu. „Atunci să-mi spuneți mie cum trimiteam pi coclauri și borșul și altceva ? Nu s-ar fi sleit ?"

Am tăcut. Pe semne că mebrigăzii să mănînc ; cine plătește motorina și timpul irosit pe drum ? În altă variantă, mi s-ar aduce mîncarea la locul de muncă într-un bidon ; căruțașul ar veni c-o pătură, de obicei murdară, pentru că pătura se așterne pe brazdă, ar scoate un castron de tablă pe care l-a spălat pe undeva după ce a mîncat din el tovarășul meu din tarlaua vecină, s-ar așeza ca paravan în partea de unde se stîrnește praful și mi-ar ura poftă bună, amintindu-mi că mai sînt și alții după mine.

Zugrăvit astfel, tabloul era demobilizant.

Tovarășul Buta continua, zicînd că el ar fi descoperit formula cea mai convenabilă : fiind de prin apropiere, vine în fiecare dimineață cu sufertașul cu mîncarea pregătită de soție, cînd i se face foame pune sufertașul într-un anume loc pe țeava de eșapament a tractorului și, din mers, nici nu trage o brazdă întreagă și mîncarea începe să sfîrîie și să-l ademenească cu miresmele ei.

I-am spus tovarășului director :

— Dacă s-ar institui un concurs de idei pentru rezolvarea situației în care mîncarea se transportă pe cîmp, de la un lot de teren la altul, dumneavoastră cu ce propunere v-ați înscrie ?

Răspunsul a venit prompt, se vedea cît de colo că-l avea de mult în minte :

— Să se confecționeze niște marmite izoterme, ușor manevrabile...

Ar fi ceva... Să ne imaginăm însă că marmitele acestea s-ar afla montate — să ne ierte organele în drept că dăm frîu liber fanteziei — într-un fel de camping pe două roți, ușor, cu raft de aluminiu eloxat pentru veselă, cu o măsuță și un scaun rabatabile, cu lavoar și șervețele, cu flori și cu un aparat de radio, cu perdelițe colorate la ferestrele cochete, mici, rotunde și etanșate ca hublourile unui vapor. Totul ar trebui să creeze o atmosferă intimă, familială.

...Discutam o dată cu un personaj de seamă dintr-o instituție agricolă problemele alimentației specifice a mecanizatorilor ; eram în tren și văzusem defilînd prin fața noastră cîteva agregate care pulverizau insecticide ; pe unul din tractoare, un tînăr în salopetă de protecție, ignorînd toate normele de securitate, mușca cu rîvnă dintr-un calup de salam. Din vorbă în vorbă i-am comunicat vecinului de canapea ideea despre sufrageriile mobile. A surîs.

— Știi cît costă utopia dumitale ?

Nu i-am dat replica pentru că, legănat în perna moale, ațipise.

Indiferent de formula ce s-ar adopta, un lucru este, la ora actuală important : problema semnalată să fie înscrisă pe agendele celor chemați s-o rezolve.

Ion MARINA
Al. RAICU

Cinci foruri competente nu au nimic de zis !

Ing. Valer STOICA, director științific la Institutul de cercetări alimentare : **Studierea unor alimente adecvate specificului mecanizatorilor, a muncitorilor care execută stropiri în livezi și vii etc. constituie de multă vreme o preocupare importantă în numeroase țări ale lumii. La noi n-a fost însă abordată, socotindu-se, pe nedrept, că mai poate aștepta. În prezent, noi oferim și minerilor și mecanizatorilor aceleași tipuri de conserve. Amuzant, oarecum, e faptul că în vreme ce mulți orășeni se alimentează astfel încît capătă obezitate, cei ce muncesc cu mașinile în agricultură află din revistă că trebuie să se folosească de mîncăruri prea substanțiale. Nouă, celor ce ne ocupăm cu partea tehnologică, trebuie să ni se indice ce anume să producem.**

Ing. Nicolae VLAD, director în Ministerul Industriei Alimentare : **Nu, în cadrul ministerului nostru nu există un plan pentru crearea unor alimente destinate tractoriștilor. Preparăm, între altele, o slănină specială pentru cei ce lucrează în păduri și care ar putea fi utilizată și de către mecanizatori, dar, recunoaștem e prea puțin. Noi sîntem partea industrială ; comerțul să ne propună preparatele care se cer, altfel vom continua să trimitem la țară cunoscutele conserve în ambalaje de tablă ce pot fi încălzite și consumate și pe cîmp.**

Ing. Sieghard SOBE, director în Ministerul Comerțului Interior : **De curînd directorul general, ing. Enric Popescu, a fost plecat într-o călătorie de documentare prin mai multe țări europene pentru a studia și a aduce unele sortimente de conserve și preparate dietetice și pentru copii, ca și altele fabricate anume pentru oamenii ce lucrează în condiții specifice, în primul rînd la mari depărtări de centrele de aprovizionare. În Elveția, Franța, R.F. a Germaniei au fost create conserve care nu se sleiesc, adecvate din punct de vedere al conținutului în substanțe nutritive, condițiilor din agricultură. Noi ne-am ocupat în ultimul timp de produsele dietetice pentru copii, lăsînd pe plan secundar problema ridicată de ancheta dv.**

Ing. Paul TEODORESCU, secretar științific la Institutul de cercetări științifice pentru protecția muncii : **Preocuparea noastră principală a urmărit utilajele și echipamentul pentru protecția muncii în agricultură, într-o oarecare măsură și utilajele destinate transportului mîncării la cîmp ; de mîncăruri nu ne-am ocupat. Credem că e de datoria Institutului de igienă să studieze și să elaboreze [illegible] în acest sens.**

Prof. Iancu GONȚEA, șeful secției de igienă alimentară de la Institutul de igienă : **În 1964, Institutul nostru a încheiat o convenție de colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale pentru studierea alimentelor pe care trebuie să le consume muncitorii din agricultură care activează în condiții grele, în decursul a 12 ore de lucru și repaus activ. S-au stabilit norme privind cantitățile de carne, produse lactate, ouă, legume, fructe, dulciuri ce trebuie să intre în componența hranei zilnice. S-au dat și indicații despre modul de preparare a mîncărurilor — această chestiune rămînînd însă deschisă. C.S.A. și U.N.C.A.P. ar putea organiza, iarna, cursuri de pregătire a bucătarilor. Institutul de igienă ar asigura lectori, surori dieteticiene.**

Muzeul Brukenthal la 150 de ani

La Sibiu s-au încheiat recent manifestările prilejuite de împlinirea a 150 de ani de existență a Muzeului Brukenthal.

Palatul în stil baroc în care funcționează muzeul a fost construit la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, de către baronul Brukenthal. La început, muzeul sibian cuprindea o colecție de gravuri, una de minerale și de antichități, precum și o bibliotecă. În fondul muzeului au intrat exponatele vechiului muzeu central al „Astrei" din localitate, la organizarea căruia și-a adus o importantă contribuție Gheorghe Barițiu, precum și cele din muzeul sătesc „Carpatin".

Valorificarea științifică a colecției a început pe la sfîrșitul secolului al XIX-lea.

Cunoscînd o puternică dezvoltare în anii construcției socialiste, cînd a devenit o importantă instituție de artă și de cercetare științifică, muzeul din Sibiu se bucură de circa 200 000 de vizitatori anual. Astăzi muzeul este reprofilat pe baze științifice. El s-a îmbogățit cu noi secții de artă plastică, artă populară, științele naturii, istorie și bibliotecă.

Cu prilejul festivităților a fost inaugurat oficial Muzeul tehnicii populare Dumbrava Sibiului, care este o secție a Muzeului Brukenthal. Noua unitate de cultură ilustrează prin exponatele sale dezvoltarea tehnicii populare de-a lungul timpului pe teritoriul patriei noastre. Acest muzeu „al morilor", cum a fost denumit, se află în imediata vecinătate a orașului. Studii amănunțite de sistematizare și arhitectură au determinat crearea condițiilor pentru funcționarea normală a instalațiilor, o rețea de alei, un pavilion central, curți gospodărești, în așa fel ca vizitatorului să i se înfățișeze totul fără ostentație, cu multă fantezie. Morile cu dube și ciutură, morile de vînt de la Dunavăț și Enisala, morile plutitoare și cele așezate pe cursurile riurilor din țara noastră, joagărul din Gura Răului și alte exponate în acest muzeu definesc știința și vechimea milenară a poporului nostru.

Traian CATINCESCU

Născut în cătunul Hobița, comuna Peștișani, din apropiere de Tg. Jiu, marele sculptor Constantin Brâncuși, unul din geniile poporului nostru, și-a tras izvoarele de inspirație din arta populară românească, de care a fost întotdeauna mîndru.

Cu prilejul comemorării a zece ani de la moartea lui Brâncuși, la București s-a organizat un colocviu internațional care a reunit un mare număr de critici și istorici de artă, artiști plastici români și specialiști din multe țări ale Europei și Americii.

Tot cu acest prilej, duminica trecută a fost dezvelit, în Parcul Herăstrău din Capitală, un complex sculptural dedicat genialului artist, lucrare realizată de artistul poporului Ion Irimescu, vicepreședinte al Uniunii artiștilor plastici.

CONCURSUL NOSTRU ILUSTRAT

Știți să răspundeți ?

Ați citit regulamentul concursului nostru ilustrat, dotat cu premii, publicat în numărul 41 al revistei noastre ?

Cîștigătorilor concursului li se vor acorda următoarele premii :

1. **un aparat de radio cu tranzistori „Mamaia"**
2. **o bicicletă „Carpați"**
3. **un aparat de fotografiat „Orizont"**
4. **un ceas de mînă „Mir"**
5. **o trusă de stilou.**

Se vor atribui, de asemenea, 10 mențiuni constînd în abonamente la revista „Agricultura socialistă" pe anul 1968.

Publicăm în acest număr de revistă a doua serie de întrebări :

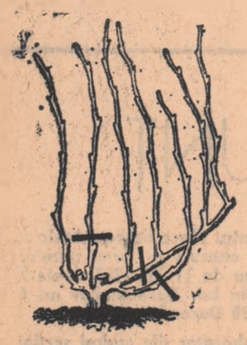

În ce an de la plantare se află vița de vie din desenul alăturat, orientîndu-ne după tăierile ce se fac ?

Răspunsul exact va fi notat cu 10 puncte.

Tot pentru 10 puncte trebuie să recunoașteți rasa fiecărei găini din cele trei, reprezentate mai sus.

★

Vă reamintim că răspunsurile, însoțite de cupoanele de participare, se vor trimite toate o dată, la sfîrșitul concursului, după publicarea celor 10 serii de întrebări, adică la sfîrșitul lunii decembrie a.c.

CUPON DE PARTICIPARE nr. 2

CRONICĂ SPORTIVĂ

Minutul 46 al meciului Steaua—F. C. Argeș. La peluza stîngă a stadionului „23 August" un grup numeros de copii, agitînd mici steguțe roșii, începe să scandeze cu frenezie : „Argeș, Ar-geș". Pe buzele multor spectatori — surîsuri ironice. Steaua conducea doară cu 2—0... Dar parcă deșteptat din somn de „soneria" micuților suporteri, Argeșul începe să se miște, să atace insistent...

Rezultatul partidei este de-acum cunoscut. Producînd o senzațională răsturnare de situații și de... calcul, după o repriză mai animată și de mai bun nivel tehnic, piteștenii au învins cu 3—2 și s-au instalat în fruntea clasamentului Diviziei A.

În restul meciurilor, poate cu o mică excepție — a celui de la Constanța — s-a practicat din nou un fotbal submediocru, fără orizont tactic și tehnic. Expresiile „degajări disperate", „intrări dure și periculoase", „spectacol dezolant", au abundat — pe bună dreptate — în relatările crainicilor radioului și ale cronicarilor. De altfel, înseși rezultatele celor șapte întîlniri — o singură victorie obținută în deplasare, abia 13 goluri marcate, din care două din penalti (cele mai puține într-o etapă, de la începerea campionatului) — demonstrează anchilozarea înaintărilor, exasperant de ineficace, și în general calitatea slabă a jocurilor.

Ce facem, în această situație, înaintea meciurilor cu Polonia ? Cum să se procedeze pentru alcătuirea primei garnituri ? Dacă s-ar opera conform actualului clasament, ar trebui folosite scheletele primelor trei echipe — F. C. Argeș, Universitatea Cluj (aflată acum pe locul al doilea) și Steaua. Dar Argeșul a practicat la București o primă repriză de somnolență, de la Cluj ni s-a transmis că jucătorii Universității s-au întrecut cu cei de la U.T.A. în a servi aveau posibilitatea să ne demonstreze forma lor actuală, gradul lor de pregătire ascendentă.

Din păcate, întîlnirile au scos în evidență carențe mai vechi, asupra cărora antrenori de prestigiu, cum sînt Lucian Popescu sau Ion Popa, au insistat de multe ori, în recunoașteri oficiale, fără însă să se fi ajuns — după o destul de lungă absență din ring a boxerilor — la schimbări în metodele lor de pregătire, menite a-i duce la un box de nivel tehnic superior. Spectatorii au fost martorii unor partide lipsite de frumusețe, în care reprezentanții noștri nu-și bazează acțiunile, cum ar trebui, pe scrimă pugilistică, ci pe atacuri și apărări în forță musculară.

Bine ar fi ca verificările făcute cu acest prilej să constituie puncte de plecare pentru o cît mai riguroasă selecție a boxerilor care urmează să ne reprezinte în întîlnirile viitoare cu echipele R. F. a Germaniei, Angliei, Franței și Italiei.

I. ALEXANDRU

Turneul internațional de box din Capitală, cu participarea unor pugiliști valoroși din U.R.S.S., Ungaria, Franța, Bulgaria, poate prilejui cîteva reflecții utile cu privire la dezvoltarea sportului nostru cu mănuși. Aceasta cu atît mai mult cu cît galele respective au programat întîlniri în cadrul cărora pugiliștii noștri fruntași

PRONO 21X X21 2X1 X1 21X 2X SPORT

Programul Concursului Pronosport nr. 44 din 5 noiembrie 1967 este următorul : 1. Dinamo Bacău — Petrolul ; 2. F. C. Argeș — „Universitatea"-Cluj ; 3. Universitatea Craiova — A.S.A. Tg. Mureș ; 4. Jiul — Steagul Roșu ; 5. U.T.A. — Farul ; 6. Flacăra Moreni — C.S.M.S. Iași ; 7. A. S. Cugir — Gaz Metan ; 8. Industria Sîrmei — C.F.R. Timișoara ; 9. Atalanta — Torino ; 10. Cagliari — Milan ; 11. Internazionale — Bologna ; 12. Juventus — Roma ; 13. Sampdoria — Napoli.
La fiecare concurs se atribuie cîte un autoturism.

Abonați-vă la revista „Săteanca"

Revistă social-politică și culturală, editată de Consiliul Național al Femeilor, „SĂTEANCA" se adresează tuturor femeilor de la sate. Ea cuprinde un bogat material publicistic, oglindește aspecte actuale din viața satului.

Revista organizează dezbateri și schimburi de opinii privind viața de familie, educația copiilor și a tineretului, publică pagini de modă, sfaturi medicale și gospodărești, noutăți privind amenajarea locuinței, cosmetică, rețete culinare.

Abonamentele se fac prin oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari. Costul unui abonament este de 6 lei pe 3 luni, de 12 lei pe 6 luni și de 24 lei pe un an.

CURIER JURIDIC

Rambursarea cheltuielilor de transport făcute în deplasări cu autoturismul propriu

Mai mulți cititori s-au adresat redacției noastre cu rugămintea să-i informăm în legătură cu rambursarea cheltuielilor de transport în cazul în care un salariat se deplasează în interes de serviciu, în altă localitate, cu autoturism proprietate personală.

În această privință există următoarele reglementări : Angajații organizațiilor socialiste care folosesc autoturismul propriu pentru deplasări în interesul serviciului în afara localității unde își are sediul unitatea la care lucrează beneficiază pentru compensarea cheltuielilor, de o indemnizație fixă de 30 lei la 100 km, plătită din fondul pentru deplasări, ce se decontează în funcție de distanța parcursă. Distanța în kilometri se calculează pînă la localitatea unde își are sediul unitatea ce face obiectul deplasării, excluzîndu-se deplasările în interiorul localității.

Aprobarea pentru folosirea autovehiculelor proprietate personală pentru deplasări în interes de serviciu trebuie să fie dată în prealabil de către conducătorul unității, care poate aproba deplasarea pe distanța pînă la 250 km (aceasta înseamnă de fapt 500 km, dus și întors,) luîndu-se în considerare localitatea cea mai îndepărtată la care s-a efectuat deplasarea.

Se știe că legea prevede că deplasările în interes de serviciu pe distanțe mai mari de 250 km se efectuează cu trenul sau cu avionul și numai în cazuri bine justificate se poate folosi autoturismul proprietate personală, cu aprobarea conducătorului organului central.

În ordinul de serviciu (de deplasare) unde se menționează că deplasarea respectivă se face cu autoturismul proprietate personală se vor indica în mod expres și localitățile, precum și unitățile care fac obiectul delegației. În cazul cînd, totuși, din anumite motive obiective, apar în timpul delegării diferite modificări de rută, acestea vor fi justificate în scris de angajatul delegat ; modificările de rute se vor supune spre aprobare conducătorului unității sau înlocuitorului acestuia care a semnat ordinul de delegare.

Sînt situații cînd un salariat se deplasează în interes de serviciu cu un autoturism care, deși particular, nu este proprietate personală. În acest caz nu se acordă indemnizație.

Salariații sînt obligați, cînd se deplasează în interes de serviciu cu autoturismul proprietate personală, să obțină viza de sosire și plecare la unitatea unde a avut sarcina să se deplaseze, notîndu-se ziua și ora. Această viză trebuie să fie numai a conducătorului unității respective sau a înlocuitorului acestuia.

Dacă deplasarea nu presupune prezentarea la o anumită unitate, angajații vor viza ordinul de delegare la organele sfatului popular din localitatea unde s-a efectuat deplasarea. În cazul în care ordinul de delegare prevede prezentarea la mai multe unități din aceeași localitate sau din localități diferite, viza ordinului de serviciu se va face la fiecare unitate în parte.

VARIETĂŢI

DE LA LUME ADUNATE

CALATORIE „COSMICA" CU AUTOMOBILUL

Americanul Robert Smith a colindat la volanul automobilului său Luna, Neptun, Jupiter, Venus. Să nu credeţi că a fost în cosmos, ci a trecut prin oraşele din Florida, Luiziana, Texas, Virginia şi Calfornia, care poartă aceste denumiri.

DELFINII DECLARA GREVA FOAMEI

Pe malul mării Adriatice, cercetătorii unei staţiuni experimentale studiază viaţa delfinilor, supunîndu-i la diferite experienţe care nu dăunează sănătăţii animalelor. Delfinii permit să fie supuşi acestor experienţe pînă ce... se plictisesc de acvariumul care este destul de strîmt. Atunci ei încetează să mănînce. Cercetătorii ştiu că „greva foamei" delfinilor e semn că trebuie să-i elibereze pe captivi şi deschid poarta spre mare, pentru ca ei să poată ieşi... la plimbare.

DUPA PROPRIILE LUI INDICAŢII

Plictisit să tot găsească uşa din spate a apartamentului spartă de hoţi, Everett Gardner din Hemet (California) a pus următorul anunţ pe uşă: **„Vă rog să nu mai spargeţi uşa. Fereastra bucătăriei este deschisă".** Şi iată că şi-a văzut dorinţa împlinită: într-o duminică seara, revenind din excursie, şi-a găsit bucătăria golită, dar uşa intactă.

STATISTICA CULTURII UNIVERSALE

Populaţia actuală a globului este de peste 3 miliarde. O şesime — 500 de milioane învaţă în şcoli şi în diferite instituţii de învăţămînt mediu şi superior. Aproape 40 la sută din populaţia adultă a globului este analfabetă. Aceste cifre sînt indicate într-un raport al UNESCO. Pe întreg globul sînt în jur de 250 mii de cinematografe, numărul televizoarelor în ultimii ani a crescut de patru ori. Anual în toate ţările lumii se editează 400 mii de titluri de cărţi. Cu toate acestea lupta împotriva analfabetismului continuă să rămînă una dintre cele mai importante probleme ale omenirii.

COLINA CĂLĂTOARE

În apropierea cătunului Hodenicze din voievodatul Cracovia (R. P. Polonă) a fost observat un fenomen puţin obişnuit. O colină a pornit din locul unde se afla şi cîteva zile în şir s-a deplasat, distrugînd în calea ei copaci, stîlpi de telegraf şi de curent electric. Cauza acestui „marş forţat" a fost creşterea presiunii şi nivelului apei freatice. Colina şi baza ei subterană au fost împinse de apa subterană şi transportate ca pe o pernă hidraulică.

NOUTĂŢI LA MUZEUL SATULUI

Muzeul satului din Bucureşti, una dintre cele mai mari instituţii de acest gen din lume, se îmbogăţeşte continuu cu noutăţi, ca urmare a activităţii rodnice a celor 12 cercetători ai săi, care scormonesc metodic, cu migală şi pasiune, regiunile ţării.

În ultimul timp, după cum ne-a relatat tov. Gheorghe Focşa, directorul muzeului, au fost aduse din comunele Valea Nucarilor şi Ienisala, regiunea Dobrogea, încă două mori de vînt, iar din comuna Chereluş, regiunea Crişana — o gospodărie veche de aproape 200 de ani, cu întreg inventarul ei. De asemenea, au fost achiziţionate numeroase piese noi de ceramică, ţesături, mobilier etc.

În cursul acestui an, s-au făcut unele completări la casa lipoveneacă şi cherhanaua din Jurilofca existente în muzeu, aducîndu-se între altele, laviţe, scaune, ca şi uşile băii de aburi care lipseau. Din Goicea Mică, regiunea Oltenia, s-au achiziţionat unelte de lucru, ţesături, cioplituri în lemn.

Directorul muzeului ne-a mai informat că în prezent se pune la punct inventarul sălii de conferinţe, unde, peste puţină vreme, vor putea fi proiectate pentru vizitatori şi unele filme documentare realizate în diferite regiuni ale ţării, înfăţişînd ceramică şi sculpturi în lemn executate de artişti populari din raionul Balş, obiceiuri străvechi în regiunea Bucureşti, arhitectură nouă ţărănească în satele din Transilvania etc. De curînd, a apărut noul anuar al muzeului şi albumul „Muzeul Satului" în limba română şi în patru limbi străine (franceză, engleză, germană, rusă) album care satisface cererile numeroşilor vizitatori din ţară şi străinătate. Au fost realizate şi alte prezentări ale Muzeului: un album mic cu text şi imagini, un pliant cu fotografii, seturi cu diapozitive în culori, cărţi poştale.

În sfîrşit, trebuie inclusă în rîndul noutăţilor şi expoziţia etnografică organizată recent în cadrul muzeului, cu prilejul colocviului naţional „C. Brâncuşi". În expoziţie au fost prezentate covoare rare, velinţe, cergi, ţoluri, lăicere, macaturi din diferite regiuni ale ţării. Printre exponate au figurat o splendidă scoarţă oltenească din Dolj, cu renumitele sale modele stilizate, un covor din Maramureş, cu scene pastorale avînd ca subiect eroi de baladă (ciobanul şi Mioriţa). De altfel, pe scoarţele oltenesti din expoziţie s-a putut desluşi aproape întreaga tematică existentă în operele lui Brâncuşi şi în tablourile lui Ţuculescu: pasărea grîului — ciocîrlanul, floarea mărgăritarului, peştele, cocoşul etc.

Al. ION

ZIG-ZAG ■ ZIG-ZAG ■ ZIG-ZAG

Conducătorul unui camion cu tracţiune... hipo, intră, cam afumat, într-un bufet şi cere o bere.

— Dumneata bei, nu te-ncurci — îi spune ospătarul — dar calul dumitale pare mort de foame.

— Ce să-i fac, dacă n-are noroc — răspunde căruţaşul netulburat.

— Cum adică?

— Păi să vezi. Ca să nu mai avem neînţelegeri, am hotărît de comun acord, eu şi calul, să tragem la sorţi în fiecare zi dacă îi cumpăr lui grăunţe sau îmi cumpăr mie de băut.

— Da, dar calul pare nemîncat de multă vreme.

— Aşa cum spuneam, precizează căruţaşul. De zece zile sorţii au fost mereu împotriva lui.

Întrebat de un ziarist care a fost visul copilăriei sale ce i s-a împlinit, actorul de film Yull Briner a dat următorul răspuns:

— Nici o clipă nu mă gîndeam să devin actor. Mi s-a îndeplinit în schimb un vis cu mult mai drag.

— Care anume? — intervine nerăbdător ziaristul, dornic de dezvăluiri senzaţionale.

— În copilărie mama mă bătea cînd mă ducea la frizer ca să stau cuminte în timp ce mă tundea. Pe atunci îi invidiam din tot sufletul pe bărbaţii care aveau chelie. Iată că, în sfîrşit, acest vis drag al copilăriei mi s-a împlinit...

Cum se explică — întrebă un tînăr pe renumitul savant Lichtenberg — că de obicei cărţile împrumutate nu le mai primeşti înapoi?

— Probabil că multora le vine mai uşor să reţină cărţile decît ceea ce scrie în ele.

Dramaturgul şi actorul Tristan Berdnard, aflîndu-se o dată la un dineu, spuse galant gazdei:

— În fiecare zi sînteţi mai tînără.

— De ce mă flataţi?, primi doamna, vădit satisfăcută, complimentul.

— Atunci, să zicem, la fiecare două zile.

La un meci de baschet, Hemingway stătea lîngă un om de afaceri care făcea eforturi pentru a înfiripa o discuţie cu regretatul romancier.

— De fapt, care este cea mai bună metodă de a scrie?, se interesă omul de afaceri.

— De la stînga spre dreapta, mormăi scriitorul.

Darwin se afla la o masă festivă lîngă o tînără doamnă foarte frumoasă.

— Dv. susţineţi — întrebă femeia — că omul se trage din maimuţă. Pot să raportez această afirmaţie şi la persoana mea?

— Desigur, însă dv. nu vă trageţi dintr-o maimuţă obişnuită, ci dintr-una fermecătoare.

Descartes mînca trufandale în casa unui mare duce francez. Vrînd să fie spirituală, gazda îl întrebă:

— Cum, şi filozofii mănîncă lucruri atît de bune?

— De ce nu? Vă închipuiţi poate că natura a făcut lucrurile delicioase numai pentru proşti?

O forţă inepuizabilă

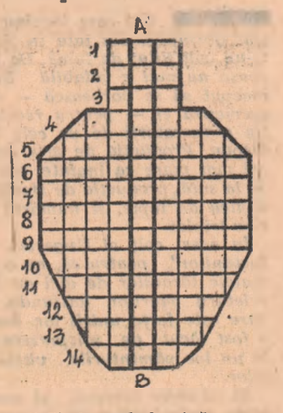

1) Simbure de lumină.
2) Început de convorbire telefonică.
3) În trei litere — o mare economie.
4) Punct de lumină pe harta patriei.
5) În sens invers.
6) Vehicul înzestrat cu motor.
7) Calificativ pentru hidrocentrala de la Porţile de Fier.
8) Esenţial.
9) Instalaţii desfiinţate.
10) Atingere.
11) Turn de geamie.
12) Piesă principală într-un dinam.
13) Strung orizontal.
14) Mare rezervă de energie a unei hidrocentrale.
A—B Izvor de lumină.

Dezlegarea jocului din numărul trecut

SURPRIZA... IN REPAUS

ORIZONTAL: 1) Tractoare — H; 2) Roţi — Ac — Uşă; 3) AS — Nişte — ET; 4) Stat — T — Moţi; 5) U — Tăcere — CS; 6) Rău — R — Arta; 7) An — Beldii — I; 8) Trase — Tren; 9) Militar — Apt; 10) IC — Tarac — Ii; 11) Taxat — Stări.

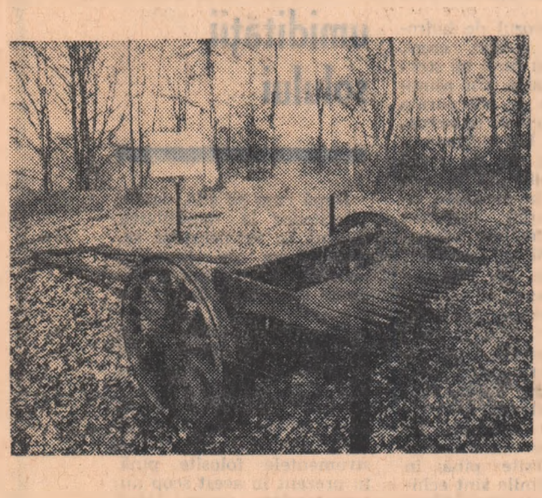

Secerătoarea trevirilor după cincisprezece veacuri, din nou în actualitate

Există în Belgia o provincie numită Luxemburg, a cărei climă dulce aminteşte de ţinuturile sudului. Aici a trăit demult un popor, trevirii, mari meşteri în cultivarea pămîntului. Ajungînd pe acele locuri, legiunile romane ale lui Iulius Cezar au găsit o agricultură dezvoltată pe care au început s-o exploateze intens. Toate aceste fapte au devenit cunoscute în urma unor săpături arheologice efectuate încă înainte de primul război mondial.

Alte săpături, realizate în ultimii 10 ani, au confirmat că regiunea a fost locuită de oamenii epocii fierului, apoi de treviri, apoi de romani. Aceştia au creat, la Montauban — o zonă stîncoasă — o redută de apărare împotriva invaziilor barbare. La construcţia redutei, ei au folosit un mare număr de pietre funerare. Cu prilejul săpăturilor din anul 1958 au fost dezgropate 43 de blocuri de piatră sculptate, pe care erau înfăţişate scene din viaţa cotidiană a trevirilor. Pe unul din aceste blocuri, datînd, probabil, din sec. II—III. e.n., era reprezentată „secerătoarea trevirilor".

Descoperirea a făcut senzaţie. Ea a fost viu comentată de revistele de specialitate, ca şi de publicaţii de mare tiraj. Interesul stîrnit de această descoperire se explică prin faptul că celebra secerătoare fusese descrisă pe larg de scriitorul antic Pliniu cel Bătrîn, în faimoasa sa „Istorie naturală", precum şi de Palladius, un autor roman din secolul al IV-lea, mai puţin cunoscut. Acesta din urmă scria: „Locuitorii sesurilor Galiei au un fel de a secera care scuteşte mîna de lucru de vreme ce nu cere decît munca unui bou pentru a recolta grînele de pe un cîmp întins".

Descrierea făcută de cei doi autori antici corespunde exact cu imaginea dăltuită în blocul de piatră amintit şi nu încape îndoială că ei au vorbit, în operele lor, despre această unealtă perfecţionată, tocmai pentru că ea le-a provocat o mare uimire. Şi nu întîmplător, deoarece romanii foloseau unelte rudimentare în cultivarea ogoarelor lor, în timp ce galii aveau o tehnică mult mai înaintată în această direcţie, ca şi în creşterea animalelor, în lucrarea fierului şi altele.

În mod ciudat, către veacul al V-lea al erei noastre, secerătoarea trevirilor a dispărut. Abia după paisprezece veacuri ea a reapărut sub forma unei invenţii a scoţianului Bell, care a realizat, în 1827, o secerătoare în linii mari asemănătoare cu cea galică.

Dispariţia secerătorii este cu atît mai greu de explicat cu cît însuşirile ei erau incontestabile. Pentru a le dovedi, un om de ştiinţă belgian, E. P. Fouss, a reconstituit secerătoarea trevirilor cu care a fost secerat un cîmp la Dampicourt, după metoda vechilor ei creatori. Rezultatul a fost concludent: cu ajutorul acestei unelte s-a secerat de zece ori mai repede decît cu secera.

După experienţa făcută, modelul reconstituit (pe care îl vedeţi în imagine) a fost aşezat la loc de cinste în muzeul de la Buzenol-Montauban, ca o mărturie palpabilă a geniului omenesc de totdeauna.

DISCUL

Artistul Fărîmiţă Lambru, solist neîntrecut al acordeonului, ne oferă în recenta sa imprimare de la „Electrecord" cinci minunate cîntece: „Sîrba de la Turnu-Măgurele", „Hora lui Oneaţă", „Hora Argintăreasca", „Leliţă floare" şi „Şapte văi şi-o vale-adîncă". Acompaniază orchestra Constantin Mirea. (EPC-844).

Pe discul EPC-842 au fost imprimate melodii populare interpretate la ţambal de Toni Iordache („Cuculeţ de la pădure", „Hora lui Toni", „Mi-a plecat băiatu-n lume" şi „Hora bătută").

Cîntăreaţa Ţiţa Ştefan interpretează pe discul EPC-841: „Cîntecul miresei", „Am un neicuţă frumos", „Multă lume zice-asa" şi „Are mama doar o fată". Acompaniază formaţia instrumentală Ion Albeşteanu.

Angela Buciu, acompaniată de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, dirijată de George Vancu, a înregistrat de curînd pe discul EPC-847 patru cîntece specific „maramureşene": „Zi-i măi Ghio cu cetera", „Audzît-am şi văd bine", „Măi, mîndrut de lîngă vale" şi „Mocirîţa cu trifoi".

Orchestra de muzică populară din Caransebeş, dirijată de Nicolae Perescu, împreună cu soliştii Petru Ţiţa Stanciu (trompetă), Luca Novac şi Petrică Vasile (taragot), ne dăruieşte un recital compus din melodiile: „Izvorel cu apă rece", „Ardeleana lui Ţiţa", „Ardeleana pe picior", „Cărăbăşiu", „Voinicul care-i voinic", „Doiul lui Arsene", „Mult mă mir şi-mi pare rău" şi „Doiul lui Petrică". (EPC-851).

V. M.

BAZARUL OBOR

În incinta Halelor Obor s-a deschis magazinul general de textile-încălţăminte „BAZARUL OBOR".

Magazinul desface de la orele 8 dimineaţa pînă la orele 7 seara o mare varietate de articole: îmbrăcăminte, încălţăminte, ţesături, tricotaje, articole pentru copii, articole de galanterie, parfumerie, jucării.

Vizitînd „BAZARUL OBOR" vă puteţi face cumpărăturile atît dimineaţa, cît şi în timpul prînzului sau după-amiază.

La „BAZARUL OBOR" găsiţi de toate oricînd, la îndemîna tuturor.

TERMOS PENTRU ALIMENTE

Sînt destule argumente
Ce-n favoarea lui pledează
Rece, caldă după poftă,
El mîncarea ţi-o păstrează.

Se găsesc de vînzare următoarele sortimente:

0,8 litri	lei	78
0,9 „	„	82
1,5 „	„	92
1,9 „	„	100

Specialişti, tehnicieni şi crescători de animale, din fermele întreprinderilor agricole de stat şi din cooperativele agricole de producţie;

O dată cu buna îngrijire a efectivelor de animale şi păsări, este necesar să preveniţi şi combateţi îmbolnăvirile.

În acest scop, puteţi procura produse biologice şi medicamente de la filialele regionale, farmaciile veterinare şi depozitele raionale ale Direcţiei Generale de Aprovizionare Tehnico-Materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum şi de la circumscripţiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

ÎNTREPRINDEREA FORESTIERĂ PIATRA NEAMŢ
regiunea Bacău
str. Aleea Tineretului nr. 4, telefon 1 600,

produce şi livrează, pe bază de comandă fermă, următoarele produse:
— panouri prefabricate pentru confecţionarea de pătule pentru porumb (panouri arioaie);
— araci pentru vie;
— rame şi tocuri pentru răsadniţe.

Cei interesaţi se pot adresa Serviciului desfacere sau industrializare din „I. F.".

Deţinători de oi!

Contractaţi cu unităţile D.C.A., producţia de lînă de pe toate oile ce deţineţi, putînd primi imediat 45% arvună din valoarea contractului. D.C.A. vă oferă preţuri şi condiţii avantajoase.

Crescători de viermi de mătase!

Sericicultura este o îndeletnicire plăcută şi bănoasă, care vă aduce într-o perioadă scurtă venituri suplimentare în gospodărie.

Contractaţi cu unităţile D.C.A., în noile condiţii avantajoase, cantitatea de sămînţă de viermi de mătase pe care doriţi să îi creşteţi.

D.C.A. vă oferă în mod gratuit:
— sămînţă de viermi de mătase selecţionată
— dezinfectantul pentru camerele de creştere
— hîrtia de aşternut şi perforată
— asistenţă tehnică.

Pentru un kilogram de gogoşi de mătase albe de calitatea I primiţi 49 lei.

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna
29 oct. — 4 noiemb.

radio

BULETIN DE ŞTIRI. Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 24,00; 2,55; programul II: 6,30; 7,30; 10,00; 16,00; 19,00; 0,55; programul III: 16,00; 19,30; **În fiecare zi de lucru:** programul I: 5; 5,30; 6,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 24,00; 2,55; programul II: 8,30; 10,00; 12,00; 19,00; 21.00; 0,55; (simbătă şi la ora 1,55); programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 20,00; 22,00; programul II: 14,00; 21,10; 23,; programul III: 21,30. **În fiecare zi de lucru:** programul I: 6,00; 7,00; 13,00; 16,00; 20,00; 22,00; programul II: 7,30; 14,00; 17,00; 23,00; programul III: 21,30.

SUMARUL PRESEI: În fiecare zi la ora 7,45 pe programul I.

SFATUL MEDICULUI: programul I: luni, marţi, miercuri, vineri, ora 9,25; programul II: luni, marţi, miercuri, joi ora 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE

DUMINICA: programul I: 9,15 — Transmitem pentru sate.
ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 5,35 — Actualitatea agrară.
VINERI: programul I: 18,05 — Jurnal agrar.
SIMBĂTĂ: programul I: 11,03 — Revista revistelor economice.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6,10; 9,00; 10,45; 16,00; 18,00; 19; 20,10; programul II: 6,00; 7,00; 12,55; 14,10; 16,30; 21,40. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 7,18; 9.55; 11.03; 16,30; 17,15; 18,15; 19,30; 21,00; 22,20; 22,40; 23.00; 0.05; 2.02; programul II: 6.45; 8.00; 9,30; 12,15; 15,35; 16.05; 17,00; 17.30; 19,05; 20,15; 21.15; 22.00; 23,40; programul III: 23.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6,05; 9,30; 10,30; 12,00; 13,10; 15,20; 16,15; 19,00; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 12,45; 16,00; 18,00; 19,30. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,00; 11,15; 12,30; 13,40; 15,45; 16,30; 18,20; 20,20; 21,40; 22,15; 22,35; 23,20; 0,05; 2,02; programul II: 8,00; 10,30; 11,35; 12,06; 14,08; 15,15; 17,25; 18,10; 19,03; 20,40; 21,40; 22,00; 24,00.

MARŢI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 12,00; 13,10; 18,20; 19.00; programul II: 7,00; 7,45; 8,35; 10.45; 12,45; 13,50; 18,00. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 9,45; 12,25; 13,40; 14,50; 15,40; 17,40; 19,40; 20,30; 21,00; 22,15; 22,35; 23,00; 0,05; 2,02; programul II: 8,00; 12,07; 13,00; 15,15; 15,30; 16,40; 17,25; 19,03; 19,30; 20,40; 21,50; 24,00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 9,30; 12,00; 13,10; 15,20; 16,55; 19,00; programul II: 7,00; 7,45; 11,35; 13,30; 16,20; 18,00; 21,20. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,00; 11,30; 12,25; 13,40; 14,50; 15,45; 18,25; 19,40; 21.00; 22,15; 22,35; 23.00; 0.05; 2,02; programul II: 8,00; 10.45; 12.06; 13,00; 14.08; 16.00; 16,45; 17,25; 17,50; 20,00; 20.40; 21.05; 24,00; programul III: 17.02.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 10,00; 12,00; 13,10; 16,30; 19.00; programul II: 7,00; 7.45; 8.35; 10.45; 12.45; 14,08; 16.00; 18,00; 19,30. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 12,25; 13,40; 14,50; 15,40; 17,10; 18,25; 19,40; 20,30; 21.00; 22,15; 22.50; 23,30; 0.05; 2.02; programul II: 8.00; 12.06; 13.00; 15.15; 16,50; 17,25; 19,03; 22,30; 23.40.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 12,00; 13,10; 15,20; 16,50; 19.00; programul II: 7,00; 7.45; 8,35; 12.45; 13,40; 18.00. **Muzică usoară şi de dans:** programul I: 8.25; 9,03; 10,00; 11,30; 12.20; 13,40; 14.50; 15.45; 17,00; 18,25; 19,40; 21.00; 22.15; 22,35; 23.05; 0.05; 2.02; programul II: 8.00; 12.06; 13.00; 15.30; 17.25; 18.40; 19.03; 19,30; 24.00; programul III: 17.00.

SÎMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5,05; 10,30; 12.00; 13,10; 14,15; 15.05; 19.00; 20.20; 21.00; programul II: 7.00; 7.45; 8.35; 10,47; 12,45; 16,00; 18,00; 19,45. **Muzică uşoară şi de dans:** programul I: 8,25; 9,03; 10,00; 10.45; 11,30; 12,20; 13,40; 14,35; 15,20; 16,30; 19,40; 21,20; 22,15; 22,35; 0,05; 2.02; programul II: 8.00; 12.06; 13.00; 15,30; 17,25; 19,03; 21,05; 22,30; 23.07; 0,10; 1.00; programul III: 20,50.

televiziune

DUMINICĂ: 9,00 — Ora exactă; 9,10 — Emisiune pentru copii şi tineretul şcolar; 10,30 — EMISIUNEA PENTRU SATE: Din cuprins: Dezbateri creatoare: Dezvoltarea intensivă şi multilaterală a agriculturii: Ancheta noastră: Justificări... nejustificate: Relatări de la corespondenţii regionali: Anotimpul nuntilor (reportaj filmat): Întrebări şi răspunsuri: Cum se păstrează fructele?: Cum poate fi ridicată valoarea furajelor grosiere: Foiletonul emisiunii: Utilaje uitate pe cîmp: Muzică populară românească: 12.15 — Concert simfonic: DUPĂ AMIAZĂ: Transmisiuni sportive: 18.00 — Magazin III: 18.45 — TELEJURNALUL DE SEARĂ: 19.00 — Dialog la distanţă: Regiunile Oltenia şi Ploieşti: 22.15 — Caruselul varietăţilor: 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE: 23.00 — Telesport.

MARŢI: 18,00 — În direct... Fundamentarea ştiinţifică a deciziilor economice: 18,30 — Emisiune pentru copii: 19.00 — Emisiune pentru tineretul şcolar: 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ: 20.00 — Film serial: „Aventurile lui Tarzan"; 20.30 — Toamna, la izvorul Crişului Repede: 20.55 — Seară de teatru: „Zece zile care au zguduit lumea" de Heiner Muller şi Hager Stahl. În pauză: Interviu cu Radu Beligan şi emisiunea „Antract": 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18,00 — Telecronica economică; 18,30 — Emisiune pentru copii; 19,00 — 30 de minute cu şi pentru tineret; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Desene animate; 20,10 — Interpretul preferat. Muzică populară la cererea telespectatorilor; 20,40 — „Misiune de încredere". Film documentar; 21,00 — Avanpremieră; 21,15 — Film artistic în premieră: „Ascensor pentru eşafod". O producţie a studiourilor franceze; 22,35 — Invitatul nostru: Cîntăreţul de muzică uşoară Robert Cogoi (Belgia); 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: 18,00 — La ordinea zilei; 18,30 — Studioul pionierilor; 19.00 — Mult e dulce şi frumoasă... Emisiune de limbă română; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20,00 — Film serial: „Ivanhoe"; 20.26 — Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă; 21.00 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice: Etiopia; 21.20 — Dicţionar de personaje. Litera „R"; 21.50 — Seară de balet; 22.25 — De la Giotto la Brâncuşi; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI: 18.00 — Drumuri şi popasuri. Emisiune turistică; 18,20 — Buletinul circulaţiei rutiere; 18.30 — Emisiune pentru copii; 19,00 — Antologie şcolară; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Studioul muzical. Medalion Claudio Monteverdi; 20.30 — Reportaj '67 „S.O.S. de pe Insula Mare a Brăilei"; 21.00 — Reflector; 21.15 — Dansuri pe... 16 mm; 21.20 — Omagiu lui Octombrie. Film artistic: „Tragedia optimistă"; 23.07 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ: 18.00 — Pentru noi, femeile; 18.30 — Emisiune pentru copii; 19.00 — Emisiune pentru tineretul şcolar; 19.30 TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,50 — Pe meridianele revoluţiei. Film documentar; 20.10 — Tele-enciclopedia; 21,10 — Foileton umoristic: „Tanta şi Costel" de Ion Băieşu; 21,25 — Film serial: „Evadatul"; 22.15 — La minut. Emisiune muzical-distractivă; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,15 — Telesport.

AGRICULTURA PE GLOB

OCTOMBRIE 50 1917 — 1967

IMAGINI DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

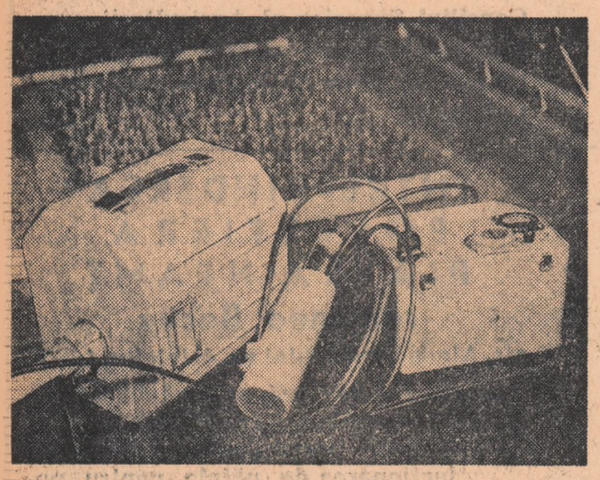

Tehnica nucleară în două ipostaze. În hidrotehnică, radiațiile gama și neutronii termici emiși de noile aparate înlesnesc măsurarea parametrilor necesari lucrărilor din acest domeniu. Avantajele oferite de aparatura recent creată constau în faptul că determinările se pot face pe teren și ajung la adîncimi variind între 0,07 m — 6 m, la un volum de zeci de metri cubi de pămînt.

În fiziologia vegetală, radiațiile nucleare influențează dezvoltarea plantelor. Care sînt dozele optime ? N.M. Berezina, candidat în științe, se află într-un moment de căutare.

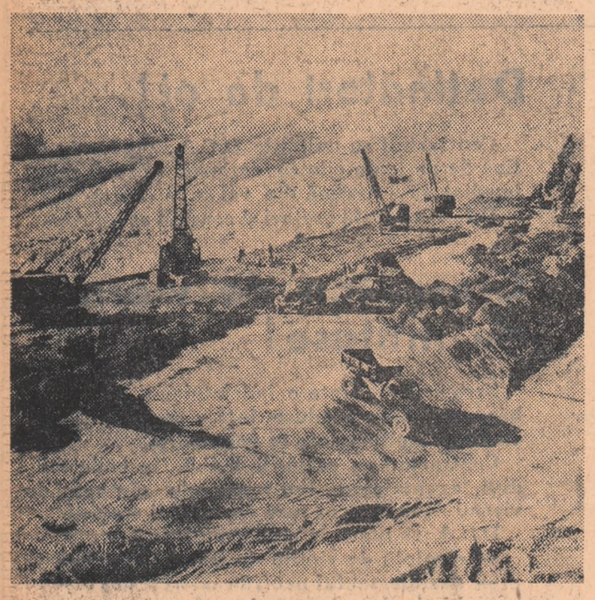

În regiunea sudică a R.S.S. Kirghize se află în construcție un mare lac de acumulare (capacitatea — 100 de milioane de metri cubi), care va alimenta cu apă ogoarele a trei republici din Asia Centrală — Kirghizia, Tadjikistan și Azerbaidjan. Trăgîndu-și apa din rîul Istara, sistemul de irigații va include o rețea de canale cu o lungime totală de 400 km.

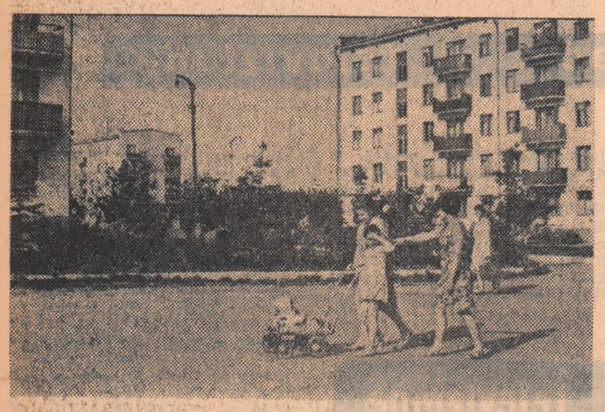

Obiectivul aparatului fotografic a poposit în sovhozul „Lenin" din regiunea Moscovei. El vă oferă imaginea tonică a locuințelor rezervate muncitorilor și specialiștilor sovhozului.

ORIZONTURI

Semănătoare universală

La Institutul de cercetări științifice pentru mecanizare și construcții de mașini agricole din Sofia a fost realizată o nouă semănătoare de porumb, fasole, floarea-soarelui și sfeclă. Semănătoarea este construită în așa fel încît să se poată folosi principiul de funcționare pneumatică a discurilor, ceea ce face ca semănatul să fie precis și eficient. La schimbarea normei de semănat sau a felului de semințe, instalația poate fi curățată rapid fără a fi demontată.

Peste 100 000 de litri de lapte

În Olanda s-au înregistrat 25 de vaci din cele înscrise în registrul genealogic, care au produs peste 100 000 litri de lapte. Înregistrările au fost începute în 1959, prima vacă înregistrată fiind Clazina 48, care la sfîrșitul vieții sale a atins performanța de 121 655 litri de lapte. Un exemplar excelent este și vaca Dora, care a produs 100 000 litri de lapte după cea de a noua fătare.

Producția mare se datorează atît hranei și îngrijirii raționale, cît și aptitudinilor ereditare ale acestor vaci.

O mare lucrare hidrotehnică

Anul acesta, în Mazuria, R. P. Polonă, a început construcția unui nou canal constituind prima parte a unei lucrări hidrotehnice uriașe. Cursul apelor lacurilor mazuriene va fi întors spre sud, pentru irigarea unei suprafețe de circa 100 000 ha de luncă din ținutul Kurpie. Proiectul prevede, printre altele, construcția a două canale : Wielbarski, care va lega Spychow de Wielbark, și Kurpiowski — de la Spychow pînă la valea rîului Szkwa. Ele vor lega complexul marilor lacuri mazuriene (Sniardwy, Miegocin, Mamry) și rîurile din trei regiuni.

Perspectivele creșterii găinilor în baterii

După părerea experților americani, creșterea în baterii a găinilor ouătoare se va dezvolta în următorii 15—20 ani pînă la 80 la sută față de total. Dimensiunile optime previzibile ale unui compartiment pentru două găini vor fi de 25 x 40 cm.

Trifoiul cu patru foi nu mai este o excepție

Agronomi australieni, căutînd să amelioreze hrana oilor, au constatat încă în urmă cu cîțiva ani, că trifoiul, o excelentă plantă furajeră, conține totuși hormoni estrogeni capabili să compromită fecunditatea oilor. Ei și-au pus problema dacă nu ar fi posibil să se obțină prin selecție o varietate de trifoi în care conținutul de hormon estrogen să fie redus sau chiar anulat. Pînă la urmă, o astfel de varietate a fost pusă la punct și ea are și un avantaj suplimentar : o mare adaptabilitate la condiții diferite de climă.

Cu totul surprinzător este faptul că la această varietate plantele cu patru foi reprezintă o regulă.

din actualitatea săptămînii

PREȘEDINTELE REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN, AYUB KHAN, A FĂCUT O VIZITĂ OFICIALĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ la invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica. Relațiile româno-pakistaneze cunosc, mai ales în ultima vreme, o dezvoltare susținută, bazîndu-se pe respect, colaborare reciproc avantajoasă în domeniul economic, apropiere a punctelor de vedere într-o serie de probleme principale ale situației internaționale.

Arătînd că România duce o politică de largă colaborare internațională, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a relevat, la dineul oferit în onoarea președintelui Ayub Khan, dezvoltarea considerabilă a relațiilor României cu țările din zona Oceanului Indian și a Golfului Persic. **„Noi prețuim faptul că printre aceste țări prietene se află și Pakistanul al cărui popor este atît de aproape de sufletul poporului român".**

Răspunzînd, președintele Ayub Khan a dat, în toastul său, o adîncă prețuire principiilor care călăuzesc România în relațiile cu alte țări, a evocat vizitele de prietenie întreprinse în Pakistan de primul ministru român, Ion Gheorghe Maurer, și ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu : **„Ne vom strădui** — a spus în continuare înaltul oaspete **— să depunem eforturi pentru ca această prietenie să devină mai profundă și mai largă. Dispunem de mijloace pentru îndeplinirea acestui obiectiv".**

DEMONSTRAȚII DE O AMPLOARE FĂRĂ PRECEDENT ÎMPOTRIVA AGRESIUNII AMERICANE ÎN VIETNAM au avut loc zilele acestea, în Statele Unite, îndeosebi, și în celelalte țări ale lumii. Caracterul imoral, crud, nedrept al acestui război de exterminare a unui popor care luptă eroic pentru libertatea sa a fost condamnat pretutindeni, cerîndu-se ca Statele Unite să înceteze agresiunea, astfel încît poporul vietnamez să-și poată hotărî singur soarta. Capitala Statelor Unite, orașul Washington, a cunoscut ceea ce presa americană aprecia drept **„cele mai mari demonstrații împotriva războiului din istoria ei".** Pentagonul a fost literalmente încercuit de cei peste 150 000 de demonstranți veniți din toate colțurile țării la chemarea „Comitetului de mobilizare națională împotriva războiului din Vietnam".

Demonstrații de o mare intensitate în fața ambasadelor și consulatelor americane s-au desfășurat la Londra, Paris, Tokio, Roma, Ottawa, în Germania occidentală, Belgia, Olanda etc. În multe locuri poliția a intervenit cu brutalitate, înregistrîndu-se numeroși răniți de o parte și de alta și operîndu-se arestări masive. Solidaritatea cu eroicul popor vietnamez s-a manifestat în aceste zile în mod pregnant. Conștiința revoltată a omenirii a spus un răspicat „NU" războiului agresiv dus de S.U.A. în Vietnam.

ȘTIINȚA ȘI TEHNICA SOVIETICĂ AU ÎNREGISTRAT O NOUĂ ȘI REMARCABILĂ VICTORIE. „Venus—4", prima stație automată creată de om care s-a așezat lin pe suprafața planetei Venus, a transmis pe pămînt date care dezvăluie o parte din tainele strălucitorului Luceafăr. Lansată la 12 iunie, stația a ajuns la țintă la 18 octombrie, străbătînd 350 de milioane de km.

De pe suprafața planetei Venus, stația automată sovietică a cules și retransmis pe pămînt date cu privire la compoziția atmosferică a planetei Venus, cu privire la temperatura și presiunea la suprafața acesteia, a constatat inexistența unui cîmp magnetic sau a unor centuri de radiație similare cu cele descoperite în jurul globului pămîntesc.

Acest mare succes se datorește tehnicii de înaltă clasă a rachetelor, aparatelor electronice și sistemelor trainice și fine de comandă, aparaturii pentru radio-comunicații la distanță create de oamenii de știință sovietici.

„Drumul parcurs de la „Sputnic—1" la „Venus —4" în zece ani, a declarat James Webb, directorul Administrației naționale pentru problemele aeronauticii și cercetarea spațiului cosmic (NASA) din S.U.A., **ilustrează puternica bază tehnologică ce a fost dezvoltată în Uniunea Sovietică".** Sir Bernard Lovell, directorul observatorului „Jodrell Bank" din Anglia, a anunțat la rîndul său că observatorul pe care îl conduce a captat semnalele lui „Venus—4" și le va remite Academiei de Științe a U.R.S.S.

O FEBRILĂ ACTIVITATE DIPLOMATICĂ ÎN LEGĂTURĂ CU CEREREA ANGLIEI DE ADERARE LA COMUNITATEA ECONOMICĂ EUROPEANĂ a avut loc în aceste zile în capitalele vest-europene. Cancelarul vest-german Kiesinger se află la Londra. La Luxemburg s-a desfășurat Consiliul ministerial al Pieței comune consacrat acestei probleme. Dar, deși nici unul din „cei șase" nu se pronunță categoric împotriva aderării Angliei și a celorlalte trei state care au mai făcut cunoscut că doresc să intre în Piața comună (Norvegia, Danemarca și Irlanda), se pare că lucrurile sînt departe de a se rezolva într-un termen scurt. Apelurile la „prudență" lansate în ultima vreme și-au găsit explicație în condițiile puse de Franța pentru începerea tratativelor propriu-zise cu Anglia. După părerea ministrului de externe francez, Couve de Murville, Anglia trebuie mai întîi să întărească poziția lirei sterline, precum și să-și echilibreze balanța comercială. „Cei șase" trebuie să dezbată mai întîi amănunțit pretențiile lor față de Anglia, înainte de a se angaja în tratative cu guvernul britanic deoarece este vorba de **„o hotărîre capitală".**

N. POPESCU

MAȘINI, MECANISME ȘI INSTALAȚII SOVIETICE

Fermă automatizată

Deocamdată o astfel de fermă există numai la sovhozul „Voronejschi" din regiunea Voronej.

...La prima vedere ferma nu se prea deosebește de un punct de furajare obișnuit. Cele două corpuri de clădire lungi sînt unite printr-un coridor transversal, în care se află depozitul de furaje și punctul de distribuire. Deasupra coridorului se înalță un etaj.

Urcăm pe scară. Directorul sovhozului, Pavel Ivanina, ne introduce într-o cameră puternic iluminată, cu un pupitru pe care se află instrumente, butoane, relee. Programul pentru mecanisme este fixat dinainte și releul urmărește executarea sa. Vițele sînt hrănite și adăpate la timp.

Din depozit, nutrețurile uscate sînt aduse pe o bandă transportoare la cîntar. De îndată ce buncărul — malaxor al cîntarului este umplut, banda transportoare se oprește automat. În aceeași clipă, intră în funcțiune o altă bandă, care dirijează nutrețul preparat spre distribuitor. Acesta se deosebește de distribuitoarele universale de nutreț prin aceea că banda transportoare este înlocuită de un car electric, cu un buncăr și cu două transportoare elicoidale de descărcare.

Deplasîndu-se pe șine, distribuitorul de nutreț umple troacele și, simultan, conectează un sistem de umezire a nutrețului uscat chiar în troace, precum și un dispozitiv perfecționat pentru spălarea încăperii.

Noul corp automatizat a intrat în funcțiune la sfîrșitul anului 1966. Introducerea automaticii în întreaga fermă a dus la o creștere a productivității muncii și a permis realizarea unor economii mari.

A. P. N.

Mașini pentru irigații

„Împreună cu specialiștii din producție am elaborat o tehnologie a lucrărilor de dragare și construire de canale, de închidere a apelor curgătoare, de construire a digurilor de pămînt și a barajelor cu profil îngust", a declarat Alexei Tarevschi, șeful laboratorului de hidromecanizare din Institutul unional de cercetări științifice în domeniul hidrotehnicii și ameliorării solului. În acest scop, se folosesc instalații plutitoare cu gabarit redus și cu putere medie. Cu ajutorul lor, lucrările sînt substanțial accelerate și, în aceeași măsură, ieftinite.

În prezent, în Uniunea Sovietică mașinile execută anual circa 150 000 000 mc de lucrări terasiere pentru curățirea de aluviuni a diverselor rezervoare de apă. Cu ajutorul hidromecanizării au fost efectuate vaste lucrări de construire a canalelor Kara-Kum, Șirabad, a rezervoarelor de apă de la Hauz-Han, Tedjen și a altor obiective din Asia Centrală.

La institutul amintit au fost realizate diverse mașini de dragare. Printre ele se numără mașina universală UPM-I, care poate fi folosită pe orice șantier de hidroameliorații. Ea este echipată cu un hidromonitor, care spală lesne de pe malurile canalelor aluviunile fertile excavate anterior și care sînt folosite ca îngrășămînt. Randamentul ei atinge 35 mc de sol pe oră. La Expoziția internațională de mașini agricole, care a avut loc la Moscova, această mașină a fost distinsă cu medalia de aur.

Randamentul drăgii-aspiratoare electrice, de 8 țoli „8 ZPU—ZM", este de 100 mc pe oră. Ea este echipată cu un sistem de comandă de la distanță. Toate procesele tehnologice de extragere a pămîntului din apă și de refulare sînt în întregime mecanizate. Pescajul redus al mașinii (0,5 —0,6 m) îi permite să fie folosită și pe ape de mică adîncime.

La laboratorul de hidromecanizare a fost creat, pentru prima oară, un scormonitor rotativ. Cu ajutorul acestuia se pot curăța în mod eficient rezervoarele de apă. Un hidromonitor înzestrat cu un astfel de scormonitor și care a fost folosit la curățirea unui eleșteu din regiunea Moscova a realizat un randament de 65 mc pe oră.

Instalațiile de dragare sînt înzestrate, de asemenea, cu scormonitoare perfecționate, cu freză. Construcția originală a organului de lucru permite tăierea solurilor celor mai dificile, lipicioase, cu o viteză care o depășește de 1,5—2 ori pe cea a mecanismelor folosite pînă în prezent. Mașinile sînt echipate cu conducte plutitoare, care ejectează pămîntul pe mal la o distanță de pînă la 600 m.

A fost realizat totodată proiectul mașinii de dragat cu gabarit redus PZM—50, cu un randament de 50 mc pe oră. Ea va fi înzestrată cu o bandă transportoare, cu ajutorul căreia pămîntul excavat va putea fi azvîrlit de ambele părți ale canalului. Această instalație plutitoare poate fi folosită în canale mici, cu lățimea de mai puțin de 6 m.

Un alt dispozitiv nou este hidromonitorul autopropulsat, montat pe un tractor cu șenile de 75 CP, și care este folosit la spălarea aluviunilor și debitarea noroiului pe plantațiile de bumbac. Într-un viitor apropiat, mașina urmează să fie supusă probelor tehnologice în Asia Centrală.

În laborator au fost realizate, de asemenea, aparate de control și măsură perfecționate, menite să contribuie la sporirea randamentului mașinilor de dragare. La realizarea instrumentului de determinare a consistenței noroiului a fost folosită metoda radioactivă de măsurare. Pentru a se determina consumul de noroi a fost realizat un aparat care funcționează pe baza principiului inducției electromagnetice. Un instrument original îl constituie și contorul de sol, realizat în laborator.

Toate detectoarele și elementele de măsurat au fost supuse încercărilor și sînt produse în serie de industria sovietică.

Instrument nou pentru măsurarea umidității solului

După cum se știe, datele referitoare la umiditatea solului, la temperatura sa, sînt extrem de necesare pentru a lua măsuri justificate din punct de vedere economic în ceea ce privește efectuarea lucrărilor de asanare și irigare. O mare importanță o are determinarea rapidă a acelor caracteristici ale solului care trebuie cunoscute în cazul dat. Metodele și instrumentele folosite pînă în prezent în acest scop nu corespundeau întru totul cerințelor.

În lumina celor de mai sus, prezintă un deosebit interes instrumentul realizat de Institutul de pedologie și fitotehnie al Universității Humboldt (Berlin), în colaborare cu Institutul de cercetări agrofizice (Leningrad), instrument care se și fabrică în serie.

Instrumentul este prevăzut cu semiconductori. Principiul său de funcționare este cît se poate de simplu. În sol se introduce o sondă. În mantaua ei se află un termistor (rezistență cu semiconductori) înfășurat cu un element de electroîncălzire. Termistorul este încălzit, iar apoi, după modificarea rezistenței sale, se înregistrează viteza de răcire. Aceasta din urmă depinde de caracteristicile termofizice ale solului și, în particular, de umiditatea sa : cu cît umiditatea este mai mare, cu atît mai repede se produce pierderea de căldură. După rezultatele obținute, se poate determina umiditatea solului cu o precizie de ±1 la sută. Măsurarea durează 3—5 minute.

Folosirea termistorului a permis să se renunțe la galvanometrul de înaltă sensibilitate și la amplificatorul de curent continuu. Noul instrument este relativ simplu și ieftin. El poate fi folosit atît în condiții staționare, cît și în condiții nestaționare.

Biografia unei cooperative

Cei care locuiesc aici, la Nagybánhegyes, sînt obișnuiți, din tată în fiu să spună că trăiesc într-un colț uitat de lume. De fapt, de un număr de ani spusa nu mai e valabilă. Despre această așezare a început să se vorbească — la fel ca și despre altele asemenea ei — pentru recoltele mari pe care le obțin cooperatorii de pe cele 2 700 de hectare de care dispun. Producția de grîu este acum aproape de trei ori mai mare ca înainte, cea de porumb a crescut cu 50 la sută, producția de sfeclă de zahăr, precum și cantitatea de lapte, și numărul porcilor puși la îngrășat s-au triplat.

În acest colț al Ungariei, supranumit cîndva „țara furtunilor", pentru că, nu o dată înainte de 1945, răscoalele țăranilor de aici au făcut să tremure pe proprietarii marilor latifundii, cooperatorii au arătat care este forța unirii lor. Începutul a fost modest. El a fost făcut de șaisprezece familii, care și-au pus la un loc pămînturile, vitele, uneltele și puterea brațelor.

Și ca orice început, și acesta a fost greu. Majoritatea agricultorilor își încercau încă norocul pe micile lor loturi individuale. Pe de altă parte, unirea micilor proprietăți într-o cooperativă mare aducea schimbări adînci, nu lipsite de încordare socială și politică. Cu timpul, însă, cooperativa s-a întărit, munca s-a organizat mai bine, iar nivelul de trai al cooperatorilor a depășit pe cel al țăranilor individuali. Către anul 1960, micii cultivatori au început să ceară, în masă, primirea în cooperativă.

Această evoluție rapidă a ridicat o serie de alte probleme pe care cooperatorii au trebuit să le rezolve. Numărul animalelor a crescut dintr-o dată ; a fost nevoie să fie adăpostite. Nu ajungeau remizele pentru scule, mecanicii pentru mînuirea mașinilor agricole, pe care cooperativa le primea din partea statului, erau prea puțini. Cu prețul unor eforturi stăruitoare cele mai multe piedici au fost înlăturate.

Oricine vrea să evalueze drumul parcurs de cei din Nagybánhegyes are ca terment de comparație începuturile și treapta pe care se situează astăzi cooperativa, cu recoltele pe care le-am amintit.

Dar rezultatele în producție, deși hotărîtoare, nu reprezintă totul. Există zone în care efectele muncii unite se resimt adînc în existența oamenilor.

Întrebați-i pe bătrîni. Întrebați-l, de pildă, pe Janos Fiam, cel mai vîrstnic membru al cooperativei, care are 86 de ani.

În Ungaria de altă dată, viața țărănimii avea legile ei nemiloase, între care cea mai crudă era, fără îndoială, cea care reducea pe bătrîni sau invalizi la starea de guri de prisos. Existau locuri unde un bărbat, în ziua în care nu mai putea ridica în spinare un sac cu grîu, își părăsea de bună voie încăperea din casă și se muta în bucătărie sau chiar în grajd.

Așa a fost odinioară Cooperativa din Nagybánhegyes are peste 160 de membri care, din cauza vîrstei înaintate, nu mai pot munci. Ei primesc pensie în bani și produse.

Dacă tot ceea ce au făcut oamenii în acest „colț uitat de lume" este — cum spun mulți — o minune, această minune se datorește cooperativei, muncii unite, avîntului către o viață nouă.

(După „Revue Hongroise")

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Ciausu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureșan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii. Telefon : 17 60 10 — 17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții

40.000